СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 10 СЕРПНЯ 2001 РОКУ ЧИСЛО 32 VOL. CVIII FRIDAY, AUGUST 10, 2001 No. 32

Російські діячі втручаються у внутрішні справи України

КИЇВ. – Міністерство закордонних справ України 3 серпня піддало критиці віце-прем'єра Росії Віктора Християнка, який запропонував надати російській мові статус офіційної на території України. В. Христенко заявив, що такий крок був би на користь як Україні, так і Росії. За його словами, двомовність є „історичним фактом" в Україні. МЗС України вважає, що такі заяви „не сприяють зміцненню атмосфери довір'я та взаєморозуміння" у взаєминах між Москвою та Києвом. Зовнішньополітичне відомство України висловило жаль, що В. Христенко виступив зі своєю заявою саме тоді, коли взаємини між Україною та Росією значно покращились.

Українська республіканська партія вимагає від Міністерства закордонних справ України негайно зажадати від офіційних посадових осіб Росії засудження антиукраїнських висловлювань посадника Москви Юрія Лужкова та віце-прем'єра Російської Федерації Віктора Христенка, вони повинні особисто вибачитися перед українським народом. У випадку відмови Ю.Лужкова вибачитись, УРП вимагає оголосити його „персоною нон ґрата" на території України. Про це йдеться у заяві, підписаній головою УРП Левком Лук'яненком. У ній також наголошується, що „останнім часом окремі російські офіційні особи припускаються прилюдних антиукраїнських висловлювань, які УРП розцінює як грубе втручання у внутрішні справи України". Провід республіканців нагадує, що Україна вже майже 10 років є незалежною державою, у Конституції якої зазначено, що територія України є цілісною та неподільною, а єдиною державною мовою є українська.

Перший заступник директора Національного інституту українсько-російських взаємин Анатолій Гуцал вважає надуманим конфлікт з приводу останніх заяв російських посадовців стосовно територіяльної цілісности України та надання російській мові статусу офіційної на території України. В інтерв'ю радіо „Свобода" він заявив, що це проблема самих українців, а не проблема безпеки росіян.

(Закінчення на стор. 3)

США позбавили Україну спеціяльного статусу

ВАШІНҐТОН. – Уряд США, не дочекавшись виконання обіцянок української влади про припинення піратського випуску відео, авдіо та комп'ютерних програм, вирішив 7 серпня скасувати спеціяльний торговельний статус щодо безмитного ввозу до Сполучених Штатів товарів українського виробництва. Тим часом США не виключають можливости запровадження й торговельних санкцій проти України. Досі незрозуміло, чому український уряд не зробив необхідних заходів, щоб припинити піратське виробництво компакт-дисків, яке йде на шкоду не лише американцям, але й українським виробникам, спеціялістам, авторам програм тощо.

Президент України Л. Кучма під час візити Президента США Била Клінтона в Києві у червні минулого року пообіцяв вирішити цю проблему. Тоді було підписано „Українсько-американський спільний плян дій". Українська сторона зобов'язалася за допомогою існуючих законів припинити піратство і до листопада 2000 року створити режим ліцензіювання оптичних носіїв інформації. Виявляється, однак, що обіцянки залишилися на папері. Нова адміністрація Президента Дж. Буша дала керівництву України ще одину можливість подолання піратської проблеми. Проте сьогодні є очевидним, що термін виконання зобов'язань, який було продовжено до кінця липня, українські власті не використали належним чином. Американська сторона вважає, що через піратське виробництво авдіо, відео та компакт-дисків в Україні американські компанії щорічно втрачають двісті мільйонів долярів. Українська сторона не погоджується із такими даними, проте визнає існування проблеми. Згідно з повідомленням газети „Файненшел Таймс" піратські копії українського виробництва виявлено у 16-ти европейських країнах і більшість піратської продукції припадає на п'ять українських компаній. Зараз Україна позбавлена права безмитного ввезення товарів на територію США. Якщо український уряд не впорається з кількома піратськими компаніями, то можуть постраждати десятки українських виробників й підприємців – експортерів українських товарів до США.

Борис Тарасюк: напередодні 10-ліття Незалежности

КЕМБРИДЖ, Масс. – Колишній міністер закордонних справ України Борис Тарасюк підсумовав десять років незалежности України і говорив про її майбутнє під час лекції перед студентами Літньої школи українознавства у Гарвардському університеті 19 липня 2001 року. Борис Тарасюк перебував у Гарварді протягом двох тижнів липня.

Колишній міністер почав із тези про те, що розпад Совєтського Союзу і занепад системи соціялізму стали настільки фундаментальною геополітичною зміною, що її наслідки справлятимуть вплив на перебіг світових подій і в першій половині нинішнього століття. На його думку, у своїй зовнішній і внутрішній політиці Росія сьогодні повторює Совєтський Союз, лише у менших маштабах. Постання незалежної України здивувало і спантеличило багатьох на Заході, як політиків, так і вчених. Світ був неготовий до цього. За словами Б. Тарасюка, до України світ поставився як до небажаної дитини. „Поява України на мапі Европи за своїм геополітичним значенням зіставна із інтеґрацією Німеччини в европейську спільноту в 1990-их роках. Поява України мала на сході Европи подібний ефект і змінила геополітичну конфіґурацію всієї Европи", – процитував Б. Тарасюк Збігнєва Бжезінського.

Після здобуття незалежности перед Україною постала ціла низка проблем. Це зокрема присутність на українській землі третього за величиною ядерного арсеналу на світі, який включав 176 міжконтинентальних балістичних ракет (46 з них було виготовлено в Україні, у Дніпропетровську) і близько 2000 ядерних боєзарядів лише для міжконтинентальних балістичних ракет. Крім цього всього, вона також успадкувала цілий арсенал тактичних ядерних ракет і значну частину совєтської армії. Це – близько мільйона військовослужбовців і величезний арсенал звичайних озброєнь: понад 6 тисяч танків і стільки ж панцерних транспортерів піхоти. Жодна европейська армія (крім Росії) не мала такої кількости озброєнь. До того ж, постала проблема Чорноморської фльоти, яка базувалася на території України.

Серед інших проблем були серйозні міжетнічні та міжреґіональні розбіжності серед населення. На її території проживало понад сто національних меншин. Це давало підстави багатьом аналітикам на Заході, включно зі США, передбачати розпад України за якихось одиндва роки. Зокрема це передбачав звіт Центральної Розвідувальної Агенції США у 1993 році. Передбачення не здійснилися. Гострими проблемами для України були Крим і питання повернення депортованих у середині 1940-их років кримських татар.

На момент здобуття незалежности Україна сприймалася у викривленому дзеркалі в Росії та із недовірою на Заході. Україні слід було визначити своє місце в европейській системі безпеки: чи стати буферною державою, мостом між Заходом та Росією, чи стати частиною якоїсь конкретної системи безпеки – НАТО, Ташкентської угоди, Співдружности Незалежних Держав чи іншої?

За десять років незалежности Україна довела свою надійність як партнер у міжнародних взаєминах. Всупереч звинуваченням, які проти неї часто висуваються, і недовірі, яка панувала серед провідних політиків у багатьох країнах, включно із США, Україна виконує свої міжнародні зобов'язання. Це стосується ядерної зброї – Україна виконала взяті на себе зобов'язання стати неядерною країною, приєднатися до міжнародної угоди про непоширення ядерної зброї, демонтувати всі міжконтинентальні ядерні ракети. Україна виконала зобов'язання стосовно угоди про обмеження звичайних озброєнь в Европі. Вона виконала свої зобов'язання стосовно Чорноморської фльоти, стосовно закриття Чорнобильської АЕС. Цього не можна покищо сказати

Борис Тарасюк

(Закінчення на стор. 5)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В Україні почали виплачувати відшкодування

КИЇВ. – Першим 13 українським громадянам – жертвам нацистського переслідування в понеділок, 6 серпня, у Києві виплачено компенсації з німецького фонду „Пам'ять, відповідальність, майбутнє“. У цій групі – колишні в'язні концтаборів Освєнціма, Бухенвальду, Саксенгаузену, Маутгаузену, Равенсбрюку, Ґрос-Ройзену, в'язні ґетто „Мертва петля“, а також примусові працівники в промисловості і сільському господарстві. Найстарша серед тих, хто отримали перші виплати, Тетяна Москаленко (87 років), вивезена в роки війни до Німеччини на роботу в промисловості, наймолодша – Лілія Жур (60 років) – колишній в'язень концтабору Освєнцім. Церемонія відбулася в Промінвестбанку в присутності прем'єр-міністра України Анатолія Кінаха. Виплати здійснили голова правління фонду „Пам'ять, відповідальність, майбутнє“ Міхаель Янзен і голова правління Українського національного фонду „Взаєморозуміння і примирення“ Ігор Лушников. Загалом плянується, що виплати з німецького фонду в два етапи отримають приблизно 540-560 тис. осіб. Також розпочато виплату компенсацій особам, яких було вивезено нацистами на примусові роботи до Німеччини у роки Другої світової війни. На рахунок Національного банку України із Німеччини переказано кошти для перших 10 тисяч осіб. Загалом Німеччина надасть Києву близько 2 мільярдів марок. Право на отримання компенсації має близько 600 тисяч жителів України. Крім того, австрійський фонд повинен виплатити компенсації 42 тис. українців, які проживають в Україні. Очікується, що перші виплати з австрійського фонду будуть здійснені 14 серпня.

День Військово-морських сил

СЕВАСТОПОЛЬ. – 1 серпня відзначався День Військово-морських Сил України. З цієї нагоди у Севастополі відбулася військово-морська парада і низка урочистих заходів. Ні Президент Росії Володимир Путін, ні Президент України Леонід Кучма на свято української фльоти у Севастополі не залишилися. Натомість вітали українських військових моряків голова Верховної Ради України Іван Плющ і міністер оборони Олександр Кузьмук. У параді взяли участь як українські, так і російські бойові кораблі та авіяція, але цей захід був менш масштабним, аніж парада на День Російської фльоти 29 липня. В рамках свята ВМС України у Севастополі відбулися концерти, церемонія вручення військовослужбовцям ключів від новозбудованих квартир і вечірній салют.

Україна вийшла в передовики

КИЇВ. – За підсумками першого півріччя цього року темпи промислового зростання в Україні випереджали інші країни СНД. Згідно з даними міждержавного статистичного комітету СНД, оприлюдненими 1 серпня, промислове зростання в Україні становило 18.5 відсотків. За темпами приросту валового внутрішнього продукту – 9.1відсотока – Україна посідала друге місце після Таджикистану, де приріст ВВП становив 10.3 відсотка.

Убивство полковника СБУ

ОДЕСА. – У вівторок, 7 серпня, в Одесі вбито начальника відділу боротьби з корупцією Одеського обласного управління Служби безпеки України полковника Євгена Задорожного. Його застрелено вночі з автомата біля його будинку в дачній зоні Одеси. Створено слідчу групу для розслідування убивства, яка припускає, що вбивство пов'язане з професійною діяльністю офіцера.

КИЇВ. – Демонстрацією посольства США 6 серпня Партія Зелених розпочала пікетування в Києві усіх посольств ядерних держав. Ця акція присвячена Міжнародному дню боротьби за заборону ядерної зброї. Близько 150 пікетувальників зачитали звернення Партії Зелених України до парляментів та урядів ядерних держав, запустили ґірлянду повітряних куль з плякатом „Ядерній зброї - ні!“ та поклали біля входу до посольства символічний жалібний вінок і фотографію зруйнованої Гірошіми, у пам'ять жертв атомного бомбардування 6 і 9 серпня 1945 року. Пікетувальники стверджують, що метою акції є закликати парляменти і уряди усіх ядерних держав, „найбільш відповідальних за загрозу, яку несе людству ядерна зброя“, до активних зусиль в боротьбі за безумовну і загальну заборону ядерної зброї. ПЗУ вимагає суворого дотримання Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, засуджує будь-які спроби розширити коло держав, які володіють нею, та вимагає заборони будь-яких ядерних випробувань.

Фото: УНІАН

Не поновлено покищо паралельної праці енергосистем

КИЇВ. – Колишній віце-прем'єр України Юлія Тимошенко позитивно оцінила факт непоновлення з 1 серпня паралельної праці української та російської енерґосистем. На думку Ю. Тимошенко, це свідчить про те, що уряд зрозумів небезпеку такого кроку. Раніше про неготовність об'єднати енерґосистеми заявила російська сторона. Юлія Тимошенко, яка була віце-прем'єром з питань енерґетики в уряді Віктора Ющенка і протягом тривалого часу чинила опір об'єднанню енерґосистем України та Росії, пояснює зрив україно-російських домовленостей усвідомленням урядом Анатолія Кінаха небезпеки постачання російської електроенерґії на вільний ринок України та її транзиту в країни Західної Европи. На думку екс-віце-прем'єра, це загрожує тотальною руйнацією українського національного виробництва: „Перед тим, як зробити таку тотальну загальнонаціональну помилку, вони все ж таки трохи думають. І це дає надію, що Україна не втратить остаточно свої природні можливості виробництва“, заявила Ю. Тимошенко.

Кримсько-татарський меджліс і НРУ співпрацюють

СИМФІРОПІЛЬ. – Народний Рух України і меджліс кримсько-татарського народу 31 липня у Симферополі підписали угоду про політичну співпрацю. Згідно з документом, сторони домовилися про всебічну взаємну організаційну, ідеологічну та технічну допомогу під час виборчої кампанії 2002 року до Верховної Ради України, Верховної Ради Криму і органів місцевого самоврядування автономії. Сторони взяли на себе рівні зобов'язання щодо включення представників меджлісу до першої і другої десятки виборчого списку НРУ на виборах до парляменту країни і щодо включення представників Руху до першої трійки списку меджлісу на виборах до кримського парляменту.

Вседозволеність правоохоронців у Криму

СИМФЕРОПІЛЬ. – Злочином проти свобод і прав людини та журналіста назвала Асоціяція вільних журналістів Криму арешт, побиття і засудження у Севастополі редактора газети „Мелітопольскіє вєдомості“ Євгена Рибку. У заяві Асоціяції, оприлюдненій у Симферополі в понеділок, 6 серпня, висунуто вимогу об'єктивного розслідування цього випадку і покарання винних. Журналіста Є. Рибку затримали правоохоронцями за підозрою до приналежности до неофашистів – за коротку зачіску і чорну футболку. 29 липня Севастопольський суд офіційно попередив його за спротив міліції під час затримання і звільнив з-під варти. Цей випадок Асоціяція вільних журналістів Криму вважає наслідком вседозволености владних структур щодо громадян, які не скоїли порушення закону.

Л. Кучма вірить, що форум пройде „на найвищому рівні“

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма доручив урядові вжити всіх необхідних заходів для матеріяльного забезпечення проведення III Всесвітнього форуму українців, який розпочнеться у Києві 18 серпня. На засіданні Організаційного комітету з проведення форуму, яке відбулося 26 липня, глава держави висловив упевненість у тому, що форум пройде „на найвищому рівні“. У цьому, наголосив він, зацікавлена держава, українці, які проживають у десятках країн світу. III Всесвітній форум українців є важливою складовою частиною святкувань 10 річниці незалежности України, заявив Президент.

Суддя М. Замковенко домагається справедливости

КИЇВ. – Колишній голова Печерського районного суду міста Києва Микола Замковенко оскаржив указ Президента України Леоніда Кучми про зняття його з посади. Як повідомив 26 липня адвокат судді Андрій Федур, скаргу подано до Верховного суду України. Президент України Л.Кучма 24 липня своїм указом звільнив М. Замковенка з посади судді Печерського районного суду Києва у зв'язку з порушенням присяги судді. Підставою для звільнення стало подання Вищої Ради юстиції України.

В. Черномирдін: „Україні невтральність не по кишені“

КИЇВ. – Коли Віктора Черномирдіна призначили послом в Україні, московські дотепники казали, що Україна отримала нового прем'єра. Російський посол в Україні В. Черномирдін сказав, що Україна, як найбільша европейська держава, не може собі фінансово дозволити бути невтральною. В інтерв'ю 28 липня газеті „День“ В. Черномирдін заявив, що держава може бути невтральною лише у разі, коли вона має капітал. Подібне твердження він нещодавно висловив в інтерв'ю російській газеті. На думку В.Черномирдіна, про невтральність не може йти мова, якщо Україна, за словами посла, „хоче бути в Евросоюзі, Всесвітній організації торгівлі“.

Греція карає українських моряків

КИЇВ. – Уповноважений Верховної Ради України з прав людини Ніна Карпачова захищатиме права п'ятьох українських моряків, кожного з яких грецький суд засудив на 10 років позбавлення волі „за спробу ввезення до Греції пасажирів-нелеґалів“. П'ятеро українських моряків – через свою „повну правову необізнаність і довірливість“ – на зношеному турецькому судні „Фунда“, без документів, примусово були вивезені в море, де біля грецьких берегів на корабель з іншого судна пересіло 670 курдів-нелеґалів, після чого турецька частина команди залишила „Фунду“. Працівники берегової охорони Греції врятували судно від реальної загибелі, проте відразу ж заарештували українських моряків, звинувативши їх у переправленні нелеґалів.

За повідомленнями інформаційних аґентств

Незалежність здобуто кров'ю мільйонів

Відповідь на заклик до бойкоту державного свята України

Я одержав листа – заклик від Північноамериканської групи підтримки Комітету „Україна без Кучми", в якому викладено критику дій Президента України та його уряду. Усі політичні та економічні помилки влади, які довели народ до зубожіння, апатії та безвихідности в цілості приписуються Президентові України Л. Кучмі. Не можна заперечувати чи не погоджуватися з поданими фактами, які відповідають дійсності. Але у листі є заклик до української діяспори бойкотувати 10-ту річницю незалежности українського народу. На мою думку, це несправедливо й шкідливо. Не можна навіть натякати українській спільноті на таку ідею чи дію.

Оскільки лист надійшов на мою адресу, а я є активним членом Всегромадського комітету штату Нью-Джерзі для відзначення 10-ої річниці незалежности, я вважаю моїм обов'язком публічно порадити авторам листа – Марті Онуфрів і Романові Яцковському, щоб не змішували двох різних понять – діяльність Президента Л. Кучми із українською незалежністю й не впроваджували українську спільноту у замішання. Українська незалежність має досить чужих ворогів, тож непотрібно додавати їй ще й своїх.

Шановні автори! Вам, напевно, відомо, що легше владу здобути, ніж її утримати. Це підтверджує українська історія. Століттями український народ чекав на свою незалежність – здобув її у 1918 році, та не зміг її затримати. За національну незалежність і волю мільйони людей заплатили своєю кров'ю і життям. День незалежности – це гордість нації! Народ вшановує не Президента. Президента обрали люди, і якщо він не виконує своїх обов'язків, то нехай заговорить до нього голос мільйонних мас, якого ніхто не приглушить, ані міліція, ані „всесильні" олігархи. Нинішній Президент сьогодні є, а завтра прийде інший, а незалежність має бути вічною. Вона є інтегральною частиною кожного українця в світі, і кожний з нас мусить нею дорожити й захищати її.

Всегромадський комітет запрошує все громадянство взяти участь у Богослуженнях, які будуть відправлятись у всіх українських церквах 24 серпня, в намірені всіх українців у світі, а також взяти участь у бенкеті, який влаштовує громада нашого штату 22 вересня.

За Раду УККА
штату Нью-Джерзі
Іван Буртик

Американського студента-науковця звільнили з російської в'язниці

ВОРОНІЖ, Росія. – Американський науковець Джон Тобін, якого в квітні засуджено в Росії за незаконне зберігання маріхуани, представлений до передчасного звільнення. Дж.Тобін отримав понад три роки ув'язнення, але апеляційний суд зменшив термін до року. Протягом певного часу його звинувачували у шпигунстві. Джон Тобін заявив, що його засуджено після того, коли він відкинув пропозиції російських спецслужб про співробітництво. Справу американського науковця було заторкнено Президентом Дж. Бушем під час зустрічі з Президентом В. Путіним у Ґенуї на зустрічі „великої сімки" та Росії. Дж. Тобін вийшов на волю 3 серпня після відбуття половини свого річного терміну. Це сталося по тому, як суд 2 серпня затвердив подання про передчасне звільнення. Після звільнення його негайно забрали до американського посольства у Москві, де він перебував до часу полагодження всіх формальностей виїзду, а у середу, 8 серпня, виїхав до США, де якийсь час перебуватиме у своїх батьків в стейті Конектикат.

Російські...

(Закінчення зі стор. 1)

Президент України Л. Кучма в інтерв'ю журналістам повідомив, що під час розмови з президентом Російської Федерації Владіміром Путіним порушив вищезгадану проблему.

Як зазначив Президент України, В. Путін наголосив, що „є державна політика Росії, і Росія виходила і виходитиме із міжнародних принципів територіальної цілісности і недоторканости своїх партнерів, зокрема партнерів по СНД".

Л. Кучма сказав, що „будемо вважати цю проблему як таку, що не заслуговує на велику увагу". На думку Л. Кучми, „мер Москви Ю. Лужков, напевне, перегрівся або йому занадто сподобалося в Криму, і він вирішив нагадати про себе".

„Грубим утручанням у внутрішні справи України" назвав народний депутат Тарас Чорновіл заяву віце-прем'єра Росії В. Христенка про необхідність надання російській мові статусу офіційної в Україні. Т. Чорновіл пов'язує цю заяву „в часовому й політичному форматі" зі словами мера Москви Юрія Лужкова про те, що Крим „є російською землею, і українською ніколи не був".

„Якщо Росія так хоче міжнаціональної справедливости в Україні в її розумінні, то нехай спочатку зробить паритетні кроки, щоб українська мова в Росії могла мати ті ж самі можливості і повноваження, що й російська мова в Україні, оскільки українська діяспора в Росії нітрохи не менша, ніж російська в Україні", – заявив Т. Чорновіл. Він наголосив, що „втручання з боку Росії в мовне питання нічого, крім шкоди російськомовному населенню в Україні, завдати не може", повідомляє Інтерфакс-Україна.

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ
ДЕСЯТОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

святкує

ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ
НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

П'ЯТНИЦЯ, 24 серпня 2001 р., о год. 7-ій веч.
700 Cedar Rd., Jenkintown, PA

ПРОГРАМА

- Відкриття .... Інж. МЕТОДІЙ БОРЕЦЬКИЙ, Голова Громадського Комітету
- Апель молоді .... Пласт і СУМ
- Національні гимни .... Інж. БОГДАН ЧАПЛИНСЬКИЙ
- Молитва .... Архиєпископ СТЕФАН СОРОКА Митрополит в США
- Промова .... мгр. МИКОЛА ФРАНЦУЖЕНКО
- Хор .... Вокальний ансамбль „ПРОЛІСОК"
- Тріо .... Тріо „ГОЛУБКА"
- Хор .... Чоловічий хор „ПРОМЕТЕЙ"
- Молитва .... Преосв. Архиєпископ Антоній

Вступ: 10 дол.– дорослі; 5 дол. – студенти; для молоді до 15 року – вступ вільний

СУБОТА, 25 серпня 2001 р.
ТАНЦЮВАЛЬНА ЗАБАВА
Грає оркестра „ЛУНА"

Вступ: 10 дол. від особи. Початок о год. 9-ій веч.

НЕДІЛЯ, 26 серпня 2001 р.
Український Спортовий Осередок „Тризуб" влаштовує на „Тризубівці"
Lower State & County Line Roads, Horsham, PA. Тел.: **(215) 343-5412**

ФЕСТИВАЛЬ

ПРОГРАМА

- Танцювальний ансамбль „ВОЛОШКИ"
- Музичний ансамбль „ЛУНА"
- Танцювальна група „ОБРІЙ"
- Оркестра „КАРПАТИ"
- Акордеоніст ВІТАЛІЙ ПИРІГ
- Продаж мистецьких виробів
- Смачні страви і напитки
- Забава при оркестрі „ЛУНА"
- Спад летуна з українським прапором
- Різні несподіванки

Вступ: 10 дол. від дорослих; для дітей до 13 років вступ вільний.
Початок о год. 12-ій пол.

Громадський Комітет ввічливо запрошує українське громадянство, а зокрема нашу молодь, прийти на всі три згадані імпрези.

Дорогі читачі!

„Свобода" приймає привітання з нагоди

10-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Запрошуємо всіх зацікавлених, громадські організації і підприємства надсилати свої привітання

до 15-го серпня 2001 р.

Спеціяльні ціни на привітання

Розмір	Ціна	Розмір в інчах
1/12 сторінки	$ 30.00	2.28" x 4.83"
1/8 сторінки	50.00	3.50" x 4.83"
1/4 сторінки	100.00	7.17" x 4.83"
1/2 сторінки	200.00	7.17" x 9.83"
1 сторінка	400.00	14.50" x 9.83"

У привітаннях можна висловити подяку і пошану до тих рідних, близьких і знайомих, котрі прислужилися до осягнення незалежности; включити уривки з Ваших найбільш улюблених віршів; висловити побажання щодо дальшого шляху України.

Просимо надсилати привітання на адресу:

„Svoboda", 10th Anniversary Greetings
Att'n. Marijka Oscislawski
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Тел.: (973) 292-9800 дод. 3040 • Fax (973) 644-9510

Необхідно включити вашу адресу і число тел. куди ми можемо Вам зателефонувати під час дня.

АМЕРИКА І СВІТ

Відбулися переговори США і Росії про нову систему ПРО

ВАШІНҐТОН. – Міністерство оборони США повідомило, що 7 - 8 серпня у Вашінґтоні відбулися переговори американських та російських військових експертів. Консультації тривали два дні та мали лише технічний характер. Сторони не ставили перед собою завдання досягти якихнебудь угод. Це – перша з трьох зустрічей в рамках американсько-російських військово-технічних консультацій, про які домовились у липні під час зустрічі „великої сімки" і Росії в Ґенуї. Президенти США та Росії Джордж Буш і Владімір Путін. Росія є проти намірів США розгорнути нову систему протиракетної оборони, стверджуючи, що це порушить Договір з ПРО від 72 року. США запропонували Росії співробітництво в галузі розвитку ракетної техніки, а також у влаштуванні спільних військових навчань. Але для цього Росії необхідно буде припинити допомогу Іранові та північній Кореї, – заявила 2 серпня радник Президента США Дж. Буша Кондолеза Райс. З цього приводу до Вашінґтону прибула група російських військових експертів для проведення першого кола консультацій стосовно створення національної системи протиракетної оборони США.

Пом'янули загиблих від ядерної бомби в Ґірошімі

ҐІРОШІМА, Японія. – Понад 50 тисяч осіб взяли участь у жалобній церемонії в понеділок, 6 серпня, в Ґірошімі – у зв'язку з 56-ою річницею атомного бомбардування міста. Після традиційної хвилини мовчання у небо було випущено декілька сотень білих голубів. Прем'єр-міністр Японії Дзюнітіро Коїдзумі заявив присутнім, що докладе усіх зусиль, аби домогтися загальної заборони на випробування ядерної зброї. Жертвами атомного бомбардування Ґірошіми 6 серпня 1945 року стали 140 тисяч осіб. 9 серпня американські військово-повітряні сили скинули бомбу на місто Нагасакі, де загинули 70 тисяч осіб. Через 6 днів після цього Японія капітулювала.

Зустрілися провідники Білорусі, Росії та України

МІНСЬК, Білорусь. – Президенти Білорусі, Росії та України відвідали 25 липня білоруське місто Вітебськ, де відбувався фестиваль мистецтва „Слов'янський базар". Олександр Лукашенко, Володимир Путін та Леонід Кучма взяли участь у відкритті Днів дружби в рамках фестивалю. Крім того, відбулася тристороння та двостороння зустріч президентів. Коли В. Путін і О. Лукашенко постійно підкреслювали позитиви об'єднання, то Л. Кучма говорив тільки про важливість співпраці.

Конгрес підтримав нафтові проєкти на Алясці

ВАШІНҐТОН. – Палата представників американського Конґресу 2 серпня ухвалила пляни Президента Дж. Буша щодо нафтових розробок у Арктичному національному заповіднику на Алясці. Пропозиція щодо цих розробок міститься у законопроекті щодо розвитку енергетичної галузі, який зараз розглядає Конґрес. Проти цих плянів виступили активісти рухів з охорони довкілля, які закликають захистити заповідник, і називають це битвою десятиліття. Критики плянів Дж.Буша твердять, що нафтові буріння зашкодять екосистемі Аляски. Проте Уряд Дж. Буша твердить, що нова технологія буріння нафтових свердловин дозволить звести до мінімуму шкоду, завдану довкіллю.

Неформальна зустріч президентів країн СНД

СОЧІ, Росія. – Президент Росії Владімір Путін 2 серпня схарактеризував неформальну зустріч десяти президентів СНД неподалік Сочі як „надзвичайно корисну, вкрай відверту". Про це він повідомив на короткій пресовій кофе181ції. Казахстанський президент Нурсултан Назарбаєв сказав, що подібна відкрита зустріч відбулася в історії СНД вперше. Президент В. Путін назвав СНД ефективним інструментом обговорення і розв'язання питань, що лишилися після розпаду СРСР. Відбулися двосторонні зустрічі. Зокрема президент України Леонід Кучма зустрівся з президентами Росії, Вірменії, Узбекистану, Казахстану і Киргизстану.

Азербайджан каже кирилиці "do pobachennia"

БАКУ, Азербайджан. – Азербайджан 1 серпня офіційно перейшов на латинську азбуку. Уже втретє за минуле сторіччя. Відповідний указ підписав президент країни Гейдар Алієв. Усі азербайджанські книги, офіційні документи, вивіски та реклями повинні писатися латинськими буквами. Відтепер запроваджену 1939 року Сталіним кирилицю на письмі замінить латиниця. Латинськими буквами друкуватимуться всі газети та книги, на латиницю будуть переведені всі офіційні документи та вуличні написи. Латиниця була офіційною азбукою азербайджанської мови протягом короткого періоду перед 1939 роком. Її вживання поступово відновлювалося від часу здобуття Азербайджаном незалежности. Ще раніше азербайджанці послуговувалися арабським шрифтом. Прихильники переходу на латиницю кажуть, що цей крок наблизить Азербайджан до країн Заходу і зменшить залежність від Росії. Однак критики зауважують, що перехід на латиницю маргіналізує російськомовних представників старшого покоління, які вміють читати виключно кирилицею.

Борг США до ООН досі незаплачений

НЬЮ-ЙОРК. – Керівництво ООН 1 серпня висловило подив з приводу того, що США до цього часу не погасили свого боргу – майже 600 мільйонів долярів. Про це заявив представник генерального секретаря ООН Фред Екгард. Він зазначив, що державам-членам ООН важко зрозуміти причини американської заборгованости. У грудні минулого року США погодились заплатити майже 600 мільйонів долярів, проте Конґрес США ще й досі не ухвалив відповідного рішення. Секретар Державного департаменту США Колін Павел заявив в інтерв'ю телекомпанії Сі-Ен-Ен, що зробить усе, аби кошти було перераховано до виступу американського Президента Дж. Буша на Генеральній Асамблеї ООН, яку заплановано на вересень.

Продовжено термін подання заяв на відшкодування з Німеччини

ВАШІНҐТОН. – Під час Другої світової війни нацисти змусили багатьох людей з України працювати у таборах та на фабриках Німеччини. У 2000 році німецький уряд вирішив виділити фонди на відшкодування цим примусовим працівникам. Термін подання заяв потерпілих було продовжено до 31 грудня 2001 року.

Частину коштів програми надав німецький уряд, а частину – німецькі фірми, що користувалися працею примусових працівників. „Даймлер-Крайслер", „Бейер", „БМВ" та інші надали понад 8 мільярдів німецьких марок до фонду відшкодування.

Міжнародна організація міграції (МОМ) отримала обов'язок розподілення відшкодування між потерпілими. Більше 157 тисяч подань було заповнено з допомогою МОМ, а до кінця програми очікується отримання 200 тисяч подань. На початку очікувалося отримати лише близько 75 тисяч подань, і саме через велике число потерпілих термін подачі документів довелося відсунути з 11 серпня до 31 грудня 2001 року. До цього часу така компенсація передавалася від уряду до уряду. Німецький парлямент також вирішив дозволити спадкоємцям потерпілих подавати заяви на відшкодування, але не пізніше шести місяців після смерти потерпілого. Разом зі заявою потерпілий повинен подати документальні докази свого ув'язнення, та відповідати певним критеріям. Потерпілі зі США можуть подати заяви за адресою: International Organization for Migration-German Forced Labor Compensation Program (GFLCP) 1752 N Street NW Suite 700, Washington DC 20036.

Директор програми примусової праці МОМ Дірк Де Вінтер застерігає: „Ми заохочуємо усіх потерпілих якнайшвидше подати документи до МОМ".

УНІС

Український освітньо-культурний центр пропонує свої послуги

ДЖЕНКІНТАВН, Па. –Усім, хто був вивезений до Німеччини і Австрії на примусову працю, а також чоловікам, дружинам померлих після 16 лютого 1999 року жертв нацизму УОКЦ подає допомогу у підготовці документів на виплату відшкодування. Просимо замовити відвідання Українського центру телефоном (215) 663-1166 від 9-ої ранку до 3-ої год. Також можна на машині залишити ім'я і телефон. Виповнення аплікації триває приблизно одну годину. Зі собою треба принести усі документи. Плата за виповнення: члени УОКЦентру – 35 долярів, не члени – 50. Адреса УОКЦ: 700 Cedar Rd., Jenkintown, PA 19046.

Р. Купчинський залишається на „Радіо Свобода"

КИЇВ. – Керівництво радіостанції „Вільна Европа/Радіо Свобода" в суботу, 28 липня, спростувало інформацію про начебто усунення з посади директора української редакції „ Радіо Свободи" Романа Купчинського. Він очолює редакцію, яка надавала етер колишньому охоронцеві Президента України Миколі Мельниченкові, а також подавала записи з президентського кабінету і ставила на веб-сторінку розшифрування цих розмов. Р.Купчинський заявив Бі-Бі-Сі минулого місяця, що співробітники Служби безпеки України (СБУ) заборонили йому в'їзд в Україну, не пояснивши причин. Сам він пов'язував заборону з „касетним скандалом", але МЗС України заперечило ту інформацію. Раніше Р. Купчинський говорив, що „представники СБУ" підходили до нього в Празі і до кореспондента „Радіо Свободи" у Варшаві з проханням „пом'якшити політичну тональність" мовлення. СБУ спростувало тоді ту заяву.

Нині керівництво станції сказало Бі-Бі-Сі, що Р. Купчинський перебуває у тривалій відпустці, в тому числі проходячи й медичне обстеження. Призначення Олександра Народецького виконуючим обов'язків керівника української „ Радіо Свободи", а Ірини Халупи – виконуючою обов'язки заступника – керівництво американської радіостанції вважає тимчасовим – на час відпустки Р. Купчинського, яка триватиме до кінця серпня. „Однак він (Купчинський) залишається керівником української редакції. Але йому треба пройти обстеження. У нього є проблеми зі здоров'ям," – сказав заступник директора станції з радіомовлення Дон Дженсон.

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
міста Нью Йорку – Відділ УККА
і
ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЇ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ
в Нью Йорку

запрошують українську громаду

на відзначення

10-ої річниці
НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

в неділю, 26 серпня 2001 р., о год. 2:30 по пол.
в Українському Народному Домі,
при 142 друга авеню, в Нью-Йорку

Вступ вільний – перекуска

Напередодні...

(Закінчення зі стор. 1)

про Сполучені Штати Америки та Европейський Союз.

Україна провадить дуже виважену політику у питанні своїх кордонів, не висувала й не висуває територіяльних претенсій до жодного із своїх сусідів. Вона також виконала всі міжнародні зобов'язання колишнього Совєтського Союзу, які стосуються її самої. Україна бере активну участь у створенні нових механізмів безпеки в Европі й у всьому світі.

Завдяки послідовній політиці в межах Співдружности Незалежних Держав Україна здобула собі авторитет і повагу як противага російській політиці у відношенні новонезалежних країн. Як наслідок, Україна стала природним провідником у процесі створення організації ҐУУАМ, що об'єднує Грузію, Україну, Узбекистан, Азербайджан та Молдову. Саме Україна виступила з ініціятивою посилення заходів довіри у Чорноморському басейні і взяла активну участь у діяльности реґіональних організацій країн Чорноморського та Балтійського басейнів. Україна з іншими членами Організації економічної співпраці країн Чорноморського басейну заініціювала кроки з метою налагодити економічну співпрацю із країнами Латинської Америки, зокрема членами організації Меркосур. Внаслідок відбулося дві зустрічі між представниками обох економічних організацій – одна у Києві, друга – у Буенос-Айресі.

Доповідач підкреслив, що Україна зробила багато для створення смуги стабільности вздовж власних кордонів, підписавши важливі політичні угоди із усіма своїми сусідами, домігшися визнання існуючих кордонів. Сьогодні ще лишається питання демаркації кордонів з двома країнами – Росією та Румунією. Якщо із Румунією Україна домоглася підписання важливої політичної угоди, підтвердивши існуючі кордони на суходолі й залишивши демаркацію морських кордонів на майбутнє, то з Росією ведуться дуже складні переговори з метою делімітувати кордон, особливо в Азовському морі та Керченській протоці. Нещодавно було досягнуто прориву у розв'язанні задавненого питання кордонів із Молдовою.

За цей період часу Україна встановила стосунки особливого типу із п'ятьма країнами. Стратегічне партнерство було встановлено із Сполученими Штатами, Росією, Польщею, а також із Азербайджаном та Узбекистаном. Вона також встановила взаємини особливого типу із рядом провідних міжнародних установ, таких як Европейський Союз та НАТО. Україна досягнула значного поступу у взаєминах із Европейським Союзом. На думку колишнього міністра, головним питанням, яке зараз належить розв'язати, – є можливість України у майбутньому приєднатися до Европейського Союзу.

Борис Тарасюк також докладніше зупинився на темі зовнішньої політики України в останні два роки після переобрання Леоніда Кучми президентом. Всупереч даним перед виборами обіцянкам про продовження раніше взятої зовнішньополітичної орієнтації, спостерігається ряд відхилень від неї. Однією зі засад зовнішньої політики Україна була евроатлантична інтеґрація. Цю засаду було змінено, і сама ця формула в сутності зникла із мови офіційних заяв Києва. Натомість тепер говориться про політику евроатлантичного партнерства і співпраці, тобто про щось виразно відмінне від інтеґрації. Цікаво, що одразу ж після обрання президентом Росії у квітні минулого року Владімір Путін відвідав Київ та Севастополь. Внаслідок цього Україна пішла на значні поступки в питаннях базування російської Чорноморської фльоти в Україні.

В цей самий час минулого року сталися серйозні зміни, пов'язані із звільненням високого ранґу урядовців у Києві. Це зокрема стосується В. Ґорбуліна, секретаря з національної безпеки та оборони, І. Смішка – першого військового аташе України у Вашинґтоні, який очолював військову розвідку України, не кажучи вже про звільнення Юлії Тимошенко, і – чого сам промовець не сказав, – міністра закордонних справ Бориса Тарасюка.

У лютому цього року під час зустрічі президентів Л. Кучми і В. Путіна у Дніпропетровську було зроблено наступний ряд поступок на користь Росії з боку України. Це сталося у розпал найглибшої за всю історію незалежної України внутрішньополітичної кризи, навколо вбивства журналіста Г. Ґонгадзе. У цій ситуації Л. Кучма став шукати підтримку зовні. Такої підтримки не надходило із Заходу, зате вона надійшла зі Сходу. Власне це стало причиною зустрічі Путіна з Кучмою у Дніпропетровську. Вперше за десятиліттю історію незалежности міністри оборони України та Росії погодилися на початку цього року координувати дії своїх країн у військовій галузі стосовно Европейського Союзу.

Внаслідок цієї кризи і зближення та переорієнтації української політики на користь Росії виникло занепокоєння серед західніх партнерів України в міжнародних організаціях. Тут досить згадати критику на адресу України з боку державного секретаря США К. Павела на початку цього року, критику з боку Европейського Парляменту, який вперше, і лише через три роки після факту, ствердив, що вибори в Україні 1998 та 1999 років не відповідали міжнародним стандартам.

Водночас наші партнери на Заході, занепокоєні дедалі більшим тяжінням України до Росії, намагалися виправити ситуацію. Це стало причиною візитів до Києва представників провідних міжнародних установ, а також двосторонніх візитів. Це зокрема візита міністра оборони США Д. Рамсфелда, президента Европейського Союзу, прем'єр-міністра Швеції Г. Персона. Промовець звернув окрему увагу на візиту Папи Івана Павла II, важливу подію для України, українців та українських провідників. Доповідач наголосив що сьогодні проблеми стоять не лише перед Україною: Україна сама представляє проблеми для інших. Вона найперше є проблемою для Російської Федерації, стоячи на перешкоді намаганням Кремля підпорядкувати країни, що в минулому входили до складу СССР. Вона є проблемою для Заходу, який запитує себе, чи має Україна право і перспективу стати колись членом Европейського Союзу. Нещодавно висловлену ідею президента Росії Путіна про можливе членство Росії у НАТО Борис Тарасюк розцінює як дуже цікавий поворот у російській зовнішній політиці. Він може заохотити на користь Організації Північно-Атлантичного Договору тих в Україні, хто досі сумнівається у доцільности вступу до нього України. Б. Тарасюк переконаний у тому, що Україні необхідно вступити до НАТО. Україна є також проблемою для її сусідів у Центральній та Східній Европі, кожен з яких, намагаючися довести свою европейськість, повертається спиною до України, завдаючи шкоди двостороннім взаєминам з нею.

Для України першим викликом є те, що її безпека не піддається загрозі іззовні, а радше всі загрози її безпеці виходять із середини. Одною з них є брак національного консенсусу щодо майбутнього України як держави, майбутнього і засад її зовнішньої політики. Іншим викликом є взаємини із Росією. Стоїть питання про те, як утримувати нормальні збалянсовані добросусідські стосунки із Росією і не потрапити у пастку російського панування. Проблемою є постачання енергії та її транзит через територію України. Україна значно залежить від зовнішніх джерел постачання енергії. Лише 20 відсотків її потреб у ґазі та 10 відсотків у нафті задовольняються із її власних джерел. Її головне джерело зовнішнього постачання енергоносіїв – Росія. Перед Україною також стоїть проблема зовнішньої безпеки – їй належить вирішувати: чи зберегати невтральний статус, чи ж приєднуватися до однієї з організацій колективної безпеки. Борис Тарасюк висловив власну позицію в цьому питанні, – невтралітет був доброю політикою у початковий період становлення незалежної України. Тепер цей період закінчився і настав час вирішувати, з ким спільно дбати про майбутню безпеку України.

Інша проблема стосується кордонів України у зв'язку із розширенням НАТО та Европейського Союзу. Як тільки Польща, Словаччина, Угорщина та Румунія приєднаються до Европейського Союзу, відбудуться зміни у прикордонному режимі України із цими країнами. Покищо існує безвізовий режим. З приєднанням до Союзу згадані країни повинні будуть виконати взяті на себе зобов'язання і впровадити в'їздні візи з Україною.

Важливим питанням є також майбутні стосунки із СНД й у зв'язку з цим – постава Києва щодо намагань Кремля реінтеґрувати колишній Совєтський Союз. До сьогодні Україна була послідовним опонентом такої реінтеґрації, використовуючи СНД як механізм консультацій у доповнення до розвитку двосторонніх взаємин між країнами-учасницями.

Найскладнішим, на думку Б. Тарасюка, питанням є перспективи української зовнішньої політики. Він вважає, що тут можливі три головні сценарії. Перший – продовження у майбутньому нинішньої політики балянсування між Сходом і Заходом. Чітка відповідь на цю дилему може надійти лише після літа наступного року, тобто після парляментських виборів. Другим сценарієм є европейська та атлантична інтеґрації, або так званий „европейський вибір". Але щоб він став для України реальністю, слід виконати дві умови – одна з них внутрішня, інша – зовнішня. Перша – зміцнення демократії та громадянського суспільства, забезпечення верховенства закону, впровадження у майбутньому економічного зростання, яке відбувається сьогодні. Зовнішня умова полягає в тому, щоб Европейський Союз зайняв чітку і визначену позицію у питанні про майбутнє його взаємин з Україною. У цьому стосунку Тарасюк цілком поділяє думку Збіґнєва Бжезінського про те, що при наявності всіх інших необхідних умов Україна зможе розпочати переговори про членство в Европейському Союзі у 2005 році, а в НАТО – в 2010 році. Третій сценарій – „евразійський", тобто ясний і сильніший наголос в українській зовнішній політиці на взаєминах із Росією та іншими країнами СНД. Це, на думку колишнього міністра закордонних справ, було б поверненням у минуле, „поверненням у нікуди". Цей сценарій не пропонує для України ніякого доброго майбутнього.

Жоден з цих трьох сценаріїв, на думку Тарасюка, не передбачає втрати незалежности України. На висловлювані передбачення про можливу втрату її незалежности, Тарасюк сказав, що він не уявляє такого перебігу майбутніх подій. Формальну незалежність у будьякому випадку буде збережено. Найгіршим, що може статися, є такі великі поступки в результаті, яких Україна матиме квазі-незалежність, тобто буде самостійною лише формально, але в сутності справи залежатиме від Росії.

Зупиняючися на майбутньому розвитку Російської Федерації і його впливі на події в Україні, Тарасюк сказав, що у найближчому майбутньому ми станемо свідками зміцнення авторитарного режиму в Росії, що супроводжуватиметься певними досягненнями в економіці при збереженні жорсткої внутрішньої контролі. Це означає, що в майбутньому Україна та інші країни матимуть в Росії дуже важкого партнера. Водночас, на думку Тарасюка, Росія не досить сильна для того, щоб загрожувати майбутньому розвитку України. У випадку значного покращання економічного становища Росії зовнішня політика Москви може стати агресивнішою. Сьогодні Росія не може дозволити собі бути агресивною – з огляду на економічні труднощі і власну залежність від зовнішньої фінансової допомоги. Питання міжетнічних взаємин було і лишатиметься дуже поважною проблемою для Росії і для її цілости. Це питання займатиме панівне місце у російській внутрішній політиці у майбутні роки.

Серед позитивних зрушень в українському суспільстві Б. Тарасюк вказав на те, що опити громадської думки засвідчують неухильне зростання серед молодого покоління українських громадян підтримки европейської й атлантичної орієнтації України у зовнішньому світі.

Борис Тарасюк працюватиме в Українському Науковому Інституті Гарвардського университету протягом осіннього семестру цього року завдяки наданій йому стипендії ім. Петра Яцика при Українському Науковому Інституті.

ФКУ

Фото: архів „Українського тижневика"

Живий доказ оптимізму

Усі ми, здається, у цих передсвяточних днях, що зближаються скорою ходою до 24 серпня і тим до десятої річниці Незалежности України, більше, ніж звичайно, роздумуємо над долею нашої Батьківщини, над долею усіх її громадян. Ніде правди діти, ці роздуми не надто оптимістичні, а то і зовсім песимістичні, коли йдеться про майбутнє. Для кожного із нас, що почуває себе українцем, це майбутнє незвичайно важливе, незважаючи на те, чи ми самі зможемо ще його пережити, чи переживатимуть наші діти і внуки.

І саме про тих, що прийдуть після нас, хочеться думати веселіше, ясніше, з надією, що вони матимуть краще життя і кращі перспективи. Якщо у великої частини наших читачів думки про майбутнє покоління не дуже рожеві у ці передсвяточні дні, радимо переглянути уважно останні номери нашого тижневика. Там аж роїться від звідомлень, часто-густо переплетених численними світлинами, із таборів спортових, танцювальних, мандрівних, виховних, що їх влаштовували, як кожного літа, молодечі наші організації, спортивні товариства чи професійні сили. У звідомленнях – великі числа учасників, розповіді про інтенсивне життя у таборах, про масові мандрівки, змагання і дитячі ігри. І ці звідомлення щойно починаються, ще не одні будуть на сторінках преси, не тільки нашої рідної „Свободи". Від наймолодших „пташат" до найстарших у цій групі студентів вищих шкіл – українська молодь діяспори провела спільні, радісні, наповнені позитивним змістом літні місяці, які залишили по собі не лише приємність, але також велику користь.

Ось так під гострим зором виховників та вчителів сотні нашої дітвори отримали черговий застрик патріотизму, зрозуміння, що вони – українці, та що своєї, хоча б і давньої, батьківщини їм відцуратися ніяк не можна.

Розуміється, це не відбулося без допомоги батьків та провідників наших організацій, що поставили собі за ціль виховання нашої молоді. Але сам факт, який ми переживаємо тепер, на десятому році незалежности української держави, – це великий застрик оптимізму для нас усіх. Бо ж усі ці літні табори, мандрівки, спільне життя під проводом виховників дають надію, що це молоде, часом дуже молоде українське покоління, що виростає на чужій землі, дістало, як кожного літа, найкраще навчання про Україну, дістало бажання їй скоріше чи пізніше прислужитися.

Перегорніть, дорогі читачі, уважно останні номери не лише нашої „Свободи", але усієї української преси і зробіть подумки підрахунок, скільки нашої молоді перебуло в цьому літі такі чи інші спільні табори під вмілою рукою наших виховників. Погляньте уважно на їхні привітання для нашої громади, часом такі зворушливі, на усміхнені обличчя, на рух і життя, що віддзеркалюються у кожній світлині. А добре приглянувшись тим доказам життя, не питайте, як завжди песимістично, „Де, наша молодь?", і не думайте з журбою, хто після вас перебере в руки керму. Майбутнє усміхається до вас із сторінок нашої преси у ці серпневі, такі вагомі для України дні.

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays
by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу
$45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор —Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич,
Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про літню горяч у метрополії світу

Сьогоднішнє літо таки винятково гаряче, і про це пишуть та говорять усі засоби інформації. Але чи треба щойно це перечитати чи почути, щоб поставити крапку над „і"?

Виходите із охолодженого приміщення – бо ж інакших, здається, вже тут немає, і гаряче повітря охоплює вас, немов лещатами. Вулиці дихають горяччю і нагадують казкових зміїв – ось-ось візьмуть вас у пекло і вже не випустять із своїх пекучих обіймів.

Постійне у поспіху велике місто стає повільним, немов фільм, якому забракло сили далі іти звичайним темпом. Здається, немов повільніше ворушаться і авта на їздні, і автобуси, а вже зовсім сповільнішав хід перехожих, яких обставини змушують мандрувати вулицями. А таких у Нью-Йорку досить багато. Та ж це літні місяці, в яких відвідують метрополію світа туристи з усіх усюдів, мають вільний час учні усіх шкіл та почуваються немов „вдома" усі бездомні. Але усі вони без вийнятку у цих „спекотливих" днях сповільнюють ходу і шукають, де лише можуть, тіні дерев чи хмарочосів, що заслоняють сонце.

На сходинках будівлі, де приходиться зараз жити, не сидить вже, як завжди, чорний сусід – відай, навіть він ховається від сонця і появляється на своєму традиційному місці щойно у вечірніх годинах. Здається, немов життя ньюйоркської вулиці сповільнило темп, а в полудневих годинах зовсім завмерло. Не завмер із горячі тільки бруд та неполадок цієї дільниці. Безсильно лежать на камінних папірці, рештки їжі, порожні пляшки, та чекають, щоб їх хтось добрий кинув у смітники, що вони завжди в Нью-Йорку переповнені по вінця, та від них не вельми приємний запах чути вже здалеку як в день, так і вночі.

Чи знаєте, дорогі читачі, цю картину, яку я непотрібно стараюся викликати перед ваші очі? Так, ви напевно знаєте її, але зовсім не хочете ще на сторінках „Свободи" переживати її так, як доводиться більшості вам переживати насправді.

Спека дихає на нас цього літа та змушує думати про те, що потеплління підсоння – це вже дійсність, яка стоїть перед нами. А може, ми призабули, як було давнішими роками? Може, і в минулих роках термометр показував так високо, а гаряче повітря затикало віддих?

Пригадався перший рік перебування на американській землі та перші зустрічі із літнім, так інакшим від нашого українського, підсонням. Чи не було нам дуже важко зустрітися віч-на-віч із „американською" спекою? Пригадуються дні, коли в боротьбі із гарячим повітрям єдиною полегшою було всадити на декілька хвилин голову до холодильника. Це ж були часи, коли рідко у приватних мешканнях були охолоджуючі апарати, і тільки скромні вітряки обертали гарячим повітрям.

Якось ми, однак, пережили ці перші зустрічі із американським літом. Але це ніяк не потішає нас сьогодні. І ми з переляком висідаємо з охолодженого авта на розпалені вулиці Нью-Йорку, щоб стояти віч-на-віч із температурою понад 90 ступенів і труднощами віддихати. Мерщій до будівлі, де охолоджене повітря, щоб тільки ця горяч не брала нас в обійми. Вона забиває нашу ініціятиву, наші думки, наші усі бажання якої-небудь активности. Замикаємо очі та мріємо про гори, море, тільки щоб не бути у великому місті. Скільки ще цієї горячі доведеться пережити у цьому літі?

О-КА

Відійшов ще один товариш-газетяр

Св. п. Володимир Романюк

З України наспіла сумна вістка, що там помер 5 серпня на 60-му році життя недавній член редакції нашого тижневика Володимир Романюк.

Випускник факультету журналістики Львівського державного університету ім. І. Франка, він після праці у редакціях газет Львівщини приїхав у 1995 році до США в пошуках за працею. В 1995 році недовго працював у рекордовому Відділі УНСоюзу, а відтак був прийнятий до редакції „Свободи", де писав на різні актуальні теми. У 1999 році повернувся, однак, в Україну і присвятив час для зібрання своїх писань із США, які появилися недавно збіркою під назвою „Вершник на білому коні".

Маючи „легке перо", В. Романюк писав залюбки есеї, міркування про сьогодення, часом гуморески, а з потреби провадив розмови з цікавими персонажами, розуміється, в першу чергу політичними.

Найбільше, однак, полонила його увагу та перо проблема поселення в США, як і взагалі в інших країнах, численних мешканців України, що, незважаючи на проголошення батьківщини незалежною, постійно виїздили в пошукуванні праці. До таких належав і В. Романюк, який двічі приїздив до США, шукаючи за працею. Знайшов її на недовгий час у редакції „Свободи" та був нам добрим і веселим товаришем упродовж 1996–1999 років. Все ж туга за рідними сторонами та непривітливе підсоння Нью-Джерзі наказали йому повернутися домів, де коротко після видання збіркою своїх статтей писаних у США його перо усохло назавжди.

Візита Папи і наша ідентичність

о. д-р Ігор Мончак

Зворушливі зустрічі Папи Івана Павла II в Україні відходять у минуле, притихають також суб'єктивні емоції учасників цих зустрічей. Преса вже опублікувала глибоко повчальні проповіді Римського архиєрея і вичерпні репортажі численних кореспондентів. Деяка перспектива часу дає вже можливість спокійніше й об'єктивніше приглянутись до деталів цих історичних відвідин, відзначити як світла, так і деякі їхні тіні.

Реакція Московської Церкви

Спостерігачі уважають візиту Папи Івана Павла II в Україну найбільш контроверсійною з усіх його 94 подорожей. Контроверсійність візити спричинена фактом, що обидва сусіди, північний і західній, були безпосередньо заторкнені цією візитою, обидва побоювалися, щоб Папа не сплутав їхніх політичних плянів, бо вони досі не зреклися своїх зазіхань на українську територію і претенсій до нашої Київської Церкви на цій території.

Московський патріярх Алексій II уважав, що приїзд Папи в Україну є вторгненням на територію його юрисдикції. Тому він особисто і через свого Митрополита в Києві Володимира Сабодана гостро й недипломатично виступав проти папської візити. Не допомогло запевнення Ватикану, що Папа не їде з наміром прозелітизму, себто з католицькою місійною діяльністю на „території Московської юрисдикції".

Не заспокоїв патріярха Алексія і його відпоручника Сабодана навіть особистий лист Римського архиєрея до „Його Блаженства Володимира, Митрополита Київського і Всієї України", з власноручним підписом Папи Івана Павла II. Такий особистий лист Папи до нижчого ієрарха є чимсь незвичайним у ватиканській дипломатії. Звичайно нижчому католицькому владиці відповідає від імені Папи чиновник Ватиканської курії. Не спокусилася Московська ієрархія навіть на папську обіцянку в тім листі „Мішаної Комісії членів Української Греко-Католицької Церкви та Української Православної Церкви – що включає двох представників Московського Патріярхату і двох від Святого Престолу – наново засновану, щоб ... перевірити відносини між католиками і православними у Західній Україні." Себто Папа обіцяв відновити сумнозвісну Чотиросторонню Комісію з 1990 року, яка признавала багато греко-католицьких храмів у Галичині Московській Церкві, при пасивній ролі представників Святого Престолу. Якщо б енерґійний Кир Володимир Стернюк своїм виходом з Комісії не зірвав цих переговорів між Ватиканом і Москвою, то Московська Церква далі домінувала б у Галичині.

Однак уся ця неетична московська метушня нехотячи зробила прислугу нашій Київській Католицькій Церкві – зацікавила західні, голодні на сенсацію, засоби комунікації, і вони звітували про папську візиту в Україну значно більше, ніж про інші попередні поїздки. Цю „московську прислугу„ відзначив навіть Блаженніший Любомир Гузар в одному зі своїх інтерв'ю.

Крім цього, ще дві інші „прислуги" зробила ненароком Київській Вселенській Церкві Московська патріярхія своєю непогамованою реакцією. Погрожуючи, що папська візита України може пошкодити „екуменічному діялогові" Москви з Римом, виявила вона справжню московську ціль того „екуменізму": змушувати Ватикан до щораз дальших уступок, ціною Київської Церкви. На жаль, треба сумніватися, що від того зміниться Ostpolitik (східня політика) Ватиканської курії, як не змінилася вона від численних попередніх демаршів Московського патріярхату.

Найбільшою „прислугою" для Київської Церкви було те, що чинячи опір візиті Папи, Московський патріярхат спонукав УПЦ-КП і УАПЦ виявити, яка льояльність їм важливіша: канонічному православ'ю чи рідній Україні. Визначились вони ясно і категорично. Голови обох цих Церков, Філарет і Методій, не лише прибули на зустріч, але Патріярх Філарет на привітання і на прощання з Папою поцілував його в обидві щоки.

Черговість святих Літургій

На початку першої своєї промови в Україні Святіший Отець відзначив, що в давнині вже два інші папи були на території теперішньої України. Це св. Климентій I у I столітті св. Мартин I у VII столітті, вони були заслані в Крим і там упокоїлися. Ніхто не згадав, що вже й сучасний Римський архиєрей був на території Київської Церкви. Ще 1993 року Папа Іван Павло II візитував Перемиську епархію, засновану близько 900 року для автохтонного населення, як єпископство слов'янського, кирило-методіївського обряду.

Щойно п'ять століть пізніше, 1375 року, постало в Перемишлі латинське єпископство, старанням польської влади. Того самого року постало латинське Галицько-Львівське архиєпископство, хоч там уже понад два століття існувало автохтонне єпископство східнього обряду.

І в обох папських візитаціях, Перемишля і України, домінуючим був обряд не автохтонного населення старовинних східніх епархій, а латинський. У Перемишлі латинські монахи не допустили Папу навіть зайти до історичної східньої катедри. У Києві та Львові східні св. Літургії були другими в черзі, по відслуженні латинських. Вражає факт, що це діялося в Україні, державі з переважаючою більшістю християн східнього обряду, де латинників не більше, як східніх у Польщі.

Черговість папських св. Літургій у Києві та Львові була найбільш контроверсійною справою. Не йшлося про те, щоб Римський архиєрей служив східню Літургію св. Івана Золотоустого. Літургійний обряд є таким властивим, як матірна мова. Тому церковний закон приписує, що кожний клерик повинен служити в своєму обряді, навіть коли обслуговує вірних іншого обряду. Правда, стаються вийнятки. Навіть Папа Іван Павло II служив візантійську св. Літургію у Римі. Однак, коли б польські латинники побачили Папу в Києві, чи тим більше у Львові, в „руських" ризах, то, мабуть, потерпів би на цьому папський авторитет.

Задовільним було б, якби Папа був просто присутній і взяв мінімальну участь у східній св. Літургії. Зрештою, у візантійському богослуженні участь єпископа дуже обмежена. Досить було б, якби Папа приступив у латинських ризах до престолу на освячення (анафору), або лиш до св. Причастя, або відчитав тільки заключну молитву, або обмежився тільки до проповіді, як це остаточно Папа зробив. Важливим було, щоб перша св. Літургія відбулася в обряді господарів, як привітання достойного гостя, на яке він відповів би своєю св. Літургією наступного дня. Сталося, однак, так, що гість відразу домінував як господар, служачи в чужім для місцевого населення обряді, а господарі залишилися „в куті власної хати".

Питання черговости св. Літургій було таке дражливе, що навіть тодішній прем'єр-міністер Віктор Ющенко і міністер закордонних справ Анатолій Зленко інтервеніювали в цій справі, як інформує о. Теодозій Янків, ЧСВВ, співкоординатор папської візити, у своєму інтерв'ю у варшавському „Нашому слові". (ч. 25 за 24 червня). Однак, Ватикан заявив, що програма вже остаточно складена і що-небудь поміняти дуже важко. В кінці свого інтерв'ю о. Т. Янів додає, що „програма складалася донедавна; її оприлюднено приблизно місяць тому, і я переконаний, що деякі зміни можливо було б внести. ...Так складена програма візити, – це певного роду програш". Отець Янів дещо звинувачує нашу сторону, кажучи, що „господарі не поспішилися" і „самі не зложили програми відразу того дня, коли офіційно стало відомо" про папську візиту. Думаю, що годі звинувачувати нашу ієрархію за непідготування програми, бо при сучаснім наставленні Ватиканської курії до України її не взяли б до уваги. Винуватити можна хіба за це, що через десять років наша ієрархія не бралася господарити у власній хаті, а оглядалася на нунція, як на господаря.

(Продовження в наступному числі)

„Слов'янський базар" – спроба відбудувати імперію

Ігор Лисий

Кондоліза Райс, радник Президента США з питань національної безпеки, зустрівшись з політичним керівництвом України 25 липня, звернула увагу представникам українського уряду на необхідність і важливість паралельного просування економічних і політичних реформ, забезпечення прозорих і вільних виборів, принципів верховенства права і свободи слова.

На зустрічі з представниками української преси, яка відбулася після нарад з урядовцями України, К. Райс повідомила, що Президент Кучма запевнив її, що Україна готова поглиблювати економічні і демократичні реформи в країні, а також готова до співробітництва з США як з важливим політичним партнером. На запитання репортера, чи можна вірити провідникам України, зокрема Президентові Кучмі, К. Райс запевнила слухачів, що Америку не легко обдурити, і додала: „керівництво країни розуміє, що світ стежить за розвитком подій в Україні".

Відразу після зустрічі з К. Райс Президент України Кучма поїхав на зустріч з президентами Білорусі та Росії, яка відбулася на так званому „Слов'янському базарі" у білоруському місті Вітебську. Тут Л. Кучма відзначив важливість своєї участи в Днях Дружби України, Білорусії і Росії та нагоду для неформального спілкування з керівником Росії В. Путіним.

Цікаво, що у „Слов'янському базарі", крім Росії, України і Білорусі, ніхто інший з слов'янських народів Европи не взяв участи. Тому цей базар правильніше було б окреслити як „з'їзд колишніх партократів Радянського Союзу".

Відразу після зустрічі з Л. Кучмою на „Слов'янському базарі" в Білорусії В. Путін прилетів в Україну, в Севастополь, щоб відсвяткувати день Російської фльоти на теренах України та взяти участь, разом з Президентом Кучмою, у посвяченні новозбудованого собору св. Володимира в Криму. Отже, це була вже друга зустріч Кучми і Путіна протягом одного тижня. Зацікавлення керівництва „українським питанням" є надзвичайне: він проводить зараз більше часу з Президентом України, ніж зі своїм урядом.

В чому ж справа? Пояснює цю нову ситуацію російський посол в Україні Віктор Черномирдін: мовляв, перш за все Україна не є західньоевропейською країною, а є слов'янським побратимом Росії. Вона не є Швайцарія і тому ніякої майбутности, як нейтральна країна, не має. Натомість українці – це слов'янський народ, тісно пов'язаний з Росією Православною Церквою, і майбутність України – лише в обіймах Росії, що президенти України і Росії тепер публічно демонструють майже кожний день.

Враховуючи глибокі проблеми соціяльного і економічного характеру в Росії, здається дивним, що адміністрація Путіна приділяє їм так мало уваги, а зосереджує всю свою енерґію на українському напрямку. Це надзвичайне зацікавлення можна пояснити лише в один спосіб: ані Путін, ані його міністри, ані депутати Державної Думи не зацікавлені в розбудові Росії як нормальної европейської країни, але прагнуть відновити Російську імперію на базі реколонізації України.

Ідеологічне обґрунтування цього процесу вони базують на проголошеній послом Черномирдіном тезі про „спільність православної культури Росії і України". Ця теза вимагає критичного огляду і відповіді на запитання,: в якій мірі Україна і Росія є православними країнами?

Московський Патріярхат стверджує, що населення всього простору колишнього Радянського Союзу складається з православних віруючих, і ніхто інший, зокрема Папа, не має права доступу до цього терену. Тим часом фактичних доказів для такого твердження немає.

Внаслідок візити Папи Івана Павла II в Україну тисячі західних журналістів мали змогу побачити своїми очима міжконфесійну ситуацію в країні. З даних репортажів в західній пресі можна устійнити кількісний склад релігійних угрупувань в Україні в такий спосіб: Українська Православна Церква Московського Патріярхату має 7.5 мільйона віруючих, Греко-Католицька Церква – 5 мільйонів, Українська Православна Церква Київського Патріярхату –

(Закінчення на стор. 11)

Союзівка приймає гостей

КЕРГОНКСОН. – На Союзівці – як у Карпатах: серед спекотного, сонячного літа може статися злива, після неї – імла. Минула субота не була щодо цього винятком. Та ледве імлистий світанок торкнувся ялин, як на оселі загомоніло життя. Першими заґеґали гуси на нижньому озері. На кухні Люся Деркач, Світлана Метлак, Світлана Яблонська і Яро Дроній „під батутою" Андрія Соневицького почали готувати сніданок на двісті з лишком осіб, адже, крім гостей, які приїхали на відпочинок, на Союзівці тривають вчительський семінар, спортова школа „Чорноморської Січі" і школа танцю Роми Прийми-Богачевської. Учні спортової школи вдосвіта вийшли на тенісові корти, щоб зігнати з них дощову воду. Станіслава Мандзій, Марія Ярзебек, Люба Яблонська заходилися готувати готелі для суботніх гостей, які замовили покої з огляду на вечірній звітний концерт школи танцю і недільний День Союзянки.

Спортова школа займає будинок „Ужгород", біля якого вже радився з тренерами провідник навчання Омелян Твардовський. Він розповів мені:

– Цього літа маємо 53 учасники школи на три тижні. Головні дисципліни - футбол, відбиванка, теніс, плавання. Діти приїхали з усієї Америки, з Рочестеру, Чикаго, Дітройту, Нью-Йорку, ряду міст Нью-Джерзі. Я працюю провідником перший і третій тижні, а середнього тижня ним був Олесь Напора. Тренери – Роман Балаш з Івано-Франківщини, він уже повернувся в Україну, тепер з дітьми працюють Ігор Чешко, Гриць Сергіїв – футбол, Женя Бринзак і Валерія Колб – теніс. Богдан Ротар – волейбол.

Тим часом перші гості вже прямують до головного будинку, де адміністраторка Соня Семанишин запрошує їх до ранкової кави і відвідин виставки картин родини Козаків, котрі на виставці можна також придбати. Після кави одні йдуть на прогулянку лісовими стежками, інші сідають до розмов з приятелями, треті ж вирушають до сусіднього Еленвілу, де починається 26-ий щорічний Фестиваль української молоді. Дорогою не минути фармерський ярмарок у центрі Еленвілу, де український фармер Олег Мачай з родиною вже пропонує свіжі, просто з грядки, огірочки.

На Союзівці ж, хоча й субота, триває праця – діти тренують свою майстерність танцю під проводом інструкторів Бориса Богачевського, Христини Ізак та Андрія Цибика. У басейні і на кортах теж буяє життя. Вчителі, звісно, поринули у мовні проблеми. Провідник семінару д-р Євген Федоренко, зауваживши кореспондента „Свободи", на хвилину лишає семінар, щоб порадитися, у яких школах варто побувати в Україні після закінчення Світового форуму українців, на який він їде делеґатом.

Пополуденна злива на перешкоджає відпочинкові, адже усі знають, що після дощу гори стають ще привабливішими. Увечорі всі поспішають до клюбу „Веселка", де школа танцю має показати балет „Русалка". У залі мені дістається місце біля о. Юрія Годенчука, котрий хвалиться, що на ранкову Богослужбу до Церкви св. Трійці приїде хор з Перт Амбою і тому Літургія має бути особливо урочистою.

Тим часом на сцені і перед нею починається романтичний український танець, який служить прологом до балету-казки про кохання молодого козака і морської русалочки. Головні ролі танцюють Андрій Цибик, Адріяна Ґаврон, Соня Тарновецька, Лев Івашко, Андрій Добрянський, Алекс Вірло, Христина Райш. Після вистави під схвальні оплески предсідник УНСоюзу Уляна Дячук дякує Ромі Приймі Богачевській за плекання високого мистецтва серед української молоді, дарує їй квіти, а відома мисткиня приєднується до уже висловлених подяк учасників школи за гостинність на Союзівці. Особливо сердечні слова були мовлені на адресу управителя Союзівки Івана Флиса та його помічниці Соні Семанишин. Пізно закінчується вистава, але багато хто з гостей ще не їде до готелів, залишається на традиційну танцювальну забаву.

Уже ніч перейшла на неділю, невдовзі знову сонечко проб'ється крізь світанкову імлу і новий день загомонить на Союзівці. Шкода буде, якщо хтось з читачів „Свободи" не скористається нагодою залишити ненадовго міський асфальт і подихати вологим гірським повітрям. На вас чекає Союзівка! Телефон: (845) 626-5641.

Левко Хмельковський (фото автора)

Учасники учительського семінару (зліва): Оксана Козак з Канади, д-р Євген Федоренко та Іванна Турчин.

Учні спортової школи вдосвіта вийшли на тенісові корти, щоб зігнати з них дощову воду.

Вистава „Русалочка" – у вихорі танцю.

Керівники спортової молоді (зліва): Олесь Напора, д-р Ірина Вінярська, Марійка Бокало, Омелян Твардовський.

Після вистави глядачі дякували Ромі Приймі-Богачевській за плекання високого мистецтва серед української молоді.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Фестиваль мав нову адресу, але давні традиції „Верховини"

Намети спонзорів фестивалю – Вестерн Юніон (зліва) та авіокомпанії LOT.

ЕЛЕНВІЛ, Н. Й. – Нинішнього року 26-ий Фестиваль української молоді, всупереч звичаю, відбувся 3-5 серпня не на „Верховині", а на оселі СУМ. Причини цього з'ясовує представник Української Американської Культурної фундації (УАКФ) Антон Філімончук:

– Як ви знаєте, Український Братський Союз (УБС) відмовився продати „Верховину" УАКФ і уклав угоду на продаж з Давидом Вільнером. Навіть адвокат УБС сказав, що не знає, чому цю оселю не захотіли продати українській організації. Оскільки УБС далеко ввійшов у контракт з Д. Вільнером, останній в суді сказав, що вклав вже багато грошей і не погоджується відступити від контракту з УБС, але може піти на компроміс, якщо дістане 67,500 долярів відшкодування.

Тоді представники УАКФ д-р Степан Ворох і Степан Капчак погодилися, що УАКФ заплатить йому цю суму. Домовились, що Д. Вільнер має направити усі недоліки – водогін, санітарію. Ремонт виявився дуже коштовним. 24 серпня Д. Вільнер має залишити „Верховину". Коли ми переберемо оселю, то будемо змушені багато переробляти. Коли б весь екзекутивний комітет УБС приймав рішення щодо „Верховини", то не було б такого стану, як тепер, що 300 дітей шукали таборів на інших оселях, а фестиваль проводиться у Еленвілі.

Але фестиваль відбувся і мав успіх, що засвідчила черга авт суботнього ранку при в'їзді на оселю СУМ. Багатьох привели сюди не тільки фестивальні принади, а й нагальні проблеми поточного життя. Відразу при брамі мають свої столики УАКФ, Громадський комітет з оборони вулиці Шевченка в Нью-Йорку. Голова комітету з святкування 10-річчя незалежности України в штаті Нью-Джерзі Іван Буртик роздає запрошення на вересневий фестиваль у Вест Патерсоні. Поблизу представлено також Український Народній Союз, біля стійки якого Степан Вох пропонує книжечки з описом пропозицій УНСоюзу, а також свіжі числа „Свободи" і „Українського тижневика".

(Закінчення на стор. 10)

Гарні дівчатка і смачний шашлик

Співає Ірина Гречко

Богдан Вох нікого не залишив без свіжого числа „Свободи".

Ансамбль „Юність"

Гостем фестивалю був ансамбль „Юність". Його заснував у 1999 році Григорій Момот, який після навчання в Дубнівському культурно-освітньому училищі Рівенської области був керівником ансамблю „Пролісок" в Підволочиську, пізніше навчався в Київському університеті культури, на катедрі хореографії, де викладачами були Лариса Цвіткова та Валерія Вірська. Після університету Григорій Момот працював викладачем клясичного танцю в Чортківському педагогічному училищі, одночасно був керівником народного самодіяльного ансамблю танцю „Галичани" і дитячого ансамблю „Джерельце". У танцювальній групі „Юність" бере участь 30 осіб, переважно – студенти. Репертуар ансамблю – танці з усіх реґіонів України.

В суботу, 1 вересня „Юність" виступатиме на Союзівці. Запрошуємо!

Презентація 4-го тому Західньоканадського збірника НТШ

У першому ряді сидять (зліва): проф. Богдан Медвідський, проф. Валеріян Ревуцький, д-р Петро Саварин, проф. Яр Славутич та голова КУК Едмонтону Микола Воротиленко.

ЕДМОНТОН, Канада. – Історикам української діяспори буде цікаво довідатися, що 3 червня ц. р. в Пластовому домі відбулася презентація 4-го тому Західньоканадського збірника НТШ. Цей збірник, твір 34 співавторів, як і три попередні, упорядкував д-р Яр Славутич. Координатором був Петро Саварин (він же й організував більшість авторів і фонди), комп'ютерним укладачем – Маркіян Ковалюк, коректорами – Валерій Полковський та Оля Саварин. Ярові Славутичу допомагала Надія Сорока.

Збірник появився накладом 750 примірників, в твердій обкладинці, має 448 сторінок та понад 30 фотографій, і призначений не лише для бібліотек і наукових закладів, але й для всіх зацікавлених у збереженні української культури в Канаді. Кошти друку ласкаво покрили Альбертське товариство збереження української культури, Альбертська фундація історичних ресурсів і кол. Товариство сприяння ДЦ УНР в Едмонтоні, за що їм належиться велике признання і подяка.

Наш третій збірник, твір 22 співавторів, 384 сторінки друку, появився 1998 року з нагоди 50-річчя НТШ в Канаді і в більшості пішов в Україну, а перший і другий розійшлися ще в 1970-их роках. Всі ці чотири томи, як підкреслив на презентації Петро Саварин, нотують вклад українців у розвиток унікальної в світі держави, багатокультурної Канади. Між співавторами є не лише українці з Альберти, але й зі США (проф. Володимир Жила і Дан Б. Чопик), Британської Колюмбії (проф. Валеріян Ревуцький), Манітоби (проф. Ярослав Розумний і Анна Фіґус-Ралько), Саскачевану (проф. Віктор Буйняк) і з України (проф. Роман Кирчів і Володимир Погребенник, Степан Пінчук), переважно члени НТШ.

4-ий збірник містить джерельні статті на наступні теми: Спадщина української культури, (1971–2000 роки), з історії українського театру в Канаді; мовна освіта, правописні проблеми; діяльність Фундації Тисячоліття хрещення України; до 90-річчя „Українського голосу", праця Центру досліджень історії України ім. Петра Яцика при КІУСі. життя Української Католицької Церкви в Альберті; Добродійне товариство ім. Єпископа Будки; „Світильник Баптистського руху" (І. Ткачук), Інститут ім. М. Грушевського – св. Івана; Курси українознавства ім. Івана Франка; 20-річчя Альбертського товариства збереження української культури, Екомузей „калиновий край"; Дім української молоді; Музей Союзу Українок Канади; Думками в Канаді – серцем в Україні: 50-ліття СУМу, Едмонтонські пластуни в проводі різних організацій та акцій; Суспільна служба українців Канади, Канадсько-український проєкт законодавчої співпраці, історія медичного проєкту „Освіта"; Проєкт українського медичного підручника; Українська інструментальна музика в Альберті; Ансамбль українського танцю „Черемош"; Десятиліття діяльности в Україні коледжу ім. Ґрента МекЮена; Маґістерські тези й докторські дисертації з україністики в Альбертському університеті (1975–1999); Українці в Альбертському університеті, Михайло Г. Марунчак: до його 85-річчя, проф. Джордж Сімпсон – приятель українців; і т. д.

Привітавши присутніх (було 16 співавторів і понад 40 гостей), П. Саварин попросив однохвилинною мовчанкою вшанувати попереднього президента НТШ в Канаді д-ра Володимира Мацькова, який під кінець минулого року помер у Торонто, а тоді брати Богдан і Юліян Саварин двом із співавторів піднесли квіти: Валеріянові Ревуцькому з нагоди 90-річчя його народження (14 червня) і проф. Ярові Славутичу, як упорядникові збірника. Під музичний акомпаньямент згаданих братів (Богдан – скрипка, а Юліян – чельо) присутні ще й заспівали їм „Многая літа". До речі, проф. Ревуцького 15 травня було обрано почесним членом Академії мистецтв України в Києві. З черги, згадані брати заграли „Слов'янський танець" Антона Дворжака та „Старий циган" Ерно Кандора.

Після музичної програми з коротким словом про збірник виступили координатор Петро Саварин і редактор Яр Славутич, а співавторам роздано авторські примірники. Один примірник подаровано гостю з України, заступникові директора Юридичного відділу Національного банку України Вікторові Новікову, який подарував НТШ пам'ятну медаль Національного банку України 1999 року з портретом Т. Шевченка. Під час перекуски, яку приготовили Оля і Маріянна Саварин, гості оглядали збірник, а деякі (20) й купували. Публікація таких книжок – це дефіцитне підприємство, але без них – немає „історії", а народ чи спільнота, які не мають історії – не мають майбутнього. Як казали старинні римляни, тільки scripta manent. Книжку можна купити в Петра Саварина за 20 дол., телефонуючи на ч.: (780) 469-1860, або пишучи на адресу: 7507 Rowland Road, Edmonton, Alberta T6A 3W4.

Петро Саварин

P. S. – І ще кілька речень. Високо оцінюючи ролю української преси у збереженні нашої національної ідентичности, Альбертське товариство збереження української культури, розподіляючи свої фонди, вирішило дати дещо й на пресовий фонд тих газет, які поміщують наші дописи, а між ними й на „Свободу". У прилозі – чек на 200 дол., разом із побажаннями далі стояти на сторожі української мови в США і Канаді.

П. С.

Фестиваль...

(Закінчення зі стор. 9)

Посередині великої галявини розташували свої намети спонзори фестивалю – Вестерн Юніон і польська авіокомпанія LOT. А довкруг за звичаєм закипіли ярмаркові радощі – учасники свята купують народні вироби, досить таки недешеві українські книжки, ласують варениками, щедро засмаженими цибулею, іншими стравами польової української кухні.

Опівдні злива внесла у ритм фестивалю несподівані зміни, дехто з менш витривалих почав виводити свої авта з враз розмоклих галявин, але більшість гостей залишилась під навісами, розмовляючи з новими знайомими і давніми приятелями, купуючи справжнє українське пиво і американське морозиво.

Триває збір підписів на захист вулиці Шевченка у Нью-Йорку.

Побоюючись повторення зливи, організатори свята вечірній концерт перенесли до залі, де було, щоправда, глядачам тіснувато, але охочі слухали співи й надворі, з голосників. Концерт вів Роман Василик, а виступили у ньому кращі виконавці з Америки і України. Два вечори підряд тривали танцювальні забави.

Зате недільний ранок видався сонячним і полуденний концерт відбувся на свіжому повітрі. У неділю гостей значно додалося, так що авта стояли не тільки у самій оселі, а й вздовж 209-ої дороги, попід лісовими яблуньками-дичками, на яких саме дозріли плоди.

За загальною думкою, фестиваль виявився вдалим, але більшість запитаних воліла швидше повернути це свято на „Верховину".

Л. Х.

U.N.A. У.Н.С.

Український Народний Союз

Свобода

Український Тижневик

Союзівка

Служать Вам!

Круглий стіл, присвячений 80-річчю УВУ

МЮНХЕН. – Двадцята щорічна конференція Українознавчої проблематики в Иллинойському університеті виявилася багатою ідеями. Сесії (так називалися засідання, кожне тривалістю по три години) охоплювали різні аспекти українського життя. Вдала організаційна побудова зустрічей, їхня тематична згрупованість створювали відчуття цілісности й доцільности.

Окремою сторінкою в історії цьогорічної конференції став круглий стіл, присвячений 80-річчю Українського Вільного Університету. Ця установа, центром якої є Мюнхен, єдина у своєму роді база україністики, навколо котрої гуртувалися і гуртуються наукові сили українців усього світу, а тепер ще й зі самої України. Багато хто з присутніх на конференції був так чи інакше причетний до діяльности університету – як студент чи як колишній випускник, або як професор. УВУ багатьом дав шанс зануритися у вир наукового життя, відчути поєднання кількох стилів викладу лекцій – европейсько-американського, з особливим присмаком українізму.

На важливості збереження цього навчального центру у серці Европи наголошували учасники круглого столу професори Дмитро Штогрин, Володимир Стойко, Альберт Кіпа (ЗСА), Ульріх Швайєр (Німеччина), Андрій Лужницький (Швайцарія), Роман Гром'як (Україна). На окремій сесії ректор УВУ Леонід Рудницький у своїй доповіді говорив про перспективи українознавчих студій в Европі у XXI столітті, про змістовне та якісне розширення і наповнення україністики.

І головну роль на европейському континенті відіграє саме УВУ. Багаті традиції цього університету, велика бібліотека української літератури послуговують чималій кількості вчених, що досліджують проблеми україністики.

Особливим моментом вечора стало вручення професорові Дмитрові Штогрину медалі від німецького уряду. Цю важливу місію здійснив депутат німецького парляменту в Берліні Ганс-Юрґен Досс, почесний гість та доповідач конференції, щирий друг і приятель та почесний доктор УВУ.

Леся Матвіїв

Депутат німецького парляменту Ганс-Юрґен Дос вручає медалю проф. Дмитрові Штогрину (зліва).

40-ліття СУМівської оселі

БАРАБУ, Віск. – В 1961 році Осередок Спілки Української Молоді ім. Миколи Павлушкова в Чикаґо купив 130-акрову посілість в 180 милях від міста Чикаґо, біля Вісказсин Делс. Це була покинута і занедбана колишня велика фарма. Господар помер, а його рідня перебралася жити до міста.

Осередок СУМ придбав це місце для таборування юнацтва. До того часу табори відбувалися на посілостях д-ра І. Смука в Накс, Індіяна. Посілість в Барабу відразу всім сподобалася своїм гористим тереном, який нагадує Підкарпаття, з полянами й лісом, а найголовніше – здорowою джерельною водою, яка великим потічком випливає з берега коло хати.

Управа Осередку утворила Заряд оселі, який мав нелегке завдання підготувати її до вжитку. Завдяки жертвенности та безкорисливій праці багатьох членів Осередку СУМ, батьків юнацтва та приятелів СУМівської молоді було виконано майже всі будови і перебудови, включно зі спеціяльними роботами. Хату перебудовано і добудовано другий поверх, стайню і стодолу перебудовано на залю занять, з бальконом і кухнею. Для приміщень молодших таборовиків збудовано будинок і вмивальні, як також ґараж, мотель, басейн, збірники на джерельну воду, дві футбольні площі, тенісові корти, площі для кошиківки і відбиванки.

Оселя має також велику площу для наметів і паркування авт. На оселі кожного року відбуваються табори для суменят, виховно-відпочинкові, спортові та зимові табори, як також турніри копаного м'яча.

З нагоди 40-ліття оселі управа запланувала відзначити свято 1 і 2 вересня ц. р. На неділю, 2 вересня, замовлений автобус, який рано виїде з Чикаґо до оселі, а увечорі повернеться.

Д. Н.

Українки на конвенції ГФЖК

СЕЙНТ ПОЛ, Мінн. – 23- 25 червня відбулася 110-та Річна Міжнародна конвенція Генеральної Федерації Жіночих Клюбів (General Federation of Women's Clubs). На конвенцію з'їхалося понад 800 делеґаток з правом голосу і багато гостей з Америки та інших країн. На святковому відкритті внесли до залі всі стейтові прапори, як також прапори неамериканських організацій, які пов'язані з ГФЖК.

Внесено і український прапор, за ним у вишиваній сорочці увійшла голова СФУЖО Оксана Соколик. На залі були ще присутні делеґатки Наталя Іванів, голова Українського Золотого Хреста, та гості: Марія Реймонд – колишня голова місцевого УЗХ, Ольга Антохій – заступниця голови Об'єднання Українських Православних Сестрицтв та д-р Надія Каркоць – секретар УЗХ і член ОУПС.

Конвенцію відкрила президент Шелбі Гамлет.

На пленарній сесії О. Соколик коротко поінформувала про працю СФУЖО, Н. Іванів – про працю УЗХ. В резолюціях ГФЖК є підтримка боротьби з продажжю жінок. Голова СФУЖО у своєму слові сказала, що ці питання підняли на форумі ООН представники СФУЖО вже давно і дістали підтримку міжнародних організацій.

Учасниці конвенції в „робітнях" почули визначних промовців. Між ними: журналістку Боні Анджело, про матерів президентів США; Віліяма Маґі про працю свого товариства „Operation Smile", де лікарі добровільно роблять пластичні операції покаліченим дітям в країнах третього світу, за що дістають в дарунок щасливу усмішку дитини.

Великим і успішним проєктом ГФЖК була збірка книг до бібліотек Америки. В ній взяло участь 3,200 клюбів, які подарували бібліотекам 659,618 книжок вартістю понад 3,000,000 дол. та інші речі потрібні бібліотекам на суму понад 5,000,000 дол.

О. Соколик і Н. Іванів були на Службі Божій в Українській Католицькій Церкві, а після того в Українській Православній Церкві, де по Службі Божій відбулася тепла зустріч членок складових організацій з головою СФУЖО. Зустріччю проводила Лідія Голуб, голова місцевого відділу Об'єднання Українських Православних Сестрицтв.

Екзекутива СФУЖО

„Слов'янський...

(Закінчення зі стор. 7)

1.5 мільйона, Римо-Католицька Церква – 1 мільйон віруючих. Решта 32.5 мільйона населення країни є або невіруючими, або належать до інших, значно менших релігійних угрупувань. Тут є такі дані: Українська Православна Церква Московського Патріярхату –15 відс. населення, Греко-Католицька Церква – 10 відс., Українська Православна Церква Київського Патріярхату – 5 відс., Українська Автокефальна Православна Церква – 3 відс., Римо-Католицька Церква – 2 відс., невіруючі – 65 відс. населення. Об'єктивний огляд релігійного стану на Україні показує, що переважна більшість населення країни є не православною, але взагалі – невіруючою.

Другий цікавий факт – це те, що Московський Патріярхат має таке саме або менше число парафій в Росії, ніж в Україні. Оскільки віруючі Московського Патріярхату складають 15 відс. серед 50 мільйонів населення України, а в Росії є таке саме або менше число парафій Московського Патріярхату, ніж на Україні, то приблизний процент православних віруючих серед 150 мільйонів Російського населення можна вирахувати, як 5 відс. населення країни. Таким чином, конфесійна картина в Росії є такою: віруючі Московського Патріярхату – 5 відс., невіруючі та інші – 95 відс. населення. З цих даних виходить, що окрім Алексія II і його безпосереднього оточення, православних віруючих в Росії не рясно. І також немає реальної бази для реколонізації України на релігійно-ідеологічному ґрунті.

Хто виграє, а хто програє внаслідок цієї нереалістичної політики Путіна, Черномирдіна і Алексія II? Напевно програє російський народ, який у висліді імперіялістичних зазіхань свого уряду не має можливости включитись в сім'ю европейських народів і досягти відповідного добробуту, ані можливости стати шановним членом світової спільноти.

Сесія в дискусійному клюбі

ПАРМА, Огайо. – Члени і гості дискусійного клюбу при „Шевченко Менор" зустрічаються раз на місяць, щоб заслухати реферат чи доповідь когось зі запрошених науковців.

Засновником дискусійного клюбу були св. п. інж. Іван Фур та інж. Роман Грабець. Тепер головою клюбу є інж. Роман Стахур. Доповідали в клюбі о. монс. Андрій Гановський, федеральний суддя д-р Богдан Футей, д-р дентист Ярослав Мигайчук та інші. Слухачами є не тільки мешканці „Шевченко Менор", але й мешканці Парми. 18 липня мала доповідь Люба Мичковська, яка поділилася зі слухачами своїми враженнями з подорожі до Праги, Чехія.

На вечір прийшли гості зі Львова – о. диякон Сергій Стесенко і теолог на останньому році навчання Степан Кузишин. Вони перебувають у Пармі на запрошення Гані і Мирона Кукалів.

Отець Сергій поділився зі слухачами роздумами про загальну ситуацію в Україні і враженнями з відвідин Львова Папою Іваном Павлом II.

Д-р Володимир Боднар

Календарець святкових подій

З нагоди великого свята української держави – 10-річчя проголошення незалежности, відбуваються та мають відбутися такі події:

Київ

24 серпня на Хрещатику відбудеться військова парада, у якій візьмуть участь 20 військових батальйонів, козаки Першого полку особливого призначення, барабанщики Київського військового ліцею ім. Івана Богуна, три військові оркестри, а також 173 одиниці військової техніки і ще 159 машин різного призначення. Загалом у параді візьмуть участь 6,530 осіб. У повітрі пролетять 32 літаки – пілотажна група „Українські соколи" на шести МіҐ-29, Іл-76МД, Су-24, Су-25, Су-27, Ту-22М3 і 10 гелікоптерів. Вперше у параді братиме участь морська авіяція – літаки Бе-12 та гелікоптери Ка-27.

31 липня Національний банк України, продовжуючи серію „Відродження української державности", ввів в обіг липня ювілейну монету „10 років незалежности України" номіналом 5 грн. Монета виготовлена з невзільберу. Вага монети – 16,54 г, діяметр – 35 мм, наклад – 100 тис. одиниць. Монета є дійсним платіжним засобом і обов'язкова до прийняття за номіналом без обмежень до всіх видів платежів.

Харків

1 серпня в центрі Харкова почалося встановлення пам'ятника на честь 10-ліття незалежности України. Монумент являє собою колону, яку вінчає сокіл. Птах втілює свободу України. Біля підніжжя 16-метрової колони буде розміщено постать 10-річної дівчинки – це образ юної України. Закінчується благоустрій території навколо майбутнього пам'ятника. Рух трамваїв і автомашин по реконструйованій площі буде зменшено. Велика частина території площі перепляновується під пішохідну зону.

Нью-Йорк

24-26 серпня, повідомляє Управа УККА, державний прапор України буде піднято над входом до однієї з найвідоміших споруд міста – Empire State Building.

26 серпня Комітет об'єднаних українсько-американських організацій Нью-Йорку – відділи УККА і УАКР запрошують на свято в Українському Народному домі, 142 Друга авеню у Мангеттені. Початок о 2-ій пополудні.

Рочестер, Нью-Йорк

16-19 серпня – на Українському фестивалі у церкві св. Йосафата виступатимуть ансамблі „Дунай", „Євшан" та ін. Адреса: 940 Ridge Road E. Тел.: (716) 266-2255.

Сиракюзи, Нью-Йорк

25 серпня в залі української православної церкви св. Луки відбудеться бенкет і концерт, які організовує громадський комітет зі святкування 10-річчя незалежности України.

Ліґайтон, Пенсильванія

18-19 серпня відбудеться Український фестуваль на оселі ОДВУ ім. О. Ольжича (1230 Beauer Run Dr.). Виступлять ансамблі „Казка", „Дніпряни", „Чайка", Чоловічий візантійський хор та ін. Тел.: (610) 377-4621 або (215) 235-3709.

Філядельфія, Пенсильванія

24 серпня в Українському Освітньо-Культурному центрі відбудеться урочистий вечір, у якому візьмуть участь вокальний ансамбль „Пролісок", хор „Прометей". **25 серпня** відбудеться танцювальна забава, а **26 серпня** – Фестиваль в Українському спортовому осередку „Тризуб". На фестиваль запрошені танцювально ансамблі „Волошки", „Обрій", оркестри „Луна", „Карпати", інші виконавці.

Бостон, Масачусетс

24 серпня, опівдні – піднесення прапора України на Boston City Hall Plaza. **26 серпня** – пікнік в Українській Католицькій Церкві Христа Царя (148 Forest Hills Street, Jamajca Plain). 8 вересня – бенкет у Moseley's on the Charles. Тел.: (617) 524-7301.

Сомерсет, Нью-Джерзі

24 серпня – концерт в Українському культурному центрі (135 Davidson Ave.). Початок о 7-ій вечора. Тел.: (908) 534-6683.

Юніон, Нью-Джерзі

26 серпня, опівдні, відбудеться урочиста церемонія в міській ратуші з піднесенням прапора України на щоглі та частуванням гостей. Синьо-жовті прапори будуть вивішені на головних вулицях міста.

Вест Патерсон, Нью-Джерзі

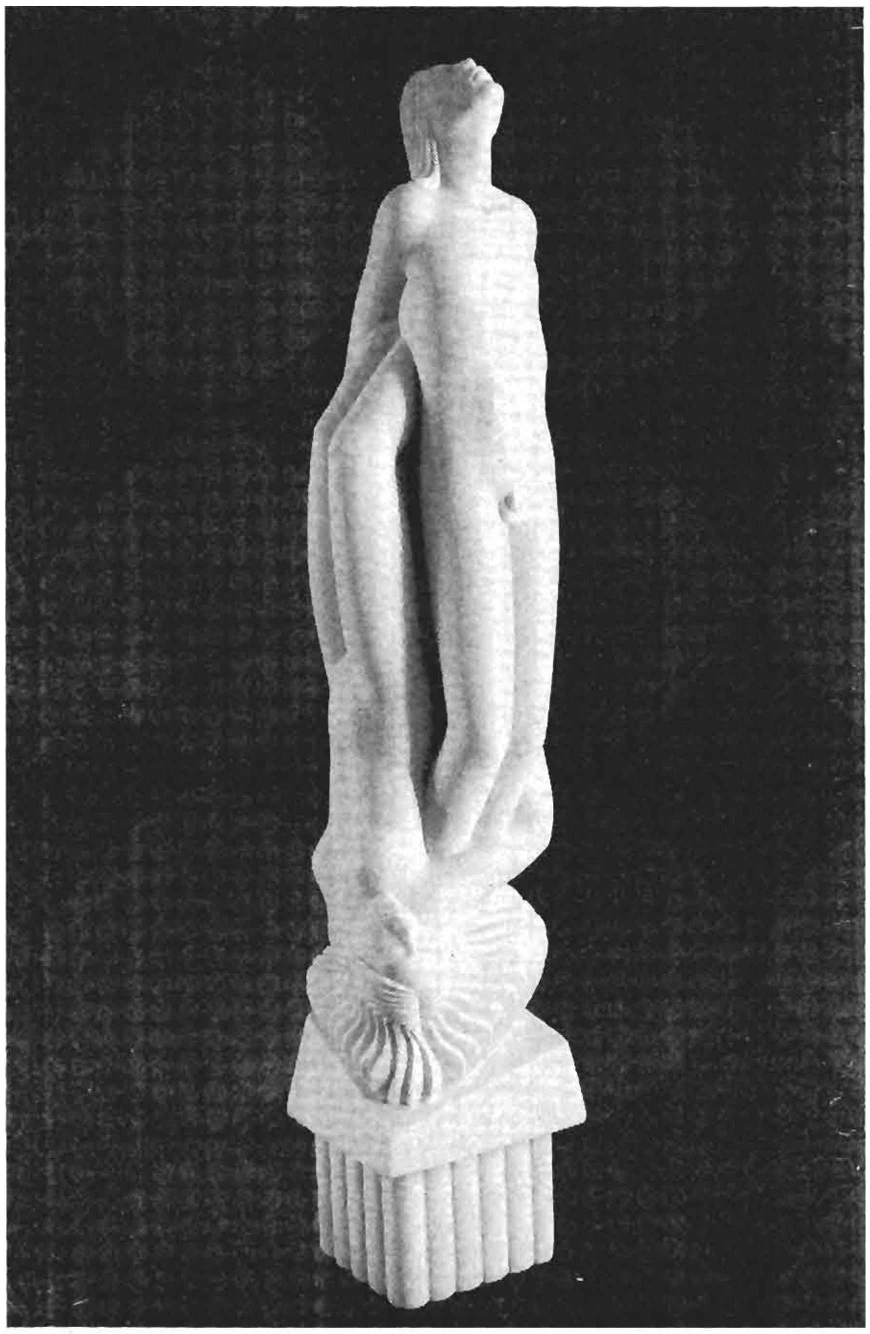
15 вересня – Український фестиваль в Rifle Camp County Park, West Paterson. На завершення – танцювальна забава у залі церкви св. Миколая в Пасейку.

Іст Ґановер, Нью- Джерзі

22 вересня в готелі „Ramada", 130 Route 10 West, East Hanover, відбудеться бенкет, який проводить громадський комітет з відзначення 10-ої річниці незалежности України.

Лос-Анджелес, Каліфорнія

26 серпня – свято на честь України в Українському культурному осередку (4315 Melrose Ave). Виступатимуть артисти з Києва та Чикаґо, місцеві таланти, відбудеться конкурс народних строїв. Тел.: (909) 599-9522, (818) 249-7698, (949) 481-3738.

Vasily Fedorouk "Children of Paradise", Marble, 37"x8"x7"

В честь десятиліття незалежности України

SVIT OZOR
FINE ARTS

СПАДЩИНА

Влаштовує Виставку Українських Мистців

Тамара Баленко, Ігор Біян, Владимир Василів, Юрій Віктюк, Анатолій Жежера, Нестор Кизенко, Ерика Комоний-Скоропска, Віктор Макогоненко, Яна Мовчан, Володимир Остапчук, Ігор Палій, Александер Погребінський, Євген Прокопов, Юрій Скоропський, Ігор Тимчук, Александер Ткаченко, Василь Федорюк

10-го серпня – 12-го жовтня

1233 State Street, Victoria Court
Santa Barbara, CA 93101
805-884-9430
www.svitozorfinearts.com

Доповідь академіка Олега Романіва в НТШ-А

НЬЮ-ЙОРК. – Доповідь „Найновіші прояви русифікації в Україні“ прочитав 29 червня в будинку НТШ-А д-р Олег Романів, член Національної Академії Наук України, голова НТШ в Україні і генеральний секретар Світової Ради НТШ. Професор Романів не тільки глибоко обізнаний з процесами, які відбуваються сьогодні в Україні, але не вагається розказати перед діяспорною авдиторією навіть гірку правду, а не тільки те, що ми бажали б почути.

Доповідач розпочав з того, що коли 10 років тому розвалилася імперія, всі очікували швидкої побудови національної української держави. Тепер ця евфорія проминула, організм української нації виказався хворим, життя його в небезпеці. Державою правлять олігархічні структури, які збагатилися на тіньовій економіці, а сьогодні контролюють усі сфери політичного, економічного і суспільного життя та інформаційний простір.

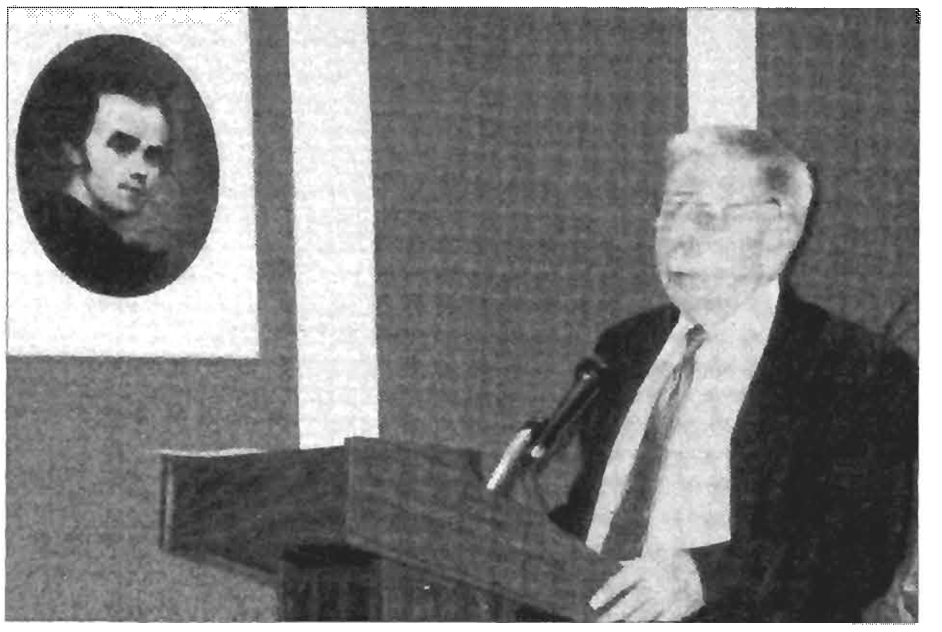
На думку д-ра О. **Романіва**, Україну гноблять чотири категорії проблем: політичні, які походять з того, що державна влада є лише "квазі-українська"; економічно-суспільні, коли кволa економіка спричинила масовий потік українців за кордон; суспільної свідомости і моральности, які є настільки знівечені, що не відповідають вимогам суспільства з ринковою економікою; та мовні, що були головною темою доповіді.

За 10 років незалежности можна відзначити деякі успіхи у сфері української мови. Її запровадили в багатьох школах по всій Україні (за винятком Криму), збільшилася її узвичаєність, видано ряд словників, створилася база термінології, яку поширено на нові ділянки. Але залишаються труднощі, які мають свою історичну генезу. Доповідач пригадав, що СССР пославбив український етнос при помочі Голодомору, розстрілів, депортацій та перемішання населення в часах індустріялізації, урбанізації і Другої світової війни. Усі ці процеси вели до російщення.

З приходом незалежности українська мова спочатку підняла голову, але через 2-3 роки наступила епоха імперського культурологічного реваншу. При владі залишилося багато російськомовної номенклятури, яка користується українською мовою тільки перед телекамерами, а дехто з них демонстративно (і безкарно) вживає виключно російську мову в публічних виступах. Збройні сили України – здебільша російськомовні, а їхній офіцерський склад сприяє єдності з офіцерами Росії. Ігноруються історичні традиції українських військ, за винятком хібащо Козацтва.

Нове російщення посилилося, відколи в Україні запанував „новий капітал” олігархів, які є здебільша неукраїнці, а то й антиукраїнці. Немає сумніву, що серед них і у Верховній Раді України діє п'ята колона Москви, сказав д-р Романів. Олігархічні структури, контролюючи засоби масової інформації, заливають Україну російським словом і поп-культурою. Головну ролю в російщенні виконує телебачення, де на більшості каналів російська мова лунає не тільки в мовленні, але й у популярній музиці, естрадних програмах, телесеріях і чужоземних фільмах. Передбачена кабельна система має додати ще 30 російськомовних каналів. Доповідач підкреслив, що контрольовані олігархами телеканали позбавлені політичної об'єктивности: наприклад, всі вони виступали проти прем'єр-міністра Віктора Ющенка.

Україна відчуває також засилля російськомовної преси і книжок, що їх багато імпортують з Росії. Петрівка, книжковий базар у Києві, має удесятеро більше російськомовних книжок, як україномовних. Така перевага частинно спричинена податками, що їх накладають на літературні видання в Україні, але не в Росії. В Україну з Росії пливе маса російськомовних перекладів західньої літератури, від поважних творів до порнографії. Годі не добачити в цьому певної іронії, сказав доповідач, коли побажане вікно з України до Заходу веде через Росію.

Доповідає академік Олег Романів.

Найновішим механізмом для російщення України, сказав д-р О. Романів, виявляється комп'ютеризація, Інтернет, де суцільно панує російська мова. Ось нещодавно хтось замовив від американської фірми Майкрософт 30,000 комп'ютерів для шкіл в Україні, усі з російськомовними програмами. (Завдяки інтервенції НТШ у Києві сподіваємося, що ця помилка буде виправлена). Сам д-р О. Романів зіткнувся з цією проблемою на залізничній станції у Львові, коли запримітив, що його квиток до Києва був написаний російською мовою. Йому пояснили, що „так друкує комп'ютер”.

У Галичині мовна ситуація є далеко краща, ніж в інших регіонах України, але в цьому криється нова небезпека для державности України. Доповідач зазначив, що посилене російщення в Східній і Центральній Україні витворює все більшу прірву між ними і Галичиною, породжуючи в декого з галичан сумніви про доцільність соборної української держави.

Усе таки академік зі Львова закінчив на оптимістичній ноті. На його думку, дуже позитивним внеском для української мови і справи була візита Папи Івана Павла II, який промовляв українською мовою і зокрема відвідав Биківню, місце масових поховань замордованих більшовиками. Є шанси на ренесанс, якщо в парляменті України об'єднаються національно-демократичні сили. Також держава могла б допомогти преференційним ставленням до української мови. „Будьмо оптимістами і вірмо в нашу українську Україну”, – закінчив свою доповідь д-р Романів, який відтак ще довго і вичерпно відповідав на численні запитання присутніх.

Д-р Анна Процик, заступник голови НТШ-А, перед доповіддю заповіла ще одну несподіванку – відзначення проф. Олександра Домбровського медалею ім. Михайла Грушевського. Медалю вручив від НТШ в Україні його голова д-р Романів, після того як його представила д-р Лариса З. Онишкевич, голова НТШ-А в Америці.

Професорові Домбровському, якого наукова діяльність сягає ще пізніх 1930-их років у Львові, присуджено цю нагороду за його вагомий внесок у ділянці ранньої історії України та грушевськознавства. Нагороджений поділився з присутніми своїми споминами.

Д-р Орест Попович

Донеччина повертається до українства

Якщо читаєте російськомовну українську пресу чи дивитеся телевізійні програми, окуповані „новими українцями” (за гроші), не виключаючи й державні телеканали, складається враження, що Донбас, серцевиною якого є Донеччина, повністю зрусифікований і в цьому сенсі втрачений для України. Проте це не що інше, як введення громадян України в оману, – на догоду антиукраїнським силам, що розв'язали психологічну війну проти Української держави, лукаво закликаючи українців до „союзу трьох братніх слов'янських народів”.

Тим часом донечани тягнуться до споконвічних українських традицій, зокрема до відродження козаччини, і в цьому русі їх не зупинить ніщо, незважаючи на відкриту або завуальовану протидію місцевої зрусифікованої влади. Двотижневе спілкування з донечанами під час проведення курсів з українознавства для вчителів історії, української мови та літератури загальноосвітніх середніх шкіл міста Донецька та офіцерів-вихователів місцевих військових формувань, організовані Координаційним комітетом допомоги Україні в США (голова В. Воловодюк) і Центром „Українознавство” Товариства „Знання” України (директор А. Мартинюк) спільно з Управлінням освіти Донецької міської ради та Головним управлінням виховної роботи Міністерства оборони України (18-29 червня цього року, всього 74 особи, в тому числі 64 вчителі і 10 офіцерів-вихователів) дозволили побачити істинний стан справ у духовно-культурній сфері в цьому регіоні України.

У 1990 році в місті Донецьку була відкрита одна українська школа – ч. 65 та український ліцей при Донецькому національному університеті. У 1999 році в місті діяли вже 17 українських шкіл. Нині їх нараховується 23, а в 58 школах діють українські кляси (згодом ці школи також будуть українськими). Процес українізації загальноосвітніх шкіл в Донецьку набув незворотнього характеру. Про Донецьку загальноосвітню школу ч. 12 (директор А. Трусова) слава йде давно. Усього за шість років без ніякого галасу 31 із 34 клясів стали україномовними. Сюди батьки охоче ведуть першоклясників, надаючи перевагу саме цій школі, хоч поряд є й інші. А щоб потрапити у старші кляси (вони тут ліцеїстські), претенденти, що навіть проживають в інших районах міста, витримують серйозний конкурсний відбір. Для батьків і дітей тут відкривається перспектива: випускники цих клясів всі без винятку вступають у вищі навчальні заклади.

Анкетування слухачів згаданих курсів з українознавства дало такі результати: 71 випускник курсів серцем сприйняв українську національну ідею і виявив готовність докласти всіх зусиль до впровадження її в навчально-виховний процес, і лише три випускники проявили стриманість у цьому питанні. Безпосереднє спілкування з вчителями-донечанами, їх щире вболівання за українську справу дозволяє зробити висновок: за своєю ментальністю вони є такими ж українцями як і вчителі-галичани, і відрізняються від останніх хібащо гіршим знанням української мови (не з їхньої вини), це ще раз переконливо доводить: протиставлення Сходу і Заходу України є злісною вигадкою українофобів і немає нічого спільного з дійсністю.

Нині в Донецьку діє Кальміуська паланка Українського козацтва Донецької области, яка нараховує понад 10 тис. козаків, володіє земельними угіддями й справно сплачує податки державі (головний військовий отаман паланки, перший заступник гетьмана Українського козацтва М. Пантелюк). Це наймогутніша козацька організація в Україні, яка поряд з військово-спортивним вишколом та національно-патріотичним вихованням молоді займається корисною культурно-просвітницькою працею на Донеччині та сусідніх областях. 400 козаків Кальміуської паланки візьмуть участь у військовому параді в Києві з нагоди 10-ої річниці незалежности України.

Анатолій Мартинюк,
директор Центру „Українознавство” Товариства „Знання” України

УКРАЇНА І СВІТ

І все присвячене 10-річчю Незалежности України

Наталія Даниленко

Вже не вперше відвідує нашу редакцію Наталя Даниленко. Тим разом – незадовго до від'їзду в Україну, де знову її покликали завдання, за якими немов завжди сама шукає. І ось розповідає нам про це, що відбудеться незабаром за її ініціятивою, а конкретно – про наукову конференцію, запрошення на яку приносить нам до редакції.

– Скажіть дещо більше про цю заплановану конференцію та про її завдання.

– Як бачите із запрошення, ініціяторами конференції є цілий ряд установ, але я почну від тієї, що її завжди репрезентую – від Союзу Українок. Але поруч із нею є в тому Центр Українознавства Київського Національного університету, Національна Рада Жінок, Острозька Академія, Волинське Товариство „Холмщина" і Товариство краєзнавців Волині та Львівський і Луцький відділи Союзу Українок.

– Що стало причиною, що ви притягнули до співпраці стільки товариств?

– Конференція присвячена 10-річчю Незалежности України, але її тема широка обсягом – „Духовість і культура на західніх етнічних українських землях". Ця тема також актуальна з приводу 800-ліття народження короля Данила і тому відбуватиметься в Острозі, Луцьку та Львові. Ось вам тут і запрошення з програмою.

– Бачу із нього, що конференція відбудеться в Луцьку 7-9 вересня, в Острозькій Академії 5-6 вересня і вкінці у Львові, 11 вересня. На жаль, у вашому повідомленні немає подано імен доповідачів.

– Можу вам сьогодні подати головні імена – проф. Володимира Сергійчука, Миколи Онуфрійчука, проф. Валентини Борисенко, заступниці голови Союзу Українок Ростислави Федак, проф. Алли Атаманенко та багато інших.

– Як бачу, програма цієї конференції дуже насичена. Чи можете тут дещо вияснити, що у ній стоїть на першому місці, і що взагалі входить у її зміст?

– Для мене особисто найважливіша програма конференції в Луцьку. Там буде передання ікони Холмської Богоматері до Луцького музею, про це буде говорити М. Онуфрійчук. Я ж за цією Богоматір'ю шукала два роки, а тепер зможу бути свідком такого свята. Там, отже, буде Молебень, а також відповідний концерт для вшанування пам'яті Гальшки Гулевичівни. В усіх трьох місцях будуть цікаві доповіді, які розглядатимуть проблеми духовної культури Волині, Підляшшя, Холмщини, Берестейщини, Галичини, Буковини, Закарпаття, Лемківщини, Надсяння. Будуть обговорені еволюційні зміни впродовж сторіч, культурні взаємини з сусідніми народами, виявлення нових даних з історії, етнології, мистецтва і т. п.

(Закінчення на стор. 21)

У „Свободі" та інших українських періодиках за останні місяці вміщено ряд публікацій про київську молодіжну групу „Самостійна Україна", яка захопила у Києві приміщення Комуністичної партії і за цей чин була затримана у місцях попереднього ув'язнення. Судовий розгляд цієї справи ще не закінчено. Сьогодні ми маємо нагоду опублікувати світлину членів групи, яку надіслала з Канади Леся Храплива-Щур. Молодь сфотографувалася з батьками у серпні минулого року, в день звільнення з в'язниці.

В пам'ять о. Сильвестра Лепкого

Біля могили о. Сильвестра Лепкого – Володимир і Ольга Качкани, працівники музею Тетяна Тремба і Надія Дирда, голова сільської ради Мирослава Лещишин, односельці священика.

У селі Жукові на Бережанщині вшановано 100-ліття від смерті о. Сильвестра Лепкого, батька відомих літераторів. 4 червня ц.р. церковні і надмогильні відправи провели три священики при великій участі народу. Надмогильне слово виголосив академік Володимир Качкан з Івано-Франківська, який безупинно працює для справи повернення в Україну доброго імені родини Лепких. Академік В. Качкан зложив квіти від родини д-ра Р. Смика зі США. Святкування-поминки продовжено в просторих залях клюбу. Там промовляли В. Качкан, науковець Петро Медведик з Тернополя, поетеса Коритко зі Львова та о. Михайло Деменівський, організатор та директор Музею переслідуваної церкви у Бережанах. Обширну програму виповнили виступи співочих ансамблів школи ім. Богдана Лепкого, сільського клюбу, жіночого ансамблю зі села Гиновичі, де теж служив о. Сильвестер Лепкий. У концерті виконано твори бл. п. о. Сильвестра, а Світлана Паньків прочитала уривок із його твору „Гориців". Хор „Боян" з Бережан під орудою молодого диригента Юрія Васенка виконав духовні пісні о. С. Лепкого.

Р.С.

ОСІННІЙ „ВІКЕНД" КЛК

Від п'ятниці веч., **14 вересня**
до неділі, **16 вересня 2001 р.**
На **СОЮЗІВЦІ**

КЛК щиро запрошує
всіх своїх членів з родинами та приятелями
на „вікенд" розваг, забав та товариської гри в теніс.
Увечорі – продовження розваг, смачний обід і танці.
„Вікенд" закінчимо нашим річним засіданням

За дальшими інформаціями звертатися до
Віри Попель, тел.: **(732) 297-0786**
Кімнати слід замовляти
на СОЮЗІВЦІ
тел.: **(845) 626-5641**

Лавреати - про себе і про Україну

Ростислав Хомяк

КИЇВ. – На сцені в одній зі заль помпезного колишнього музею Леніна – нині Українського Дому, що на початку Хрещатика, недавно виступили представники двох різних українських поколінь. Їхні бачення світу відрізнялися, а в той же час вони доповнювали один одного.

Юрій Андрухович і Роман Шпорлюк – найновіші лавреати нагороди Фундації Омеляна і Тетяни Антоновичів. Церемонія нагородження відбулася 21 червня – напередодні, як зазначив історик Шпорлюк, 60-ої річниці нападу Німеччини на СССР, коли Друга світова війна охопила і цю частину світу. Вперше за 20 років існування цих престижних нагород на імпрезі вручення не було фундаторів – Омеляна й Тетяни Антоновичів: через хворобу д-ра Тетяни Антонович фундатори залишились у Вашінґтоні. Члени жюрі Фундації – Іван Дзюба і Марта Богачевська-Хом'як – вели церемонію.

Письменник Юрій Андрухович, (йому 41 рік), народився у Совєтському Союзі; Роман Шпорлюк вперше побачив Совєтський Союз, коли йому було сім років – з „німецького" берега річки Сян, по якій саме тоді, 1939 року, з'явився кордон між „тисячолітнім" Третім Райхом і „непорушним" СССР.

Юрій Андрухович, котрий також нещодавно отримав літературну нагороду в Австрії, – „патріярх" когорти письменників, які назвали себе „бу-ба-бістами", почав революцію в українському красному письменстві, вже коли „непорушний Союз" починав тріщати. Академік Іван Дзюба згадав, що вперше він звернув увагу на Ю. Андруховича, коли прочитав його вірші про Богдана-Ігоря Антонича. Згодом проза Ю. Андруховича почала з'являтись у журналі „Сучасність", який І. Дзюба редаґував. „Чимало ми за нього синців заробили", – сказав він жартома, натякаючи на консервативність деяких читачів „Сучасности", яких проза Андруховича шокувала.

Так сталося, що попередній академічний рік Ю.Андрухович провів у Сполучених Штатах, в Пенсильванії, як стипендіят американської програми обмінів ім. сенатора Вільяма Фулбрайта. І саме тоді, коли Ю. Андрухович був за океаном, в Україні пройшла серія скандалів і політичних криз, які видимо потрясли ним. В нього зародилася маса запитань і сумнівів щодо своєї країни, і він згадав їх у виступі на церемонії.

Серед них Ю. Андрухович назвав події в Києві 9 березня, коли „поліція клала на асфальт молодих людей за те, що вони говорили мовою письменника". Він мав на увазі арешти молодих людей, переважно зі Львівщини, які ввечорі після демонстрацій в Києві, біля пам'ятника Шевченкові і урядових будинків, поверталися до поїздів. Саме ці молоді люди у великих сутичках з міліцією участи не брали; вони були на мирній організаційній конференції опозиційного об'єднання „За правду". Але роздратовані подіями дня правоохоронці вирішили затримати молодих, коли ті поверталися додому.

„То чи не пора і собі податись у злочинці?" – запитував себе Ю. Андрухович, якщо влада поводилась з цими молодими людьми, як із злочинцями. І ще запитував він себе: „Як бути письменником в країні, з якої втікають? Втікати і стати еміґрантом?" Опинився письменник перед дилемою: поразка еміґрації, чи поразка життя на батьківщині? І все таки Андрухович повернувся.

Закінчуючи свій виступ, Андрухович висловив думку, що Україні варто б почекати з „монументами незалежности" (у Києві будова такого монументу вже у кінцевій стадії). „Даймо наймолодшій культурі поферментувати ще з десять років", – радив він, додаючи, що така культура діє і в Харкові, і Львові, і в Прикарпатті, та що нині в Україні тільки молода культура є неанґажованою, некорумпованою і незалежною.

Роман Шпорлюк одержав нагороду Антоновичів за збірку своїх аналітичних і публіцистичних статтей, писаних протягом 30 років, переважно у західніх журналах і газетах. Торік збірка його статтей вийшла в українському перекладі в Україні, без поправок, зумовлених пройденим часом. Як зазначила Марта Богачевська-Хом'як, Р. Шпорлюк писав ці речі на непопулярні тоді теми – націоналізм, соціялізм, російський імперіялізм, які вважались на заході непотрібними пережитками. Зате він так писав, що редактори солідних видань приймали його до друку. „У статтях Шпорлюка, – зауважила проф. М. Богачевська-Хом'як, – завжди фіґурувала Україна, але завжди як частина гльобального розвитку". У своєму виступі Роман Шпорлюк, професор української історії у Гарвардському університеті, взяв присутніх у мандрівку століттями. Він доводив, що зміни, які відбулись у східній Европі протягом останніх 12 років, мали свій початок у XVIII столітті, коли „в українську історію увійшли Росія, Польща, Туреччина", що німецька проблема – зокрема питання, що таке Німеччина? – вплинула на історію України, і внаслідок цього українці, євреї, поляки стали жертвами цього німецького пошуку.

Основною тезою проф. Р. Шпорлюка було те, що „шлях України до 1991 року – це не якась випадковість". Він доводив, що Україна виникла, бо були люди, які за неї боролися, і нагадав, що внаслідок т.зв. „Весни народів" 1848 року українці в Австро-Угорщині висунули революційну ідею, мовляв, жителі Ужгороду, Луганська і Чернігова – є частиною одної нації.

1848 рік, доводив Р. Шпорлюк, був „розсадником історії" чехів, поляків, українців, німців, і всі ці ідеї насправді почали дозрівати щойно 1989 року, коли Польща стала самостійною, коли Німеччина – після 200 років – дізналась, „де вона є". Таким чином, Україна в серпні 1991 року була частиною того процесу, який почався 1848 року. Тут він додав, що нинішня дискусія в Росії про те, що таке Росія, дуже подібна до дискусій, які почали точитись в Німеччині 100 і 150 років тому. В цьому контексті Гітлер не розумів, чому Відень не є частиною Німеччини, чому Прага, чому Лемберґ (Львів) не є частиною Німеччини.

Центральною темою нашого часу він вважає проблему українсько-російських стосунків – за умов, що маємо самостійну Україну" і „нарешті Росія стала незалежною державою". А при тому він не захотів звучати категорично, бо на початку свого виступу нагадав присутнім: мовляв, поради старих є зимовим сонцем – воно сяє, але не гріє.

Святкування

10-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

відбудеться

в українському Культурному Осередку (УКО)
4315 Мелров Авеню, Лос Анджелес, Каліф.

в неділю, 26 серпня 2001 р., о год. 12:30 по пол.

****

Соборний молебень • різноманітна програма • танцювальна група з Києва
музичний ансамбль з Чикаго • мистецька програма місцевих талантів
конкурс народних строїв-ноші • льотерія та бенкет.

Замовлення квитків заздалегідь – 10 дол. для дорослих; 5 – для дітей;
при вході – 15 для дорослих; 10 – для дітей.
Тел. Богдан Шпак, президент **(909) 599-9522**
Павло Білецький **(818) 249-7698**
Аня Шалаута **(949) 481-3738**
ukies@YKO.la.com

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ"
червень 2001 р.

45	дол.	Тетянечки Василь і Лідія	Бріджпорт, Конн.
40		Боднар Володимир	Парма, Огайо
30		Бойчук Іван	Трентон, Н.Дж.
25		Бонакорса Леонард	Белвил, Н.Дж.
		Береза Раїса	Матайрі, Ла.
		Кларк Зірка	Блумфілд Гіллс, Миш.
		Дяченко Василь	с. Степанови, Житомирська обл. Україна
		Дорожинська Ірина	Вудсайд, Н.Й.
		Шебунчак Богдан	Блумфілд, Н.Дж.
		Слюсарчук Атанас	Воррен, Миш.
20		Мацьків Василь	Норт Порт, Фла.
		Плис Ірина	Трентон, Н.Дж.
16.77		Склярчук Степан	Т. Каледон, Онт., Канада
15		Бігун Андрій	Силвер Спрінґ, Мд.
		Фенчен Мирон	Мавнтен Гом, Аріз.
		Литвин Онуфрій	Кергонксон, Н.Й.
		Маринюк Андрій	Кергонксон, Н.Й.
		Мисишин Мар'ян	Спрінґфілд, Масс.
		Раковська Олександра	Вейдинґ Рівер, Н.Й.
		Репета Євген	Воррен, Миш.
		Слюсарчук Юрій	Монро, Н.Й.
13.50		Залуцький Мирон	Кортленд Менор, Н.Й.
10		Антоняк Зенон	Ричленд, Ваш.
		Гуль Павло	Бейсайд, Н.Й.
		Печеняк Микола	Спрінґфілд, Па.
		Дикий Антон	Блейєрставн, Н.Дж.
		Федорончук Євгенія	Мавтенсайд, Н.Дж.
		Филипович Роман	Савт Голанд, Ілл.
		Гаврилко Евстахій	Воррен, Миш.
		Ґулеї Дмитро і Марія	Вестен, Онт., Канада
		Юськів Юрій	Чикаґо, Ілл.
		Юзвін Йосип	Ратерфорд, Н.Дж.
		Когут Микола	Балтимор, Мд.
		Ковалі Теодор і Анна	Апопка, Фла.
		Ліщинська Лада	Савт Орандж, Н.Дж.
		Онищук Е.	Торонто, Онт., Канада
		Поліщук Іларіон	Йонкерс, Н.Й.
		Салдан Степан	Найалс, Ілл.
		Стасів Роман	Конґерс, Н.Й.
		Вардинець Марія	Воррен, Миш.
		Задорожний К.	Ст. Кетеринс, Онт., Канада
8		Пилипюк Марко	Вестен, Онт., Канада
5		Беґей Роман	Мавнт Вернон, Ваш.
		Панчишин Петро	Бервик,Па.
		Радь Іван	Балтимор, Мд.
		Воївка Михайло	Лорейн, Огайо
		Черніга Володимир	Сиракюз, Н.Й.
		Дигдало Володимир	Трой, Миш.
		Фафендик Марія	Шебойґан, Віск.
		Гаврильців Степан	Голивуд, Фла.
		Янчишин Олена	Норт Порт, Фла.
		Яременко Андрій	Клифтон, Н.Дж.
		Єфіменко Федора	Палм Ковст, Фла.
		Коцелко Нестор	Чикаґо, Ілл.
		Коропецький Євген	Ферґусон, Мо.
		Кузьмич Юрій	Бейсайд, Н.Й.
		Кузич Нестор	Чикаґо, Ілл.
		Лихолят Михайло	Воррен, Миш.
		Литвин Онуфрій	Кергонксон, Н.Й.
		Максимюк Степан	Філядельфія, Па.
		Мудрий Василь	Вудсайд, Н.Й.
		Ракочий Теодор	Олбані, Н.Й.
		Руб Юрій	Дирборн, Миш.
		Шеремета Люба	Ню Кесл, Дел.
		Шмайда Марія	Ню Бриттан, Конн.
		Вайда Микола	Стемфорд, Конн.
		Вигінний Петро	Чикаґо, Ілл.
		Зендран Іван	Ватервлит, н.Й.
		Зєлінська Марія	Етобіко, Онт., Канада

Разом **813.27 дол.**

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети

ІСТОРІЯ ОДНІЄЇ ЛЮБОВИ

Їх вінчали не в храмі

Ніна Строката

Ніна Строката вийшла заміж за Святослава Караванського, коли він повернувся до Одеси після майже 17 років політичного ув'язнення. Вона – „сувора жінка" з роду одеських інтеліґентів, дошкульно-іронічна, в судженнях різкувата, вільнодумна, привітна, з „нерадянською" усмішкою, темно-русявим стриженим волоссям і блиском карих очей, була „інтеліґентною якоюсь не київською і не галицькою інтеліґентністю", згадують друзі.

Святослав також з родини одеських службовців. Засудженому військовим трибуналом до 25-літнього терміну, йому пощастило – попав під амнестію. Йшов тоді 1960-ий рік. У нього за плечима вже було три незавершених, міркуючи сьогоднішніми стандартами, університети – індустріальний, чужоземних мов, літературний... Була добровільна рекрутизація до війська, війна, втеча від полону, співпраця з нелеґальним гуртком української молоді, військовий трибунал... І були табори Півночі та Сходу: будував залізницю на Печорі, рубав ліс біля Магадану, добував золото на Колимі, шив спецодяг у Мордовії... В таборі писав вірші й... казки, почав працювати над словником рим...

Не знаю, чи завжди римуються слова „влада" і „зрада"? Святослав Караванський міг би відповісти на це запитання найкраще. І не лише тому, що його словник рим української мови (1000 друкованих сторінок) став „бестселлером". Коли постала загроза 25-літнього ув'язнення й Караванському запропонували „вихід": ти стаєш стукачем-інформатором про те, що діється в студентському середовищі, а ми тобі за такі послуги відпускаємо всі „гріхи", – він волів вибрати плаху, аніж зраду.

Ні тоді, ні пізніше він ніколи не зрадив своїх поглядів і своїх почуттів. Чи часто ви зустрічали поетів, які встеляють шлях свого подружнього життя присвятами власній дружині, освідчуючись у коханні від першої зустрічі й до останньої? Найчастіше, а то й, як правило, після медового місяця вірші „про прекрасну даму" зникають – а ось у далеко не поетичній книжці Олекси Різниченка „Промінь з Одеси" про одеське дисидентство я знайшла вісім поетичних освідчень Святослава Караванського дружині.

Ми з тобою, немов стеблина,
Що двома процвіта квітками,
Мов гігантська морська крижина,
Що на дві розійшлась в океані.

Забігаючи наперед, зауважу, що це писав Святослав у травні 1972-го з владимирської тюрми. Навіть коли був дуже далеко від своєї родинної оселі, він все одно „жив" у їхній з Ніною манюсінькій двокімнатній, більш ніж скромній одеській квартирі – при вході до помешкання, праворуч, була глуха стіна, на якій завжди висів великий портрет Караванського в арештантській робі.

В Одесі, де сильні світу цього вбачали крамолу навіть у гармонії синього неба й жовтого піску на узбережжях Чорного моря, мати свою точку зору на хід життя було шкідливіше й небезпечніше, ніж у Києві чи Львові. Стурбований зростаючою русифікацією шкільництва та вищої освіти в Україні, Святослав Караванський у 1965 році пише дві статті – позов на міністра Даденкова та „Про одну політичну помилку" і розсилає їх в офіційні інстанції. В його оселі проводять обшук, він протестує. Його пробують залякати – він вручає консулам Польщі та Чехословаччини в Києві листи про „порушення ленінських норм національної політики в Україні". Тоді його ув'язнюють і везуть (без суду) на 8 років і 7 місяців таборів суворого режиму (термін, що лишався недосидженим із 25-річного ув'язнення). Їхньому з Ніною „родинному щастю" – лише 5 років. Незабаром термін ув'язнення Караванського збільшують ще на 10 років особливого режиму – загалом 33 роки.

Святослав Караванський і Ніна Строката

Дружина спробувала його захищати. Коли ж жодні методи не спрацьовували, вдалася до безпрецедентого – написала лист першому секретареві Центрального комітету компартії Леоніду Брежнєву та до редакції французької газети „Юманіте" з проханням „р о з с т р і л я т и" Святослава Караванського, щоб припинити його „багатолітні страждання і безперервні конфлікти з адміністрацією". Розуміючи, що по неї одразу вишлють бригаду психотерапевтів, дописала: „Це клопотання пишу при ясному розумі й з цілковитим усвідомленням його серйозности". Натомість її попросили зректися чоловіка. І момент для цього вибрали найпідступніший.

Ніна Строката – лікар-мікробіолог. Уже готова до захисту її кандидатська дисертація. На засіданні вченої ради Одеського медичного інституту, де вона працювала, замість обговорення перспектив здібного науковця їй „інкримінують" „зв'язок з однодумцями Караванського" і вимагають „переглянути свої позиції". На що Ніна відповіла: „На руках мого чоловіка немає крові,... мій моральний обов'язок – захищати інтереси свого чоловіка...". Письменник Антоненко-Давидович подарував їй книжку з автографом:"Милій українській жінці-декабристці Ніні Антонівні Строкатій з низьким уклоном перед її мужністю".

„Сильні світу цього" мужности їй не вибачили – в 1971 році Ніну Строкату теж заарештували і засудили до 4 років ув'язнення. Одесою снували чутки, ніби „взяли" Строкату за те, що нікому не давала забути про „справу" Караванського й підтримувала зв'язки з „підозрілими" особами в Москві, Києві, Львові. Вона справді ніколи не забувала сама й постійно нагадувала про нього іншим. Навіть у суді, виголошуючи своє останнє слово, перед тим, як піти етапом чоловіковими слідами: „Високий суде! Шановні адвокати! Мій далекий, рідний Святославе!... Часи, коли стануть неможливими процеси, схожі до сьогоднішнього, ці кращі часи вже тепер всередині нас... Мрію про відродження якобінського пафосу людської гідности, ненавиджу байдужість і самозаспокоєння, ненавиджу жорстокість роз'єднання та грати на вікнах...".

Побачення двом в'язням заборонені, та доля приготувала їм несподівану зустріч. Йдучи етапом зі станції Сосновка до станції Барашево, Святослав почув у вагоні до болю знайомий голос своєї дружини, яку везли із Явасу. Він ледве впізнав свою Ніну, так змінило її тримісячне перебування в яваській тюрмі. Лише на якусь мить зустрілися їхні погляди: розмовляти ув'язненим вертухаї не дозволяли, тому „розмовляли" їхні очі, їхні думки, їхні серця. Він не знав тоді, що робитиме, аби врятувати дружину, але знав, що боротиметься за неї.

„Моя дружина – лікар з 20-літнім безперервним стажем роботи. З них близько 10 років – у якості сільського лікаря, останні роки – в якості співробітника науково-дослідного інституту. Має друковані наукові праці", – писав після „зустрічі у дорозі" Святослав Караванський до мордовського обкому компартії. – „Звертаюся до вас з проханням покласти край знущанням над моєю дружиною...".

Ніна Строката відбула свій термін сповна. А в боротьбі за визволення свого чоловіка та його однодумців була такою ж відданою, як і Святослав.

„У нас два шляхи: залишитися в імперії або податися на Захід. Якщо вибрати перше, Святослав загине, його триматимуть у таборах до смерти," – казала Ніна, пакуючи валізи в далекий і неоміряний вирій. 1979 року вони залишили свою непривітну Бакьківщину. Радости в їхніх очах не було. Знали, що, попри всі пережиті наруги, страждатимуть від невимовної ностальгії за своєю Україною, на прощання казали друзям, котрі залишалися там, що всім нам, особливо тим, у кого є діти, треба жити вдома, на своїй українській землі, кращої від якої немає у світі. Чи страждали? Страждали. Чи продовжували боротися? Боролись. І звідси – за ту землю, яку залишили там.

Колись, після одруження, Святослав Караванський написав:

Ми з тобою брали шлюб не в храмі,
Не питав ніхто з нас вірних слів...

Нарікаючи на „часи" та „звичаї", він ніби виправдовувався за неосвяченість свого подружнього союзу. А мені пригадався знаменитий кінофільм Абуладзе „Покаяння", особливо його завершальний сюжет. Наприкінці життя старенька бабуся повертається на свою рідну землю й шукає дорогу до храму, в якому колись брали шлюб її батьки. В їхньому родинному домі тепер живуть солодким і ситим життям інші люди. „Чи веде ця дорога до храму?" – допитується вона в господарів. І почувши скептичну відповідь, каже, вголос, до себе, а точніше – звертається до всіх нас: „Навіщо така дорога, яка не веде до храму?!..". І Ніна Строката, і Святослав Караванський завжди знали відповідь на це риторичне запитання.

2 серпня 1998 року Ніни Строкатої не стало. Недавно я зателефонувала до „її Святослава", який живе в ті й же хаті в містечку Дентон, штат Мериленд, де вони мешкали удвох із Ніною. Він щойно розміняв дев'ятий десяток, працює над вдосконаленням українського правопису, передплачує й читає вісім українських газет, пише вірші... Ніна також „живе" в цьому домі: у вітальні – великий її портрет, у спальні й досі стоять її капці, а у ванній і досі висить її халат ...

В одній з посвят своїй дружині Святослав Караванський написав:

У кохання є свої екзархи
І своїх святих несмертний клан:
Данте, Беатріче і Петрарка,
Вертер, і Ромео, І Трістан!
Вік потомний, десь до того списку
Не одне допише ще ім"я...

Катерина Кіндрась,
Нью-Йорк

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Серпень 2001 р., ч.12

В Україні перед 10-літтям незалежности

Цього літа, на летовищі „Бориспіль", мене і донечку зустрів незвичною усмішкою митник, який замість сподіваних допитувань, сказав: „Проходьте!" Ще не цілком, як у Римі чи Парижі, а все ж – поступ. Як завжди, нас зустрічає із квітами Сашко. Він не нарікає на труднощі, як робив раніше. Вчитель за фахом, тепер він має електронічний „бізнес", донька і син навчаються у вищих школах.

У центрі Києва цвітуть каштани, акації і бузок. Знову триває реконструкція. Цим разом риють землю на площі Незалежности, знявши гарні фонтани над історичним Козиним болотом. Риють приспішеними, „ударними" темпами, не зважаючи на застереження археологів та краєзнавців, бо роковини вже „на носі". У плянах – підземний „супермаркет", ґараж, ковзанка. Зупинившись біля котловини, моя супутниця Ліля Сверстюк радить залишити все незавершеним, як символ сьогодення держави. А втім, будьмо терпеливими. Чекали ж довго на незалежність.

Політолог і правозахисник Юрій Бадзьо пише у часописі „Критика": *„Сьогоднішній український світ має вигляд первозданного хаосу, у якому незатишно і ненадійно. Свобода, демократія і навіть державна незалежність України не стали для нас історичною твердю під ногами. „Права людини" обертаються ідеологічною зброєю проти нас. Демократія дає свободу дій завойовникам".*

Левко Лук'яненко подає власну точку зору: *„Десять минулих літ не могли бути іншими. Погляньмо на себе збоку. Десять років тому ми були зовсім іншими. Колись ми не дотримувались слова, даного товаришеві, знайомому, а тепер дотримуємося. Колись крали (у колгоспі, на заводі) – тепер зупиняємо цей дикий інстинкт. Раніше думали одне, а казали інше, – тепер не кривимо душею, щиру правду в очі ріжемо. Я все це веду до того, що „гомо совєтікус" стає нормальною людиною".*

Але стає надто повільно, надто повільно позбувається навичок і спадщини тривалого комуністичного спотворення. *„А коли комуністична система луснула і держава незалежної України надала усі демократичні права і свободи, надала їм права самим дбати про себе, то вони, ці дорослі дітки, відчули себе сиротами, яких батьківська рука залишила напризволяще",* – пише він в „Українській газеті".

Менше чути нарікань у поїздці Вінничиною. Зменшилося тяжіння до мандрів і заробітків поза батьківщиною. Стають до дії підприємства, стабілізуються заробітки, пенсія. Мій приїзд коштував життя півневі, яким пожертвувала для дорогих гостей двоюрідна сестра-вчителька. Нарешті вона одержала свою пенсію. Вдячна В. Ющенкові, хоч, здається, голосувала за П. Симоненка.

– Нам вистачає на все, – інформує моя співучениця у мальовничому селі Забужжі. На відвідинах її донечка із Мурманську швидко знаходить спільні зацікавлення з моєю донькою Вірою. Поклик крови. Цьогорічний урожай обіцяє бути добірним. Великі череди корів говорять про появу господарів всупереч усім негараздам.

Але ще не дочекались належної уваги і пошани багатотисячні жертви комуністичного режиму, масово поховані у Вінниці. Якоюсь мірою це компенсує перебудова колишнього будинку громадських поминків на храм УАПЦеркви, що стоїть над братськими могилами жертв НКВД. Пожертви автора цих рядків і парафіян св. Покрови у Сан Дієго спричинились до надбудови бані, що надало храмові достойного вигляду.

Не вшановано владою також місце поховань тисяч військовополонених червоноармійців, знищених і померлих під час спорудження для Гітлера сховища „Вервольф" біля с. Стрижавки під Вінницею. Півторамерові брили залізобетону свідчать про трагічне лихоліття. У містах бовваніють статуї ідолів минулого, зберігаються назви вулиць Леніна, Свердлова.

У Києві вперше зустрічаємось з прибулим із Харкова представником Фундації ім. І. Багряного Вадимом Усанем. Професор університету, він успішно розповсюдив у школах і бібліотеках 5-тисячний наклад хрестоматії творів І. Багряного „Вірю". У зустрічах із представниками Фундації в Києві Олександром Шугаєм обговорюємо відзначення недалекого 95-ліття народження І. Багряного.

В каплиці греко-католиків на Аскольдовій могилі зустрічаємося із подружжям Зінкевичів і проф. Романом Сербином з Монреалю. При сприянні Фундації він досліджує тему „великої вітчизняної" зі спростуванням вигадок і мітів, що далі спотворюють історичну правду. Основою досліджень є книжка колишнього діяча УРДП Федора Пігідо-Правобережного „Велика вітчизняна війна" та матеріяли у фондах архіву видань УРДП, „Українських вістей", що зберігаються в музеї архівів, розташованому в комплексі будинків св. Софії.

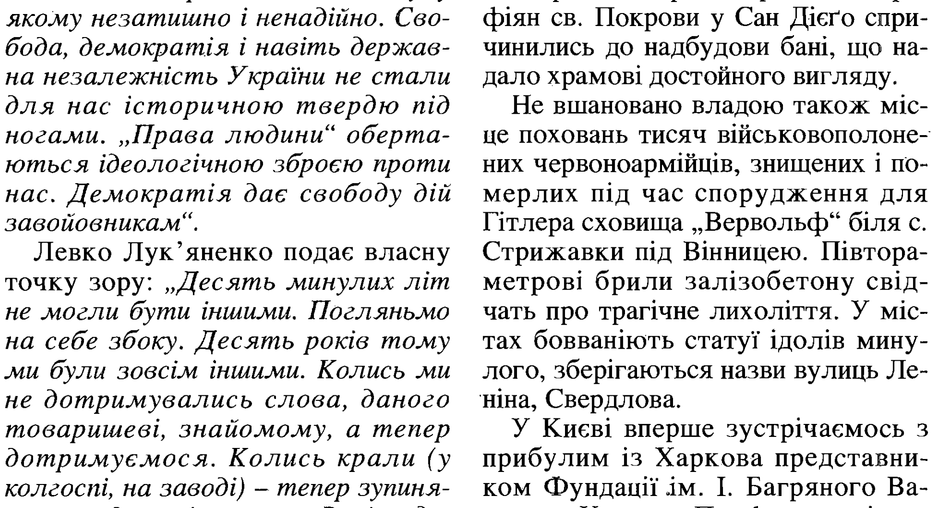
Цьогоразові відвідини видавництва „Смолоскип" збігаються із прийняттям для діяспорців, яким завдячує свою діяльність ця інституція в Україні. Серед присутніх – відомий благодійник з Канади Петро Яцик, почесний президент Ліґи українських меценатів. Завдяки його заходам в Києві відбувся багатолюдний конкурс української мови з участю президента Л. Кучми та врученням нагород переможцям.

Приятелька і помічниця „Смолоскипу" – колишня одумівка Валентина Лімонченко із 94-літньою матір'ю Євдокією прибули на кількамісячні відвідини з Вашінґтону. Вони і їхній брат і син о. О. Лімонченко у Лос-Анджелесі є давніми і жертвенними прихильниками Фундації ім. І. Багряного. Осип Зінкевич і його молоді співробітники знайомлять нас із плянами розбудови „Смолоскипа". Сотні стипендій талановитим студентам поряд з розповсюдженням і друкуванням важливих книжок і брошур свідчать про пріоритети, що заслуговують на довір'я і підтримку. В процесі друку – спонзорована Фундацією книжка „Розстріляне Відродження" Юрія Лавріненка з передмовою Євгена Сверстюка. Листи І. Багряного до Мих. Воскобійника, які я привіз, завершують проєкт епістолярної спадщини Івана Багряного, що також вийде у „Смолоскипі".

Приймаючи 500 долярів від Фундації заступник голови „Просвіти" Микола Нестерчук передає окрему подяку членові управи Фундації Вірі Боднарук, яка зі своїм чоловіком Богданом очолюють Товариство української мови ім. Т. Шевченка в Чикаґо, надсилаючи велику допомогу просвітницькій мережі в Україні і поза нею. Я вручив також фінансову допомогу Києво-Могилянській академії, „Літературній Україні", Товариству української мови і фондові ім. І. Білозора, музеєві Григорія Кочура та Архіву-музеєві Києва, а ще – гроші на висилання українських видань для Кримського товариства української мови.

Напередодні повернення одержую книгу Олексія Воскобійника „Повість моїх літ", з присвяченням письменника-земляка Олега Чорногуза, що вийшла недавно у видавництві „ВУС" у Києві. Естетичне, зі знімками Олексія і Галини та їх батьків на обгортці, видання містить спогади у формі невеликих новель публіцистичного стилю, подаючи життєпис видатного будівничого, бізнесмена і українського патріота. Під час зворотньої подорожі зупиняємось на короткий час у Парижі, де встигаємо познайомитися із осередками українського життя, покласти квіти на могилу Симона Петлюри та відвідати музей-бібліотеку його імени.

Олександер Скоп

Про трагедію минулого лихоліття свідчать залишки „Вервольфу" – сховища Гітлера поблизу Вінниці. Фото Л. Хмельковського

Нові видання

У видавництві „Смолоскип", в Києві, вийшла коштом автора гарно оформлена, в твердій оправі, збірка гумористичних оповідань і фейлетонів Олеся Шпильки **„І сміх, і горе за синім морем".** Олесь Шпилька – це псевдо Олександра Скопа, голови Фундації ім. І. Багряного. Влітку, під час його перебування з дочкою в Києві, відбулася презентація цієї книги. О. Шпилька впродовж багатьох років друкував свої гуморески в газетах „Українські вісті", „Свободі", та журналах „Нові дні", „Молода Україна" та ін. Перша його збірка гуморесок „І сміх, і горе" вийшла друком у 1959 році, в Німеччині. Мистецьке оформлення обкладинки виконав Ів. Багряний.

Більшість зібраних гуморесок стосуються української діяспори, її громадського, політичного, церковного життя молодечих організацій. У багатьох гуморесках розповідає автор про „добрі старі часи та щасливе життя в комуністичному раї в СРСР", з якого „невдячні особи" вириваються в „капіталістичне пекло". Олександер Скоп часто друкував у пресі репортажі та дописи під другим своїм псевдом – О. Куленко.

Вступне слово до книги „І сміх, і горе за синім морем" написав його друг Євген Сверстюк. Книга має 264 сторінки. Гумористичні оповідання поміщені в розділах: „Спільна колиска", „З кришталевої кулі", „Дух часу", „Вакації", „Веселих свят" та „Коли зустрічаються двоє".

Другою новою книгою є книга проф. Івана Боднарука **„Молитва до України",** яку видали своїм коштом сил автора Богдан та його дружина Віра. Віра Боднарук є головою Товариства Української Мови в Чикаґо, а також членом управи Фундації ім. І. Багряного.

Книга обсягом майже 600 сторінок друку, вийшла у видавництві „Сполом" у Львові 2000 року й містить 187 науково-публіцистичних статтей, присвячених українській історії, літературі та культурі. Видання розраховане на істориків, політологів, дипломатів, військовиків, краєзнавців, студентів та усіх, хто цікавиться історією України.

Український педагог Іван Боднарук помер в грудні 1990 року в Чикаґо. Він написав 2,126 статтей українознавчого та педагогічного змісту, які друкувалися у „Свободі", „Нашому кличі", „Українському слові", „Українській думці", „Шляху перемоги", „Визвольному шляху" та ін.

Дописи, листи і пропозиції до сторінки Фундації імені І. Багряного просимо слати на адресу:
Bahriany Foundation
811 S. Roosevelt Ave.
Arlington Heights, IL 60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Переможці другого конкурсу Літературного фонду ім. Воляників-Швабінських

ЛЬВІВ. – На початку квітня у Національному університеті ім. Івана Франка відбулося вручення нагород переможцям конкурсу Літературного фонду ім. Воляників-Швабінських. Цю рідкісну імпрезу відкрив і вів декан журналістики університету Михайло Присяжний. Привітавши переможців конкурсу й гостей, він надав слово голові журі, академікові НАН, ректорові Українського Вільного Університету Леонідові Рудницькому, який підкреслив велике значення конкурсу з українітики для науковців і письменників у незалежній українській державі та подав імена членів журі. Це професори Степан Воляник, Петро Ґой, Михайло Присяжний, Леонід Рудницький, Володимир Стойко, Євген Федоренко. Журі припало нелегке завдання переглянути 149 творів, котрі вийшли друком за 1998-1999 роки і були переслані на конкурс. З них вибрано десять найкращих.

Учасники імпрези вручення нагород переможцям конкурсу, (сидять зліва): Михайло Пилипчук, Ірина Калинець, Василь Тракало. Другий ряд: представник Фундації УВУ і Фонду Воляників-Швабінських, Теодор Воляник, Тарас Салига, Антоніна Листопад, Євгенія Божик. Третій ряд: Михайло Гнатюк, Леонід Рудницький, Юрій Шаповал, Михайло Присяжний.

Відтак М. Присяжний покликав до слова представника Фундації Українського Вільного Університету мгр. Теодора Воляника, який привітав переможців конкурсу і усіх присутніх від імені голови Фундації УВУ д-ра Петра Ґоя та розповів про фундаторів стотисячно-долярового фонду, про їхній життєвий шлях і патріотичну діяльність.

Літературний фонд ім. Воляників-Швабінських створений при Фундації УВУ в Нью-Йорку. З фонду кожного року призначаються відсотки на цей конкурс, а головний капітал залишається непорушним. На цьогорічний конкурс призначено понад 8.000 дол.

Нагороди вручали голова журі Л. Рудницький, член журі М. Присяжний і представник ФУВУ Т. Воляник. Першої нагороди вдостоєні Василь Тракало – за роман „Колонія", Тарас Салига – за антологію української релігійної поезії „Слово Благовісту", другої – Антоніна Листопад – за збірку поезій „Свячена вода", Михайло Пилипчук – за художню документальну повість „За кулісами"; третьої – Ігор Мойсеїв – за філософську студію „Храм української культури", Михайло Гнатюк – за наукову працю „Іван Франко в літературно-естетичних концепціях його часу", Юрій Шаповал – за студію „Діло" (1880-1939) – поступ української суспільної думки"; четвертої – Євгенія Божик – за збірку прози „Троянди для ровесника", Ірина Калинець – за студію „Слово о полку Ігоровім", Марта Тарнавська – за збірку поезій „Тихі розмови з вічністю".

Після одержання грамот і нагород лавреати сердечно подякували фундаторам Фонду, журі та Фундації УВУ. З десяти переможців у конкурсі – дев'ять з незалежної України, тільки одна учасниця з Америки.

Теодор Воляник

Дослідження українського підпілля у Донбасі

В. М. Нікольський. „Підпілля ОУН (б) у Донбасі". – К., 2001. – 178 с.

В Україні щойно вийшло наукове дослідження про організоване українське підпілля в Донбасі часів Другої світової війни і після неї. Книжкове видання обсягом 178 ст. і мізерним накладом (200 примірників) здійснено в Києві, в Інституті історії Національної Академії Наук України під назвою „Підпілля ОУН (б) у Донбасі". Автор дослідження – В. М. Нікольський, доцент історичного факультету Донецького університету.

Особлива цінність книги в тому, що це – перша спроба дослідити націоналістичне підпілля в Донбасі, зроблена, в основному на підставі документів з архіву Служби безпеки України. Однак, автор не обмежується тільки архівними документами СБУ та слідчими справами на заарештованих учасників підпілля в Донецькій і Луганській областях (у той час – відповідно Сталінській і Ворошиловградській), усвідомлюючи, що в цих матеріялах не завжди легко відокремити реальні факти від усіляких домислів і фальсифікацій. Намагаючись уникнути політичних оцінок ОУН та її діяльности на терені Донбасу, автор використовує різні інформаційні джерела. Зокрема, цінне джерело матеріялів книги становлять спогади учасників досліджуваних подій, а серед них чи не найбільше автор спирається на книгу Євгена Стахова „Крізь тюрми, підпілля й кордони. Повість мого життя", якій присвячено окрему частину в другому розділі дослідження В. Нікольського під заголовком „Проти німців і більшовиків" – „Версія Є. Стахова".

Показово, що автор у різних місцях дослідження кілька разів підкреслює достовірність свідчень Є. Стахова. Так, він пише: „Проведений нами порівняльний аналіз фактів, подій та осіб, що фігурують у спогадах Є. Стахова, з архівно слідчими матеріалами, підтверджує достовірність спогадів автора"; „...свідчення Є. Стахова дійсно базуються на реальних фактах існування та діяльності осередків ОУН-Б в Донбасі" і. т. д. У книзі „Підпілля ОУН (б) в Донбасі" подано чимало статистичних відомостей про підпільну діяльність ОУН не тільки в досліджуваному реґіоні, а й загалом по Україні – здебільшого базованих на матеріялах репресивних органів. Орієнтування автора на архівні матеріяли СБУ має, певна річ, велику вагу, проте потребує серйозної корекції через специфіку радянських карних органів і їхню залежність від тоталітарно ідеологічного центру. Наприклад, визначаючи кількість учасників підпільної боротьби ОУН (б) в двох областях Донбасу, автор, згідно з матеріялами слідчих справ та офіційних звітів КҐБ, називає цифру 150 осіб. Ця цифра викликає сумнів хоча б тому, що вона не враховує ані тих, що загинули раніше, ані тих, що виїхали в інші реґіони СРСР і в такий спосіб уникли репресій, або еміґрували на Захід. З поданих у книзі матеріялів непереконливо звучить також висновок автора про те, що „на території Донбасу в 1941 – 1943 рр. діяли групи обох ОУН – „бандерівської" та „мельниківської".

Рівень наукового видання дуже знижує також мовна неохайність – русизми рясніють там на кожній сторінці. Дещо парадоксально сприймається в перших рядках книги, виданої в десяту річницю незалежности України, констатація факту, що „Організація українських націоналістів є реальністю в історії України". Але це можна віднести, за визначенням поета В. Симоненка, до парадоксів доби.

Загалом же, це перше звертання до цілком недослідженої сторінки в недавній історії важко переоцінити. Виконана на замовлення робочої групи при урядовій комісії з вивчення діяльности ОУН –УПА, праця В. Нікольського може бути кроком до давно назрілого визнання і належного пошанування з боку української держави учасників українського підпілля, які боролися не лише в Західній, а й у Східній Україні – за вільну і незалежну Україну, – таку загрожену тоді – таку загрозливу тепер.

Надія Світлична

Жарти професора Миколи Чировського

З неабияким подивом сприймається книжка „Жарти і анекдоти", зібрані та упорядковані проф. Миколою Чировським. У передньому слові автор пише: „... від ранньої молодости любив прислуховуватися і записувати жарти та дотепи, переповідати їх і розвеселяти товариство. У своїй професійній праці як професор університету, забавляв ними студентів". Збіркою, що вийшла за ініціятивою та фінансуванням приятелів автора в друкарні „Компютопрінт" в 2001 році, автор намагається жартами та анекдотами розвеселити читачів, які цього потребують не менше, ніж колись студенти проф. М. Чировського. Книжка поділена тематично на ряд розділів.

Хто бажає усміхнутися чи подарувати причину до усміху іншим, може замовити збірку М. Чировського „Жарти і анекдоти" (ціна 8 дол. і 2 дол. на пересилку) прямо в друкарні, де вона була видана. Адреса: Computoprint, 35 Harding Avenue, Clifton, NJ 07011- 2209. Тел.: (973) 772-2166. Факс: (973) 772-1963. E-mail: computopr@aol.com

Жарти з нової книжки:

На кордоні СССР затримали зайця, який тікав на Захід.

– Чого тікаєш?

– В СССР відстрілюватимуть усіх ведмедів!

– Так ти ж не ведмідь?

– Але чи в КҐБ цьому повірять?

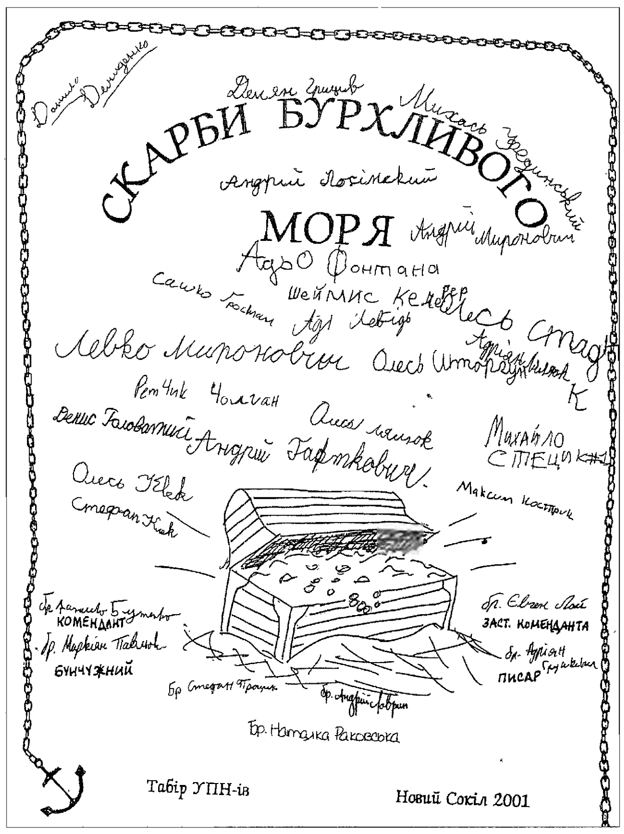
* * *

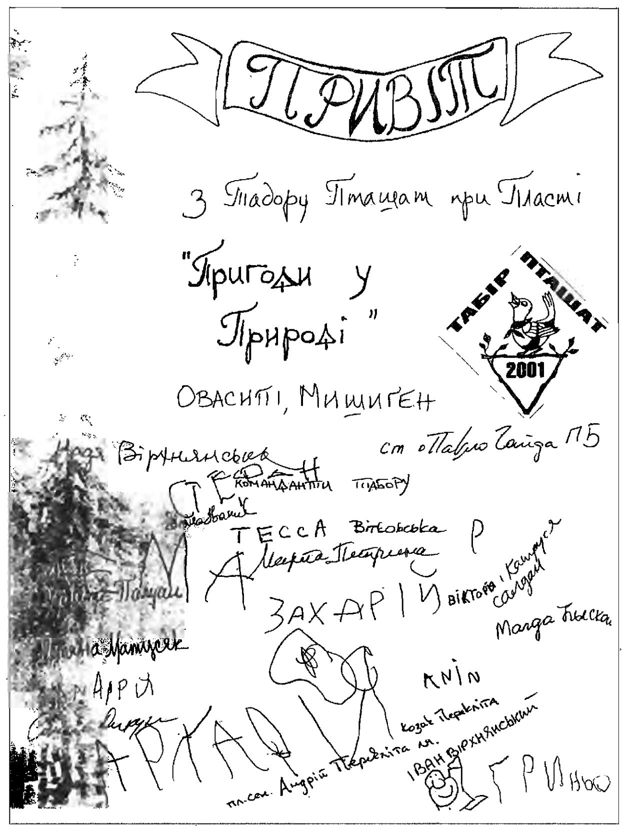
– Зі мною сталося лихо, – скаржиться письменник приятелеві. – Трирічний синок вкинув у піч мою останню повість.

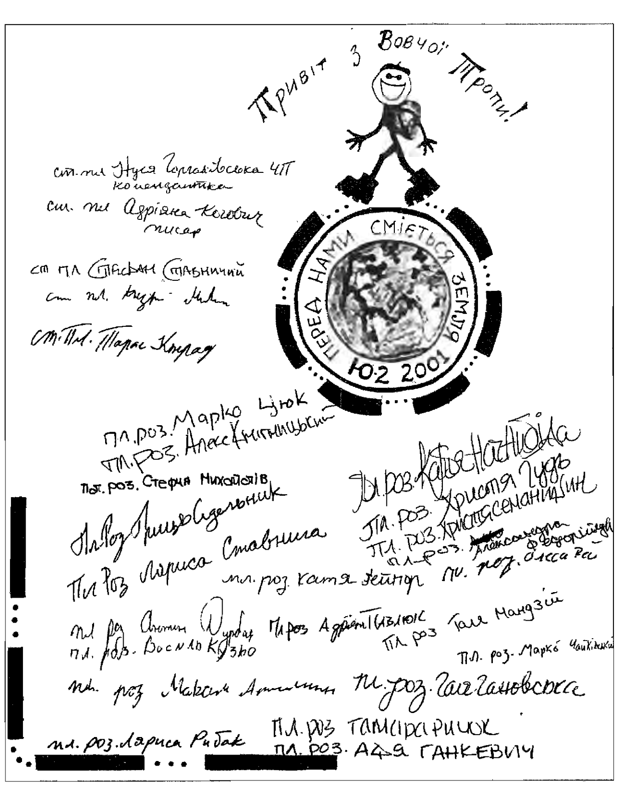
– То він вже у три роки вміє читати?

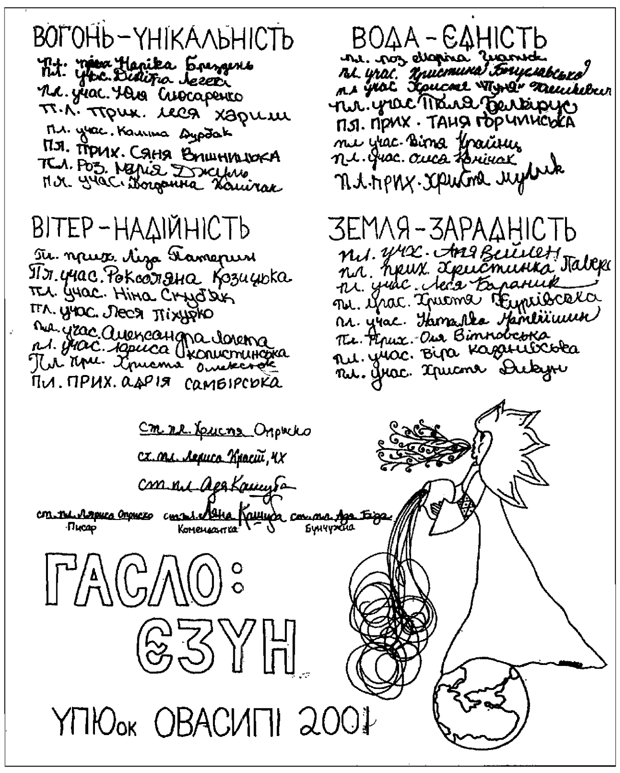
Привіти з Пластових таборів

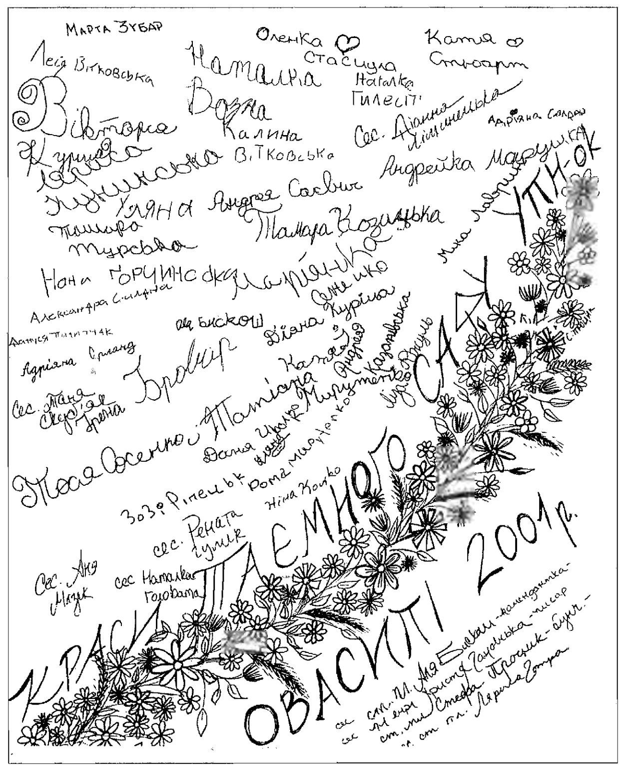

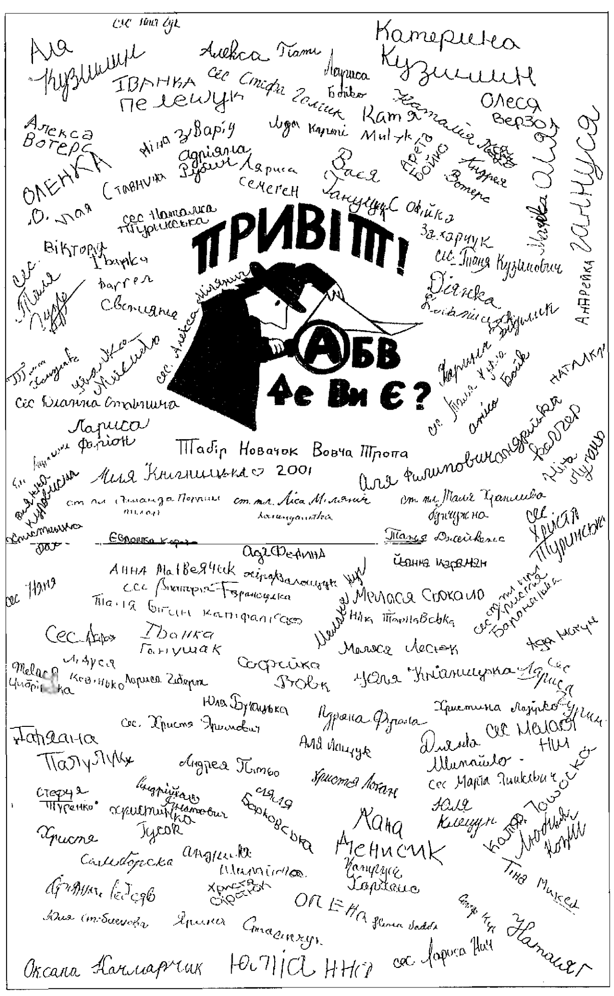

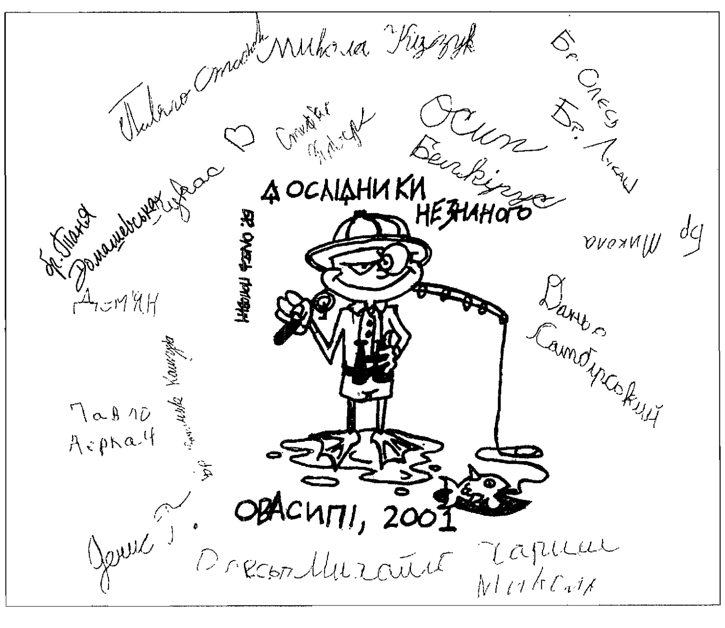

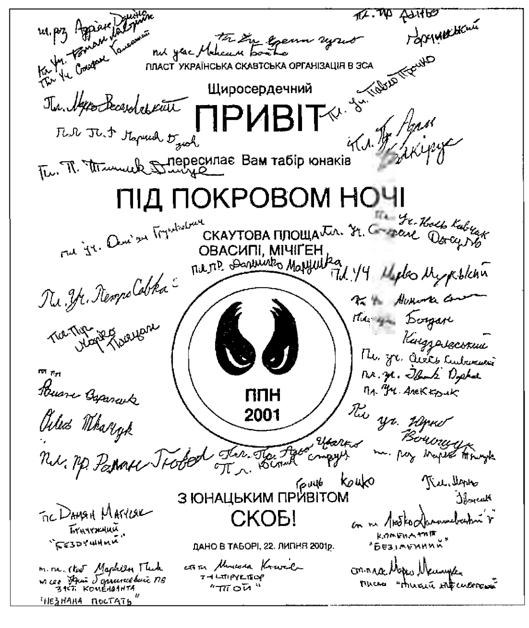

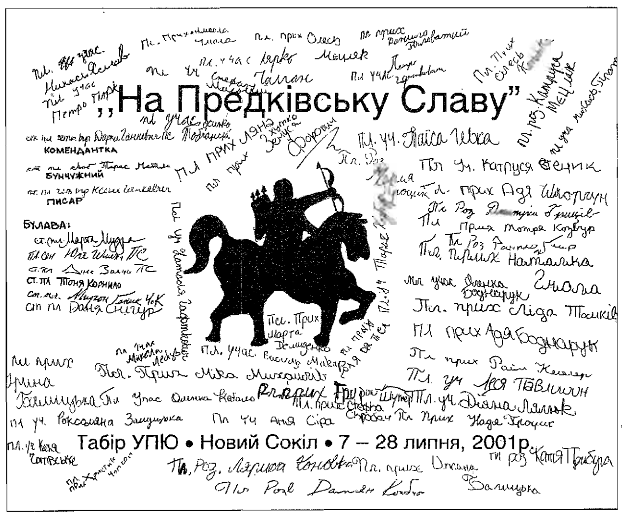

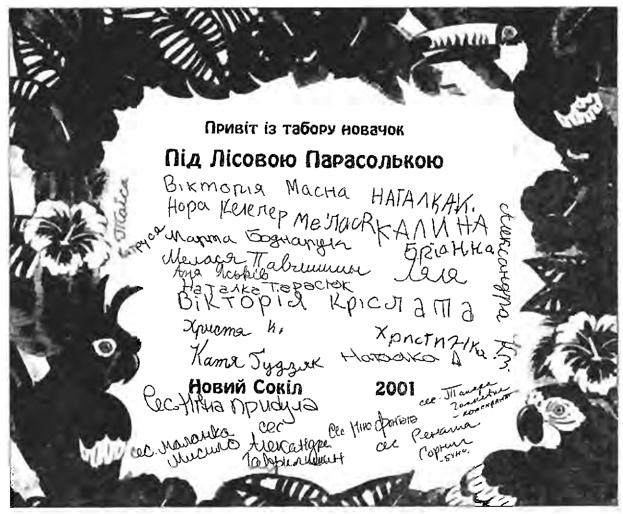

СПОРТ

Бокс

Володимир Кличко – чемпіон світу

Володимир Кличко в своєму другому поєдинку за останні півроку захистив звання чемпіона світу за версією WBO серед важковаговиків. Цього разу молодший з братів Кличків 5 серпня в шостому равнді нокаутував американця Чарльза Шафорда. Для Володимира ця перемога стала 38-ою. Його суперник зазнав першої поразки в 17 боях. Додаймо, що бій відбувся в Америці, яка завжди з острахом поглядала на українця. Сам двобій проходив у Mandalay Bay Resort and Casino в Лас-Вегасі.

Українець проводив бій дуже розважливо, вдало захищаючись та проводячи чіткі контратаки, які завершувалися прямим та боковими ударами правою. Вже в перших трьох равндах Володимир дав зрозуміти, хто в ринґу господар. А його два прямі удари правою, після яких Шафорд опинявся на колінах, зняли всі питання стосовно того, хто сьогодні переможе. Американець майже весь час намагався уникнути боротьби, сподіваючись протриматись усі 12 равндів. В одній з контратак він наразився на короткий удар лівою, після чого опинився в нокавті. Американець відразу ж піднявся, але рефері завершив бій і віддав перемогу українцю.

Український боксер Володимир Кличко (зліва) і Чарльз Шафорд із Лас Вегасу під час двобою 4 серпня у Лас Вегасі, США.

Фото УНІАН

Футбол

Відбулась друга зустріч команди „Шахтар" з її суперником в Лізі чемпіонів – швайцарською командою „Лугано". Українська команда програла з рахунком 2:1, але завдяки перемозі у першій зустрічі (3:0) за сумою точок (2:4) перейшла у наступне, третє коло відбіркових змагань. Команда шахтарів скоїла кілька сутичок з швайцарцями.

На пресовій конференції в Лугано, після кваліфікаційної гри другого кола Ліги чемпіонів, головний тренер донецького „Шахтаря" Віктор Прокопенко зазначив, що у бійках, які сталися на полі, не мали рації його ґравці, які трохи розслабилися після забитого ґолю, і що саме ґоль на перших хвилинах гри відіграв з футболістами злий жарт. Воробей і Ндіяй були покарані за свою поведінку. Тренер Роберто Моріні був схильним захищати своїх гравців, мотивуючи їх поведінку тим, що команді була дуже потрібна перемога.

Наступний суперник „Шахтаря" – німецька команда "Борусія" з Дортмунду – 7 серпня провела гру останнього кваліфікаційного кола Ліґи Чемпіонів УЕФА в Донецьку. „Шахтар" програв із рахунком 2-0.

* * *

Одним з пунктів угоди щодо переходу болгарина Георгія Пеєва до київського „Динамо" була товариська гра з „Локомотивом", Софія. Перша зустріч відбулася у січні, а гра-відповідь призначена на 15 серпня. У той же день українська збірна плянує провести товариську гру з командою Латвії, в Ризі, а тому з болгарами будуть грати тільки леґіонери та другий склад „Динамо".

Перемоги на міжнародних змаганнях

КИЇВ. – Президент України Л. Кучма 27 липня надіслав привітання переможцям збірної команди України на XIX Олімпійських іграх глухих, що відбулися в Римі, – легкоатлетам Вікторії Голуб, Інні Ізбаш і Олегові Білоконю, який здобув найвищу нагороду, жіночій збірній з настільного тенісу у складі Наталії Сергієнко, Наталії Божко та Віри Завіновської, члену збірної команди з плавання Ганні Гайдамаці за срібну нагороду на водній доріжці, членам збірної команди з плавання Євгенові Автономову, Володимирові Зіненку, Андрієві Згургалідзе, Володимирові Натальчуку, Тетяні Червіній (спортивне орієнтування).

30 липня в Японії завершився IX чемпіонат світу з плавання, в якому брали участь 1,5 тис. атлетів із 134 країн світу. 1 серпня Л. Кучма також привітав з успішним виступом на чемпіонаті з водних видів спорту членів збірної команди України з плавання на водних доріжках японського міста Фукуока, які вибороли 3 золоті медалі. Глава держави побажав дальших перемог Яні Клочковій та Олегові Лісогору, заслуженим тренерам України Ніні та Олександрові Кожухам і Вікторові Турчину.

Легка атлетика

Сенсаційна перемога Жанни Пінтусевич

Українка Жанна Пінтусевич-Блок 7 серпня здобула сенсаційну перемогу з бігу на 100 метрів на чемпіонаті світу з легкої атлетики в Едмонтоні, перемігши американку Меріон Джонс. На прес-конференції Жанна Пінтусевич-Блок сказала: „Я відчуваю себе такою щасливою! Ви навіть собі не уявляєте, якою щасливою я себе відчуваю. Ніхто з нас не знає, що може трапитись до того моменту, доки ти не перетнеш лінію фінішу. Про цю пермогу я мріяла з 1997 року, і нарешті це сталось". 29-річна українська спортсменка також сказала, що для неї особливо важливим є те, що перемогу було здобуто саме в Канаді, де мешкає велика кількість іміґрантів з України. Результат Жанни Пінтусевич-Блок - 10,82 секунди.

Відбувся 34-ий тенісовий табір

КЕРГОНКСОН. – У п'ятницю, 20 липня, на Союзівці закінчився 34-ий річний тенісовий табір для хлопців і дівчат у віці від 12 до 18 років життя. Учасниками табору були 26 юних тенісистів – 9 хлопців і 17 дівчат – найменше число за всі роки існування цієї спортової програми на Союзівці. Причиною такого малого числа таборовиків було, мабуть, подвійне підвищення оплати за перебування і харчування на цій оселі УНСоюзу. Табором проводили, як і в минулих роках, Юрій Савчак і Зенон Снилик, а їм асистували цього року колишні таборовики Наталя Саляк, Аня Войцеховська, Роман Луків, Степан Сікорський і Петро Круп.

Програму табору складали – руханка, біги, засвоєння усіх тенісових ударів, вправи, теоретичні та тактичні лекції, обговорення всіх аспектів тенісу, включно з участю в турнірах. Зайняття тривали пересічно по п'ять годин денно. У перервах таборовики користали з басейну Союзівки, а у вечірні години забавлялися на вечірках з музикою.

На закінчення табору відбулись турніри у трьох групах згідно з рівнем грання. Переможцями вийшли: в першій групі – Данило Василюк і Микола Білан, в другій – Реня Солук і Христина Блага, в третій – Артем Деркач і Олександер Поспішний. Нагороди найкращих таборовиків здобули: Мелася Ференцевич, Христина Блага, Михайло Щупак і Олексій Куроп'ятник.

Вручення грамот і нагород відбулося під час заключного бенкету у четвер увечері. Табір тривав від 8 до 20 липня.

Переможці турнірів і провідники табору (зліва): Д. Василюк, М. Білан, А. Деркач, З. Снилик, Р. Солук, Х. Блага, Ю. Савчак, О. Поспішний.

Учасники тенісового табору на Союзівці.

Календарець тенісових турнірів – 2001

1–3 вересня	– крайові чемпіонати УСЦАК – Союзівка
15–16 вересня	– клюбовий турнір КЛК – Союзівка
6–7 жовтня	– осінній турнір „Тризуба" – „Тризубівка"

Куріння більше загрожує жінкам, ніж чоловікам

У часописі Американської психіятричної асоціяції „Психіятричні новини" від 15 червня ц. р., появилася стаття під заголовком „Жінкам важче кинути паління, ніж чоловікам". У цій статті д-р Кеннет Перкінс, професор Західнього психіятричного інституту в Пітсбурзі, переглянувши понад сто наукових праць про припинення куріння, прийшов до висновку, що жінки, котрі курять, ризикують своїм здоров'ям більше, ніж чоловіки, причому їм важче припинити куріння. Виявляється, що у курців-жінок вдвічі зростає небезпека дістати серцевий удар, ніж у чоловіків. Зокрема жінки, котрі вживають ліки проти запліднення, можуть швидше мати серцевий приступ, а також параліч. Дослідження виявили, що жінки-курці ризикують раком легенів майже вдвічі частіше, ніж курці-чоловіки, а також частіше хворіють на рака грудей, ніж жінки, що не курять. Деякі жінки побоюються, що, покинувши курити, вони прибудуть на вазі, а інші потребують курити, щоб успішно функціонувати, зокрема в товаристві. Д-р Джоел Кіллен із Стемфордського університету у своїх дослідах довідався, що уживання „нікотинової ґуми" (жувачки), що її застосовують для припинення куріння, дає кращі висліди у чоловіків, ніж у жінок. Те саме виявилося з уживанням т. зв. нікотинових „латок" (nicotine patch). Все ж таки у випадку депресії жінки-курці, вживаючи антидепресійні ліки, краще реаґують на них, ніж чоловіки, але ці ліки не можна вживати в час вагітности.

Останніми часами почали відкриватися „порадні" для жінок-курців, які допомагають їм кинути цю звичку. У цій статті стверджується, що від 1980 року куріння спричинило смерть трьох мільйонів жінок, і можна сподіватися, що до 2020 року ще 3 мільйони стануть жертвами куріння. Д-р К. Перкінс стверджує, що люди починають курити серед різних життєвих обставин і труднощів, тому він радить, допомагаючи курцеві кинути паління, брати ці обставини до уваги.

Д-р Олег Волянський

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, New York 12446
Tel.: (845) 626-5641 • Fax: (845) 626-4638
www.soyuzivka.com • e-mail: sqss@aol.com

ЛІТНЯ ПРОГРАМА 2001р

Субота, 11 серпня
Вибір „MISS SOYUZIVKA"
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ТЕМРО"

Субота, 18 серпня
8:30 веч. – Рома Прийма Богачевська. Танцювальний ансамбль „Сизокрилі"
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ФАТА МОРҐАНА"

Субота, 25 серпня
9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ЛЕГЕНДА"

П'ятниця, 31 серпня
9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ВЕЧІРКА"

Субота, 1 вересня
8:30 веч. – Танцювальна група „ЮНІСТЬ" з Йонкерсу
10:00 веч. - 2:00 ночі – ЗАБАВА, грають оркестри „ТЕМРО", „ВЕЧІРКА"

Неділя, 2 вересня
9:30 веч. - 1:30 ночі – ЗАБАВА, грає оркестра „ЗОЛОТА БУЛАВА"

Оркестра *„ВІДЛУННЯ" буде грати кожної п'ятниці від 13 липня до 24 серпня від год. 9 веч. до 1 ночі*

Шхуна „Батьківщина" продовжує благодійну місію в США

Наймолодші учасниці свята Калина Мельник, Юліяна Ликтей та Андріяна Ткачук.

ЮТИКА, Н. Й. – Шхуна „Батьківщина" під командою Дмитра Бірюковича 16 червня прибула до міста з місією підтримки Фонду „Діти Чорнобиля". Делегація, яку очолили Тарас Женчак, о. Михайло Бундз – душпастир св. Володимира Української Греко-Католицької Церкви, та Олександер Кузьма – виконавчий директор Фонду допомоги „Діти Чорнобиля", привітали Д. Бірюковича і його залогу. Прибули українці з Ютики й околиці, з Бінґгамтону, включно з жіночим вокальним ансамблем „Тополя" під керівництвом Галини Курило. Оксана Чебеняк, Юстина Велега та Христя Завалій танцювали в народних строях. Член залоги Петро Ващик розвеселяв усіх присутніх, граючи на сопілці, баяні, співаючи різних пісень.

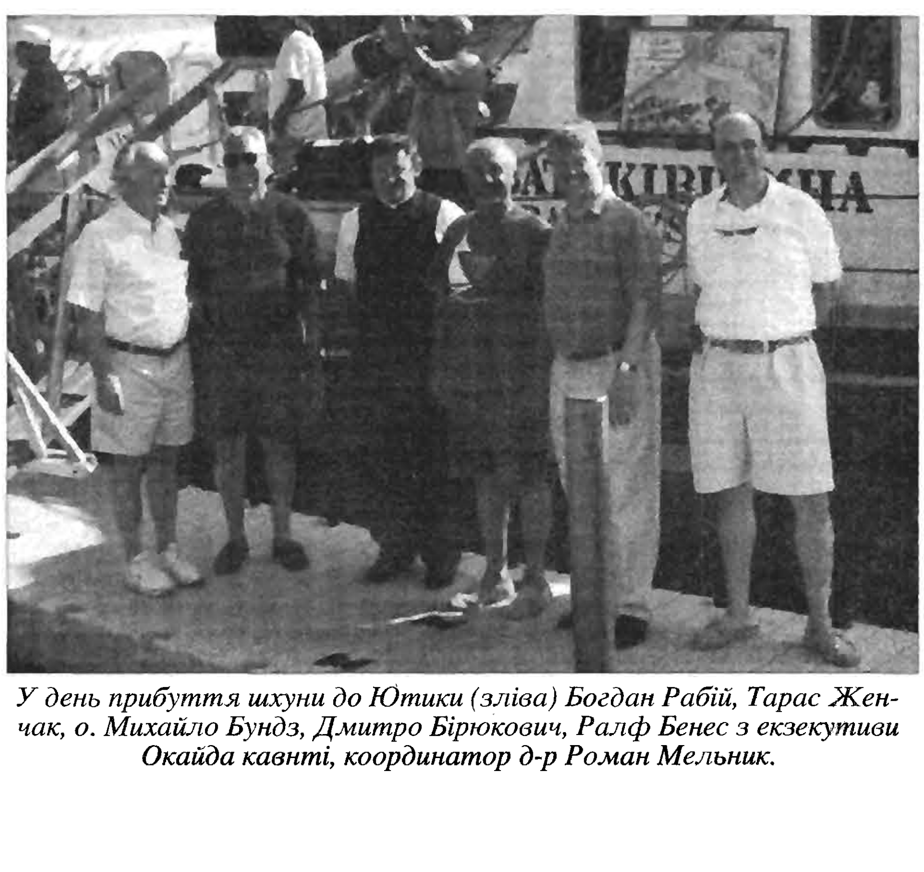
На жаль, шхуна не могла причалити в Ютиці, тому що канал був за мілкий у цьому місці. „Батьківщина" зупинилася у передмісті Марсі. Наступного дня капітан Д. Бірюкович, його дружина Ніна та залога були присутні на Святій Літургії в Ютиці та на обіді з нагоди Дня Батька в авдиторії Св. Володимира Великого. Їх тепло вітала громада, а Юліяна Ликтей, Калина Мельник та Андріяна Ткачук під проводом Ярослави Наконечної виконали для гостей українські танці.

Місцева телевізійна станція розповіла про цю подію у своїй програмі.

Христя Ликтей

Капітанові Д. Бірюковичу вручила квіти Калина Мельник.

У день прибуття шхуни до Ютики (зліва) Богдан Рабій, Тарас Женчак, о. Михайло Бундз, Дмитро Бірюкович, Ралф Бенес з екзекутиви Окайда кавнті, координатор д-р Роман Мельник.

І все присвячене...

(Закінчення зі стор. 14)

– Це все дуже цікаві питання, але чи зможемо ми, які не будемо на цій науковій конференції, дізнатися про те, як і що буде там обговорене?

– В тій цілі буде виданий збірник „Етнічна історія народів Европи". Ось тут маєте сьомий випуск, виданий, як усі досі, Київським Національним університетом ім. Т. Шевченка та Інститутом політичних та етнонаціональних досліджень НАН, що дає вам уяву, як буде виглядати випуск із доповідями, що будуть тепер виголошені на цій конференції.

– Розуміється, з цікавістю перечитаю цей збірник, але вже, кинувши на нього оком, бачу, що він виданий коштом вашим та вашого друга життя через видавничий фонд Українського Золотого Хреста. Чи кожний такий збірник появляється в цей спосіб?

– Так було досі, а я з приємністю можу ствердити, що видання „Етнічна історія народів Европи" включено до переліку фахових видань України та ним користуються у високих школах та у підготовці наукових доповідей.

– Як це так, що ви стаєте промотором усіх цих акцій та вкладаєте у них не лише час і гроші, але також цілу життєву енерґію та щире захоплення?

– Це не я сама. В Україні я знайшла запалених ідеєю показати, на скільки жінки є мотором духовости та культури, знайшла наукові сили, членів жіночих організацій, які допомагають мені у кожному почині. Цій темі буде, між іншим, посвячена наступна наукова конференція, яку плянуємо разом із проф. В. Борисенко. Але спершу їду тепер в Україну, щоб пережити там 10-річчя Незалежности, а відтак допомогти до успіху цієї наукової конференції, що присвячена цій так важливій для нас усіх даті. Побачимо, як все перейде з успіхом чи без нього. А вам привезу враження і висліди конференції.

О. Кузьмович

СВЯТКУЙТЕ 10-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ!

Замовляйте святковий одяг, виготовлений в США з мистецьким оформленням, виконаним художниками з України.
Усі предмети ґарантованої якости, з бавовни або бавовни із поліестром („Hanes", або його відповідником).

візерунок одного козака

або двох козаків

Слава Україні!
1991 – 2001

Малий напис (3 інчі) „Слава Україні" – на грудях з лівого боку

- **Сорочки з великим узором на грудях – 16 дол.** (тільки білі, всі розміри)
- **Сорочка з відбитим „Logo" – 16 дол.** (в білому, кремовому, сірому кольорах в усіх розмірах).
- **Сорочка „Polo" з вишитим „Logo" – 25 дол.** (в білому, кремовому, сірому кольорах в усіх розмірах).
- **Пуловер з вовни з вишитим „Logo" – 42 дол.** (в кремовому, сірому кольорах усі розміри)
- **Сорочка „denim" з вишитим „Logo" – 34 дол.** (довгі рукави, комір з ґудзиками, усі розміри)
- **Шапка до безболу з „Logo" – „Слава Україні!" – 16 дол.** (вся із тканини хакі, з оксамитними крисами одного розміру)
- **Капелюх з вишитим „Logo" „Слава Україні!" – 20 дол.** (капелюх м'який із полотна хакі в білому кольорі (в усіх розмірах)

Все це можна замовляти поштою, висилаючи чек або грошовий переказ на адресу:

UKRAINE TODAY:
25248 North Cayuga Trail
Barrington, IL 60010-1101
E-mail: ukrainetoday@aol.com

Ґарантуємо Вам бажаний взір, розмір і колір.
*До ціни пересилки треба додати **4 дол.** за одну річ,а за кожну наступну – **2 дол.***

КРАЙОВА УПРАВА БРАТСТВА КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ в ЗСА

повідомляє, що

27-ий КРАЙОВИЙ З'ЇЗД ДЕЛЕҐАТІВ БРАТСТВА

відбудеться

1-го та 2-го вересня 2001 р.
на оселі ім. Ольжича, Лігайтон, Па.

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:

СУБОТА, 1-го вересня:

9:30	ранку	– реєстрація
10:00	ранку	– початок ділових нарад
6:00	веч.	– спільна вечеря

НЕДІЛЯ, 2-го вересня:

10:00	ранку	– участь у Богослуженні
1:00	по пол.	– спільний обід

У справі приміщень на нічліг просимо звертатися до адміністрації оселі ім. Ольжича
тел.: 610-377-4621

ROMAN DWORECKI, M.D.P.C.
ОКУЛІСТ

Дипломований лікар з American Academy of Ophthalmology

- **Повна перевірка очей**
- **Операція катаракти**
- **Операція по відшаруванню сітківки**
- **Лазерні операції в кабінеті лікаря**
- **Операція очей пацієнтів, хворих на діябет**
- **Перевірка зору**

Лікар співпрацює з „New York Eye & Ear Hospital" і „Beth Israel Hospital" у Мангеттені.

Пацієнти з цілого світу приїжджають до д-ра ДВОРЕЦКОГО на операції.

Приймається більшість забезпеченевих плянів

Лікар належить до унії „32B-J"

Адреса:
409 East 14th Street, New York, NY 10009
Tel.: (212) 677-3200

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

LOT
від 14 червня до 12 серпня 2001 р.

WESTERN UNION

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксусових кораблях;
- пересилку грошей через **„WESTERN UNION"**
- квитки на літаки з **НЬЮ-ЙОРКУ до:**

ЛЬВОВА
940 дол. + текс (в обидві сторони)
535 дол. + текс (в одну сторону)

ОДЕСИ
890 дол. + текс (в обидві сторони)
505 дол. + текс (в одну сторону)

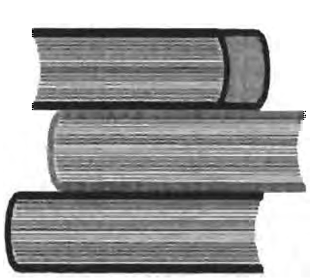
МІНСЬКА, РИҐИ, СОФІЇ, ТАЛІНА, ВІЛЬНА, КИЄВА, СТ. ПЕТЕРБУРҐУ, МОСКВИ
840 дол. + текс (в обидві сторони)
480 дол. + текс (в одну сторону)

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222
Tel.: (718) 383-7211 • (718) 383-0083
Fax: (718) 349-1767 • Free tel.: 1-800-603-7973
http://www.albatravel.com **e-mail:albatravel@aol.com**

Українська Федеральна Кредитова Кооператива
„САМОПОМІЧ"
У Філядельфії
UKRAINIAN SELFRELIANCE CREDIT UNION
1729 Cottman Avenue, Philadelphia, PA 19111
Phone: (215) 725-4430 • Fax: (215) 725-0831

Телефонуйте, або ще краще, зайдіть до нас за інформаціями про нові типи позичок. Ми маємо вже тепер:

TUITION LOAN

For Kindergarten, Elementary & High School ONLY

7.99%

Up to $5,000 per child per year
Maximum 12 month term
Call us for details!
$5,000 loan, 7.99 APR, term 12 month, monthly P&I $434.75
$2,500 loan, 7.99 APR, term 12 month, monthly P&I $217.34

За ближчими інформаціями тел. на число (215) 725-4430
З-поза границь Філядельфії – безкоштовно на
1-888-POLTAVA (765-8282)
Visit us on the Web.: www.ukrcreditunionphila.com

Поділіться хвилиною

Телефонуйте в Україну за нижчими цінами

$2.99 За всі дзвінки до 10 хвилин

25¢ За кожну додаткову хвилину

- Без щомісячних оплат та оплат за получення.
- Ви не мусите міняти телефонну компанію або свої плани, щоб підписатися на цю послугу.
- Ті самі низькі ціни 24 години на день, 7 днів на тиждень.
- Дзвінки по США і до Канади коштують тільки 99¢ за всі дзвінки до 20 хвилин, і тільки 7¢ за хвилину після цього.

10-10-220

Просто наберіть 10-10-220 + 011 + число, як звичайно

1-800-540-3598
www.10-10-220.com

Пропозиція дійсна в більшості кодових зон

ПАЧКИ В УКРАЇНУ

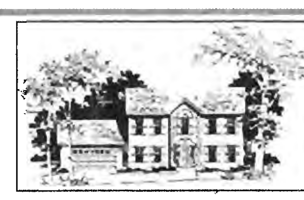
0.59 за фунт

DNIPRO CO.

В наших крамницях можна придбати авіяквитки в Україну та з України, зробити візи до України. До вибору 99 взірців хусток! Телефонні картки: 60 хв. розмови із Україною за $10.

NEWARK, NJ	CLIFTON, NJ	PHILADELPHIA
698 Sanford Ave	565 Clifton Ave	1801 Cottman Ave
Tel. 973-373-8783	Tel. 973-916-1543	Tel. 215-728-6040
888-339-4776		

УНСоюз уділяє своїм членам

- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!

Потелефонуйте сьогодні:

(800) 253-9862 додаткове число **3036**

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІЯРШОГО ФОНДУ

повідомляє:

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ

від 1-VIII-00 до 31-VII-01

	250	дол.	д-р Роман Смик;
по	100		Адріян Долінський, Софія Кудрик;
по	50		проф. Іван Лобай, д-р Василь і Дарія Маркусь, Марія Іськів, родина Макух – в пам'ять бл. п. Наталії Карпляк, Дмитро і Оксана Ткачук;
	40		Йосиф Губчак;
по	25		Богдан і Теофіля Артимишин, Стефанія Обущак, Ірена Чуміловська;
	20		Анна Король.

ЗБІРКИ:

Збірка в пам'ять бл. п. Марії Флюнт – збірку перевела Оксана Микитин, зложили:

	250	дол.	Теодор Флюнт;
	200		Юрій Флюнт і Софія Шулак;
по	100		Юліян і Галина Головчак, Віра Пак;
	50		Роберт і Наталія Стуць;
	30		Софія Головка;
по	25		Єраст Погорило, Татяна Цісик, Ігор і Любов Пак;
по	20		Ярослава Белюх, Ярослав Кірзецький з дружиною, Орест і Анна Надрага, Марія Глушок, Соня і Ігор Конрад;
по	10		Роман Городиський з дружиною, Стефан Шілкевич, Михайло Бойцун з дружиною, Мирослава Глушок, Іван і Оксана Микитин.

Українське Патріярхальне Товариство – Гартфорд, Конн., інж. Ярослав Пришляк – голова. Збірка на музейно-меморіяльний комплекс Патріярха Йосифа в селі Заздрість, зложили:

по	25	дол.	Теодор і Мирослава Кузьо, Ірена Чайковська;
по	10		Роман і Соня Платош, Роман і Меланія Кузьма.

Українське Патріярхальне Товариство, Відділ Гемпстед, Н.Й. Микола Курчак – голова Збірка Коляда 2000/2001, (листи ч. 060 і 061), зложили:

по	50	дол.	Марія Зеграй, Ілейн Дячун, Микола Курчак, Сестрицтво Вервиці – парафія св. Володимира;
по	30		Зеновія Зарицька-Марія, Відділ Організації Державного Відродження України;
по	20		Д. Клюба, Василь Захарія, Володимир Шпачинський, д-р Юрій Солтис, Джун Сітка, Олена Мандибур, Ксеня Ільницька;
	15		Марія Олинець;
по	10		Анна Андрухів, Михайло Драбик, Анна Малиняк, Михайло Качмарчик, Анна Бішко, Оля Савіцька, Христина Подолюк, Оля Гіпп, Михайло Рій, Іван Матлос, Богдан Курчак, Ольга Шмідт, Марія Сидор, Ярослав Курчак, Богдан Копистянський;
по	5		Мімі Заприлюк, В. Зубрицький, Богдан Данилюк, Едвард Орінкевич, Катерина Сопко.

Українське Патріярхальне Товариство – Відділ Баффало, Н.Й. Оксана Бережницька – голова.

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД (ФОНД СВ. СОФІЇ) ЗА 2000 РІК

	500	дол.	Українське Патріярхальне Товариство – Відділ Баффало;
	250		бл. п. Ярослав Гулик із спадку;
	105		Дякун д-р Андрій;
по	100		Бережницька Оксана, Небор Теодор і Анна, Якубовська Ольга;
	60		Вішка Антін і Анастазія;
	55		Середюк Евфрозина;
по	50		Боднарська Марія, Грищишин Лідія, Дусанівський Богдан і Софія, Душенко Ольга, Кучер Анастазія, Марк Василь і Надія;
	45		Качмарчик Іван і Оксана;
	40		Гіль д-р Зиновій і Володимира;
по	35		Бейгер Богдан і Христина, Седлярчук Анна;
по	30		Войчак Роман і Ірина, Левчук Микола і Дарія, Мохнач Михайло, Олексій інж. Євген і Світляна, Яремко Дмитро і Елсі;
по	25		127 Відділ Українського Народного Союзу, Бараницький Дмитро і Долорес, Барицький інж. Микола, Білоголовський Онуфрій і Галина, Блендоногий Михайло і Надія, Гаврилюк Осип, Ганущак Богдан, Горбачук Іван і Марія, Дзюба Малина, Дзюба-Бравн Христина, Коссовський Юліян, Мандзій Текля, Мацьків Дмитро і Михайлина, Мороз Ігор і Христина, Осадца Стефанія, Паславський Микола і Тетяна, Пелех Михайло і Віра, Салдит інж. Михайло і Оксана, Скубіш Василь, Трофанова Стефанія, Федик Роман, Цьолко Люба;
	21		Мосійчук Зиновія;
по	20		Борачок Ярослава, Ващак Станислав і Зеня, Ганицький Володимир і Анна, Гайдук Іван і Катерина, Гнатів Марія, Головатий Любомир і Софія, Ґерега Марія, Горганюк Стефан, Дармограй Юрій і Леся, Дроздовська Анна, Іскало Марія, Коцай Михайло і Катерина, Крупницький Андрій і Анна, Кулик Рут, Курляк Марія, Ладд Кевин і Наталка, Лащик Василь, Левицький Василь, Луковська Евгенія, Мальчевський Микола і Віра, Марчиха Олекса, Микитин Іван, Остащук Микита і Василина, Паращій Антоніна, Пашковський інж. Богдан, Петрович Катерина, Печончик Гнат і Софія, Пітолай Дмитро і Софія, Погаратний Микола, Проценко Михайло, Романишин Євген, Стасюк Маркіян і Лідія, Сташків Михайло і Катерина, Сивенький Василь і Марія, Шевчук Іван, Широкий Іван і Анна;
по	15		Лоза д-р Уляна, Павшик Марія;
по	10		Бурда Анна, Воробель Григорій, Заньків Анна, Заньків Мирослав, Івахів Михайло і Марія, Каца Денис і Маріянна, Кордупель Іван і Анна, Коцай Богдан, Крупа Анна, Кудеравець Надія, Кульчицький Іван, Лехновська Катерина, Мороз Катерина, Мочерняк Михайло, Папіш Федір і Галина, Петришин Андрій і Марія, Плотиця Пилип і Марія, Поліщук Петро і Анна, Пришляк Теодозій і Галина, Регула Павлина, Савуляк Михайло, Сайкевич Неоніля, Троян Марія, Триняк Василь, Уляк Тереса, Щербак Юрій, Юрків Текля;
по	5		Курляк Олекса, Стоцуляк Петро.

Збірщики: Оксана Бережницька, Онуфрій Білоголовський, Михайло Мохнач, Микола Паславський, Дмитро Пітолай, Євген Романишин.

ДАТКИ НА БОГОСЛОВСЬКУ АКАДЕМІЮ У ЛЬВОВІ

Українське Патріярхальне Товариство в Баффало.	2,000	дол.

ДАТКИ НА ЗАПОВІДНИК ПАТРІЯРХА ЙОСИФА В СЕЛІ ЗАЗДРІСТЬ

Вішка Антін і Анастазія	50	дол.
Седлярчук Анна	30	
Горбачук Іван і Марія	25	
	105	дол.

В ПАМ'ЯТЬ бл. п. ПЕТРА КОВАЛИКА

Головатий Любомир і Софія	25	дол.
Кордупель Іван і Анна	10	
	35	дол.

ДАТКИ НА СОБОР ЗАРВАНИЦЬКОЇ БОЖОЇ МАТЕРІ

Борачок Ярослава	100	дол.
Коссовський Юліян	25	
	125	дол.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

Патріярший Фонд	3.476	дол.
Львівська Богословська Академія	2,000	
Собор Зарваницької Божої Матері	125	
В пам'ять бл. п. Петра Ковалика	35	
Заповідник Патріярха Йосифа в селі Заздрість	105	
Разом	5,741	дол.

СПАДКИ:

98,750	дол.	отець Антоній Кучма – Тусон, Арізона;
12,559.60	дол.	зі спадку Ірени Качанівської – Філядельфія, Па.
4,000	дол.	прихід з дому зі спадку Михайла Пирського – Нью-Йорк.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріяршого Фонду — складає щиру подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам. Всі датки на Патріярший Фонд Товариства Свята Софія можна відтягати від податку:

IRS №. 23-7380645

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd.
Elkins Park, PA 19027.

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

ВИПРОДАЖ!

Книгарня „Свободи" випродує річники

„ВЕСЕЛКИ"

За 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976 роки.

Тверда оправа. Тиснення золотом.

ДОБРИЙ ПОДАРУНОК ДЛЯ ДІТЕЙ І ВНУКІВ

Ціна 15 дол. за один річник з пересилкою

SVOBODA BOOKSTORE
P.O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany NJ 07054

Pekao Trading Corporation

Переказ долярів

Дешево, Швидко, Надійно

Пересилаємо доляри до Києва, Львова, Харкова, Одеси та сотень інших міст України

Наші розцінки знижено на 50%:

до $100 - $7.50
від $100 до $300 - $12.50
від $300 до $500 - $17.50
від $500 до $1000 - $25.00

Pekao®
Established in 1948

Щоб знайти найближчого уповноваженого представника телефонуйте:
NY (212) 684-5320, *Head Office: 2 Park Ave., Suite 1530, New York, NY 10016*
IL (773) 775-0400, *Chicago Branch Office: 5395 North Milwaukee Ave., Chicago, IL 60630*
CA (323) 932-0702, *LA Corp. Office: 4229 Wilshire Blvd., Suite 605, Los Angeles, CA 90010*

PEKAO Trading Corporation is licensed and regulated as a Money Transmitter by the Banking Departments of:
CA, CT, FL, IL, MD, NJ, NY, MI, OH, PA, TX & WI

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ВІДСОТКИ НА ПЕНСІЙНІ ГРАМОТИ ВІД 1-го ТРАВНЯ, 2001 р.

Одноразові і гнучкі пенсійні пляни **Відсотки в першому році – нові аплікації** (відсотки гарантовані на один рік)	6.50%
Одноразові і гнучкі пенсійні пляни (ІСНУЮЧИХ ГРАМОТ) **$100,000.00 або більше**	5.75%
$50,000.00 – $99,999.99	5.50%
$100.00 – $49,999.99	5.25%
Гнучка 10 пенсійна грамота (в другому році)	5.50%

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬЮ- ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

(LABOR DAY WEEKEND)

Субота, 1 вересня 2001 р., о год. 10:30 ранку
Вправи — год. 9-та ранку
за ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШЕНСТВА УСЦАК та ТРОФЕЇ
і НАГОРОДИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ
у слідуючих конкуренціях
для дівчат і хлопців:

Число конкур.	Вік – хлопці			Вік – дівчата	Число конкур.
1	13/14	100 м.	змінний	13/14	2
3	15і вище	100 м.	змінний	15 і вище	4
5	10і нижче	25 м.	довільний	10 і нижче	6
7	11/12	25 м.	довільний	11/12	8
9	13/14	50 м.	довільний	13/14	10
11	15 і вище	50 м.	довільний	15 і вище	12
13	10 і нижче	50 м.	довільний	10 і нижче	14
15	11/12	50 м.	довільний	11/12	16
17	13/14	50 м.	горілиць	13/14	18
19	15 і вище	50 м.	горілиць	15 і вище	20
21	10 і нижче	25 м.	горілиць	10 і нижче	22
23	11/12	25 м.	горілиць	11/12	24
25	13/14	50 м.	грудний	13/14	26
27	15 і вище	50 м.	грудний	15 і вище	28
29	10 і нижче	25 м.	грудний	10 і нижче	30
31	11/12	25 м.	грудний	11/12	32
33	13/14	100 м.	довільний	13/14	34
35	15 і вище	100 м.	довільний	15 і вище	36
37	10 і нижче	25 м.	метелик	10 і нижче	38
39	11/12	25 м.	метелик	11/12	40
41	13/14	50 м.	метелик	13/14	42
43	15 і вище	50 м.	метелик	15 і вище	44
			ГІНЦІ		
45	10 і нижче	4x25 м.	довільний	10 і нижче	46
47	11/12	4x25 м.	довільний	11/12	48
49	13/14	4x50 м.	довільний	13/14	50
51	15 і вище	4x50 м.	змінний	15 і вище	52

Змагуни (-ки) можуть брати участь в трьох індивідуальних конкуренціях і один раз в гінцях. Гінці будуть устійнені клюбовими тренерами або представниками.

РЕЧЕНЕЦЬ ЗГОЛОШЕННЯ **до 20-го серпня 2001 року** на руки Марійки Бокало, провідника змагань. Реєстрації над басейном НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ. Вписове – 5 дол. від змагуна (-ки)

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ

....
Ім'я, прізвище: (по-англійськи)
....
(по-українськи)
....
Адреса
.... Поштовий Код ....
Телефон: (....................) .... Вік ....
Хлопець .... Дівчина ....
....
Клюб/Молодеча організація
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
Конкуренція .... Час ....
....

Просимо вислати карту зголошення разом з вписовим (чек виписаний на „Ukrainian Sports Federation")

Maria Bokalo, 742 Linden Avenue, Rahway, NJ 07065

Tel.: (732) 382-2223

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ощаджувати гроші на вищі відсотки
- позичати гроші на менші відсотки
- мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою
- розпочати кредитну історію з VISA CARD
- переслати гроші через Western Union
- для зберігання цінних паперів ви можете використовувати „safe deposit boxes"

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ПОЛАГОДИТЬ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Головне бюро:

215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003

Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерзі:

35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880

Tel.: 732 469-9085

691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008

Tel.: 732 802-0480

Кредитівка САМОПОМІЧ НЮ ЙОРК ПОЗИЧАЄ ГРОШІ на різного рода ПОТРЕБИ!

- на низьких відсотках та вигідних умовах сплати
- чемна та швидка услуга

За дальшими інформаціями звертайтеся до нас особисто, телефонічно, факсом або електронною поштою.

SELF RELIANCE NEW YORK
Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian-American community for over 49 years!

Main Office: 108 Second Avenue New York, NY 10003
Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251 E-Mail: SRNYFCU@aol.com

Branch Offices:
23 Main Street Kerhonkson, NY 12446 Tel: 914 626-2938 Fax: 914 626-8636
226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097
32-01 31st Avenue, Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

OUTSIDE NYC CALL TOLL FREE: 1-888-SELFREL

VISIT OUR WEBSITE AT: http://www.selfrelianceny.org

Міст - це завжди надійно!

МІСТ MEEST

Найбільша в світі українська висилкова фірма
по висилці грошей та пачок в Україну,
країни СНД та Європи

MoneyGram. International Money Transfer

ОТРИМАЙТЕ ДЛЯ СЕБЕ ДОДАТКОВО

ТИЖНЕВО **$100**

МІСЯЧНО **$1000**

Грошові перекази в Україну та по цілому світі за декілька хвилин.

Візьміть участь в новій виграшній грошовій лотереї корпорації *МІСТ*

Доставляємо гроші безпосередньо до рук адресата

Висилаючи гроші з нами, Ви користаєте з найкращих цін за найнадійніший сервіс і автоматично приймаєте участь в **новій виграшній грошовій лотереї** корпорації ***МІСТ***. Лотерея проводиться кожного понеділка за минулий тиждень та в перших числах місяця за минулий місяць. Деталі питайте у аґентів корпорації ***МІСТ***.

найкраща обслуга!

Корпорація МІСТ -

вибір тих, хто добре рахує свої гроші!

найнижчі ціни!

також висилаємо

ПАЧКИ

харчові набори,
кур'єрські послуги,
комерційні вантажі
та інше

Завжди гарантуємо
найшвидшу та
найнадійнішу
доставу

Контейнери відправляємо щоденно, забираємо пачки з дому

Для кращої обслуги маємо понад 350 аґентів у Північній Америці

За аґентом у вашій місцевості дзвоніть безкоштовно 1-800-361-7345

РЕҐІОНАЛЬНІ ПРЕДСТАВНИКИ:

MEEST Corporation Inc.	MEEST-AMERICA	MEEST KARPATY	MEEST-CALIFORNIA	MEEST-ALBERTA
97 Six Point Road	609 Commerce Rd.	2236 W. Chicago Ave.	500 E.Harvard Str.	10834 97 Street,
Toronto,ON M8Z 2X3	Linden NJ 07036	Chicago, IL 60622	Glendale, CA 91205	Edmonton, AB T5H 2M
Tel.:(416)236-2032	Tel (908) 474-1100	Tel.:(773) 489-9225	Tel.:(818)547-4910	Tel (908) 424-177
1 (800) 361-7345	1 (800) 288-9949	1 (800) 527-7289	1 (800) 617-2545	1 (800) 288-9949

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

ЙОСИФ КУПЧАК

власник

JOSEPH MEAT MARKET

М'ясні европейські вироби

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ

Tel: (732) 442-4660

• ЗНАЙОМСТВА •

Українка, 45 р., приваблива, бажає познайомитися з добрим і чесним чоловіком для створення родини.

Тел.: (724) 775-6931 Тоня

Від 7-ої до 9-ої веч.

• РІЗНЕ •

Батько, українець, уродженець США, бажає повернутися на постійне проживання до США враз із сином 32 років. Шукає людину доброї волі, щоб прийняла їх на короткий час до своєї гостинної хати і уможливила перебути початок переселення поки син знайде собі працю і вони переберуться жити самі. Писати на адресу:

Мирослав Горбовий, м. Нетішин,
вул. Варшавська 1, кв. 39
Хмельницька обл., Україна.

Урочисте Відкриття

Рочестерська

Українська Федеральна Кредитова Спілка

З приємністю повідомляє про відкриття нової філії в

CAPITAL DISTRICT

1828 Third Ave. Watervliet, NY 12189

З нагоди відкриття пропонуємо теперішним та новим членам подарунки, бонуси та багато інших приємних несподіванок.

Години: щосуботи • від 10-ї ранку до 2-ї пп
з понеділка до п'ятниці - за замовленням

Координатор філії - Оксана Евертс * Відділ обслуги – Тарас Мищук
Головне бюро – 824 Ridge Rd. E., Rochester, NY 14621
тел: (518) 266-0791 • безкоштовний: (877) YOUR-UCU (968-7828)
Автом. інформ.: (716) 544-4019 • Факс: (716) 338-2980 •rufcu@frontiernet.net
www.rufcu.org

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛЮБ в НЬЮ- ЙОРКУ

влаштовує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ на СОЮЗІВЦІ

1, 2, 3 вересня 2001 року

(LABOR DAY WEEKEND)

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

ЗА ІНДИВІДУАЛЬНІ ПЕРШОСТІ

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ і КАНАДИ на РІК 2001

і за чаші

УНСоюзу, Союзівки, „Свободи", (в тому пропам'ятні чаші інж. Б. Рака, д-ра В. Гука, Я. Рубля і д-ра П. Харука), „The Ukrainian Weekly", Марії Душник і Константина Беня

та грошові нагороди, уфундовані Іваном Гинянським, власником фірми Віннер Форд

в поодинокій грі:

ЖІНОК (35 р. і вище),
ЧОЛОВІКІВ, СЕНЬЙОРІВ (35, 45 і 55 р. і вище),
ЮНАЧОК, ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 р. і нижче).

Зголошення до змагань враз із вписовим по $15.00 приймає:

MR. GEORGE SAWCHAK
724 Forrest Ave., Rydal, PA 19046

до 27 серпня 2001 р. Зголошення одержані після 27 серпня 2001 р. не будуть взяті до уваги турніровою комісією.

ТУРНІРОВА КОМІСІЯ:

Ю. Савчак, З. Снилик, Ю. Попель, Ю. Грабець.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

СУБОТА, 1-го вересня — год. 8:30 ранку на Союзівці: зголошення всіх змагунів і змагунок до турнірової комісії і початок змагань. В цей час учасники турніру отримають інформації про час і місце своїх перших змагань і розподіл дальших змагань в поодиноких групах. В разі дощу, всі учасники турніру мусять прибути до головного будинку Союзівки, де отримають інформації про час і місце змагань.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагуни можуть голоситись тільки до одної конкуренції, яку зазначать точно на реєстраційному листку.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСЦАК

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ

Просимо витяти та вислати разом з оплатою $15.00
(Зголошення без вписового не приймається)

....
1. Ім'я і прізвище
....
2. Адреса (по-англійськи)
....
3. Телефон
....
4. Дата народження
....
5. Конкуренція та група в якій змагун хоче брати участь
....
6. Клюбова приналежність

Чеки виписувати на: K.L.K. American Ukrainian Sports Club

SELFRELIANCE

Ukrainian American Federal Credit Union

Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

„САМОПОМІЧ"

Банкові перекази по Америці та Інтернаціонально

Чудова можливість пересилати гроші на Україну!

www.selfreliance.com

FULL SERVICE LOCATIONS
MAIN OFFICE 2351 W. Chicago Ave. Chicago, IL (773)-489-0520
NW Chicago, IL (773)-589-0077 • Newark, NJ (973)-373-7839
Jersey City, NJ (201)-795-4061 • Parsippany, NJ (973)-451-0200

OFFICES: Palatine, IL • Bloomingdale, IL • Palos Park, IL • Munster, IN

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.:

(973) 292-9800 додатковий 3018

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями та знайомими, що у вівторок, 31 липня 2001 р. відійшов у вічність по довгій і важкій недузі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, на 84-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, ПРАДІД, ШВАГЕР і ВУЙКО, вірний син України

бл. п.

д-р МИРОСЛАВ ВОЛОДИМИР ГНАТЮК

колишній член Проводу Українських Націоналістів, відомий суспільно-громадський діяч, співзасновник Українського Лікарського Товариства в США, колишній член і голова капелі бандуристів ім. Т. Шевченка в Дітройті, колишній президент Американського Лікарського Товариства в Кембрідж, Огайо, директор державної лікарні в Кембрідж, Огайо аж до відходу на емеритуру. Прізвище Покійного поміщене в довіднику охорони здоров'я. Д-р М. Гнатюк був довголітнім членом АПА і доживотним членом Американської Лікарської Асоціяції АМА.

Через все своє багатогранне життя д-р Мирослав Гнатюк проніс невичерпну любов до мистецтва, до музики, його природний, прекрасної барви голос-бас був окрасою багатьох хорових колективів. Співав у хорі Миколи Колесси, Ярослава Смеречанського. Був членом хору Андрія Гнатишина та квартету К. Цепенди у Відні, Австрія, співзасновником хору та солістом хору Чайка над Боденським озером у Німеччині, дир. С. Корінь. Соліст хору „Кобзар" у Філядельфії, Па. під диригентурою д-ра Антона Рудницького. Член збірного хору „Тисячоліття Хрещення України", співав у квартеті під диригентурою д-ра Кушніра, член селективного хору, по відтворенню музики – спадщини Бортнянського – 35 духовних концертів – диригент В. Колесник.

Колишній член хору „Бурлаки" в Канаді під диригентурою К. Кондрацької. В останні роки життя був активним учасником хорових колективів під орудою диригента В. Щесюка.

Любов до рідного краю, безмежна туга за ним привели його до збирання творів народного фольклору зі всієї України. Свідченням чого є багата, унікальна музейна колекція у власному домі. Був добрим знавцем бджільництва та філятелістики.

ПАНАХИДИ були відправлені 1 серпня 2001 р. в похоронному заведенні Бугая і 2 серпня в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш. Тлінні останки Покійного перевезено 3 серпня до Філядельфії, Па.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ почалися в суботу, 4 серпня Панахидою в похоронному заведенні М. Насевича. Заупокійна Служба Божа з Панахидою відбулася в церкві Благовіщення в Мелровз Парк, Па.,яку відслужив монсеньйор о.декан Яків Мельник.

Тлінні останки Покійного спочили в родинній гробниці на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі.

У глибокому смутку залишилися:

дружина – АННА
сини – БОГДАН з дружиною ВІБКЕ
– ЮРІЙ з дружиною МАРТОЮ
– АНДРІЙ з дружиною ВІКТОРІЄЮ
внуки – НАТАЛЯ з ДЕНОМ
– МАРКО з ЛЮЇЗОЮ
– ГРИГОРІЙ з ЕЙМІ
– АННА
– НИКОЛА
– МИХАЙЛО
– СТЕФАНІЯ
– ХРИСТОФОР
правнучка – МАДЕЛЯЙН
братова – ІРЕНА з донями ВОЛОДИМИРОЮ і ІРЕНОЮ та сином ОЛЕГОМ і їхніми дітьми
родина в Україні і в Канаді.

Нехай чужа, але привітна земля буде Покійному пухом!

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними і знайомими, що 1 травня 2001 р. упокоїлася в Бозі наша МАМА, СЕСТРА, БАБЦЯ і ТЕТА

бл. п.

ОЛІМПІЯ СЕНІВ

з дому ЖЕРЕБЕЦЬКА

Тлінні останки спочили поруч Її мужа на цвинтарі в Стратфорді, Кон.

Залишені у смутку:

сини – РОМАН з родиною
– БОГДАН з родиною
брат – БОГДАН з родиною
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна Їй пам'ять!

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, 28 квітня 2001 р. у Понта Ґорда, Фльорида, відійшов у вічність після довгої і тяжкої недуги наш найдорожчий і незабутній ЧОЛОВІК, БАТЬКО, БРАТ, ДЯДЬКО та ШВАҐЕР

сл. п.

ПЕТРО ВРУБЛІВСЬКИЙ

нар. 9 –1 – 1920 р. у Ляндскоруні, Україна.

Похоронні відправи відбулися в Блумінґдейл, Іллиной, в церкві св. Андрія, а похорон на цвинтарі св. Андрія.

Цією дорогою складаємо щиру подяку о. протопресвітеру Михайлові Борисенкові за чин єлеопомазання в шпиталі на Фльориді та за відправу заупокійної Літургії в 40-ий день смерти.

Парохові церкви св. Андрія о. Миколі Боднарчукові за похоронні відправи в Блумінґдейлі.

Щиро дякуємо дириґентам: д-рові Василеві Трухлому і Тарасові Руденкові та всім хористам за чудовий спів під час Панахиди і похорону.

Наша сердечна подяка усім приятелям та знайомим, що прислали квіти, за особисті, телефонічні і листовні вислови співчуття, як також за прибуття на похорон.

В пам'ять сл. п. Петра були зложені слідуючи пожертви:

НА ІКОНОСТАС в церкві св. Андрія:

по	100 дол.	Інна Врублівська, А. і Д. Врублівські, Володимир Врублівський;
	75	Л. Татарко і Віта;
	70	З. Филипович;
по	50	Є. і Л. Мазяри, Братство св. Андрія;
	40	А. і А. Німченко;
	30	Карасейчуки і Повлики;
	25	Люся Козацька;
по	20	Є. і Л. Руденки, Ліда Пахуча, Іван Яловега, родина Гринчуків, О. і З. Литвинишини, М. і П. Тарани, Тетяна Гарбуз, М. і М. Козюри.
		800. дол.

НА БІБЛІОТЕКУ СИМОНА ПЕТЛЮРИ в Парижі:

	250 дол.	д-р Юрій Вигінний;
по	200	Інна Врублівська, Галина Вигінна;
по	50	д-р Петро Вигінний, д-р Т. Тимцюрак з родиною, К. і А. Бабченко, Н. Масник з родиною, д-р І. і О. Масники;
по	30	М. і Д. Яросевичі, З. Цимбаліста, Л. і В. Палії, Т. і Л. Кохно, Л. Васинчук, В. і С. Кусики;
по	25	С. і Н. Ґоляші, д-р І. Цалевич, Г. Харук, О. Кусик;
по	20	В. Джулинська, П. і С. Слобідські.
		1,220 дол.

НА ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ:

	50 дол.	Р. і Я. Малюки;
	25	Ю. і О. Пастернаки, родина Забродських.
		100 дол.
Разом		2,140 дол.

Вічная пам'ять покійному Петрові.
Нехай американська земля буде Йому легкою.

РОДИНА

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУЇС НАЙҐРО - директор
Родина ДМИТРИК
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.10009
(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209
СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ З РІЗНИХ ҐРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ, СВ. ДУХА в ГЕМПТОНБУРҐУ ТА ІНШИХ.

Бл. п.

д-р МИРОСЛАВ ГНАТЮК

19 лютого 1917 – 31 липня 2001 р.

Ми живі свідки Ваших подвигів – будемо завжди Вас пам'ятати.

Хай американські вітри занесуть Ваші заспіви в Україну.

Вічна Йому пам'ять!

Управа і члени Української Капелі Бандуристів
ім. Тараса Шевченка.

Для вшанування пам'яті наших дорогих та незабутніх ТОВАРИШКИ та ТОВАРИШІВ із української гімназії в Берхтесгадені, Німеччина

бл. п.

НАТАЛІЇ (ДОНЬКИ) КУЛЬЧИЦЬКОЇ – САС ЯВОРСЬКОЇ
ОМЕЛЯНА (МІЛЯСА) ВОЙТЕЧКА
та МИРОСЛАВА (БОМБИ) ІВАСИКОВА

складаємо 800 дол. на
ФОНД ВИДАННЯ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ „КИЄВО-МОГИЛЯНСЬКА АКАДЕМІЯ В ІМЕНАХ".

Анна Шкільник-Ґалуга, Юлія Кнавер-Дмитерко, Ярослав Дмитерко, Дарія Шиманська-Єліїв, Ольга Зелена, Христина Котик-Лисобей, Олександра Ковалюк-Логуш, Христина Левицька-Масюк, Омелян Мурій, Юрій Розгін, Роман Стахнів, Олексій Шевченко.

Нехай пам'ять про Них залишиться в наших серцях назавжди!

З волі Всевишнього відійшла у вічність 28 липня 2001 р.
в Україні, у Львові, дорога
СЕСТРА, ТІТКА, ТІТОЧНА СЕСТРА, ШВАҐЕРКА

св. п.

ВІРА ЛЕМЕХА

нар. 26 березня 1923 р. в Станиславові
фармаколог, політв'язень московсько-більшовицьких тюрем і ҐУЛАҐу, організатор і керівник хору жінок-політв'язнів у Львові.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 31 липня 2001 р. на Личаківському цвинтарі у Львові.

З сумом журавлиним прощають:

сестра – ОКСАНА ЛУЦЬКА
сестрінки – СВІТЛЯНА АНДРУШКІВ з чоловіком д-р РОМАНОМ і сином ПАВЛОМ
– БОРИС ЛУЦЬКИЙ з родиною
– д-ром МАРКО ЛУЦЬКИЙ
– ЮРІЙ ГАЄЦЬКИЙ з родиною
– ІГОР ГАЄЦЬКИЙ
– ТАНЯ ГАЄЦЬКА-ВИНАР зі синами ТАРАСОМ, МІСЬОМ і донькою РОКСОЛЯНОЮ
тіточні брати – інж. ОРЕСТ МЕДВЕДИК з дружиною д-р ЛЮБОЮ і донькою д-р ЛІДОЮ
– д-р вет. ЯРОСЛАВ МЕДВЕДИК з родиною
– МИРОН МЕДВЕДИК з родиною
родини – ЖУБРИД, СМАГИ, ШТУКИ
та приятелі й друзі юних літ.

Вічна Їй пам'ять!

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА США і КАНАДИ
ділиться сумною вісткою зі своїм членством, друзями по зброї та українською громадою, що 25 липня 2001 р., проживши 79 років, відійшов у вічність

бл. п.

РОМАН БІЛОВУС
„ЛЕМКО"

уродженець Бойківщини, колишній старший вістун, кулеметник сотні УПА командира „Бродича", бувший член Об'єднання колишніх Вояків УПА США і Канади.

Дружині ІРИНІ й родині складаємо щирі співчуття.
Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому пам'ять!

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА
ділиться сумною вісткою, що 15 червня 2001 р.
відійшла у вічність

бл. п.

д-р ОКСАНА ФІЛЬВАРКІВ

довголітній член Дирекції і меценат УІММ

Управа УІММ складає глибокі співчуття
шановній РОДИНІ і ПРИЯТЕЛЯМ ПОКІЙНОЇ

ГОЛОВНА УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА США і КАНАДИ
ділиться сумною вісткою зі своїм членством, друзями по зброї та українською громадою, що 27 липня 2001 р. на 82-му році життя відійшов у вічність

бл. п.

ГРИГОРІЙ КОХМАН
„КРИЛАЧЕНКО"

колишній старший вістун сотні УПА командира „Бриля", бувший член Об'єднання колишніх Вояків УПА США і Канади

Дружині Ліді й родині складаємо щирі співчуття.
Тлінні останки спочили на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 28 липня 2001 р.
в Міннеаполісі, Мінн. закінчив земний шлях

бл. п.

митець-художник

ОЛЕКСА ВАСИЛЬОВИЧ БУЛАВИЦЬКИЙ

нар. 8 жовтня 1916 р. в Умані, Україна

Вічна Йому пам'ять!

Дружина – НІНА
сини – ВАСИЛЬ і АНДРІЙ
невістка – АЙЛІН

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
релігійного і громадського діяча

бл. п.

о. митрата

БОГДАНА ГАНУШЕВСЬКОГО

похованого в Нью Вестмінстер, Бр. К., Канада
будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

15/16 серпня 2001 р.

в Катедрі св. Евхаристії, Нью Вестмінстер, Канада;
в церкві св. Івана Хрестителя, в Гантері, Н.Й.;
в церкві св. Йосафата, в Рочестері, Н.Й.;
в церкві св. Михаїла, у Вунсакет, Р.І.;
в церкві Царя Христа, в Івано-Франківську, Україна;
в церкві св. Юрія в Угорниках, Україна;
в церкві св. Микити, в Микитинцях, Україна.

Про молитви за душу Покійного просять
родини ГАНУШЕВСЬКИХ, УГОРЧАКІВ, РУСНАКІВ, МАЛКОШІВ і ПИРОГІВ

Ділимося сумною вісткою, що 27 липня 2001 р. помер дорогий
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ПОБРАТИМ

бл. п.

ГРИГОРІЙ КОХМАН

воїн УПА „Крилаченко"
нар. 9 квітня 1920 р., Мостищина, Галичина

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 30 липня 2001 р. в церкві Різдва Христового в Нью-Бранзвик, Н.Дж., а тлінні останки спочили на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж., де поховані його друзі – воїни УПА, які боролись за волю України.

Залишені в смутку:
дружина – ЯРОСЛАВА
дочка – РОМА
сестри в Україні
родини – ДАМ'ЯНА ҐЕЧІ
– ПАТРИЛО ПЕТРА і ЛЕВКИ
та ближча і дальша родина в Америці і Україні

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 26 липня 2001 р.
в Providence, RI відійшов у вічність

бл. п.

д-р мед.

ЯРОСЛАВ СТРУМІНСЬКИЙ

нар. 22 жовтня 1918 р. в Делятині

ПАНАХИДА відбулася 29 липня в похоронному заведенні Russel I. Boyle, Providence, RI.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – в понеділок, 30 липня в українській католицькій церкві св. Михаїла, Woonsocket, RI, а відтак на цвинтарі Gate of Heaven, E. Providence.

У глибокому смутку залишені:
дружина – МАРІЯНА СТРУМІНСЬКА
син – ТОМА СТРУМІНСЬКИЙ з дружиною ДЖЮДІТ
донька – КРИСТІН СТРУМІНСЬКА з мужем ДАВИДОМ ПОДЕДВОРНИ
внуки – ДЖЕЙМІ СТРУМІНСЬКА
– ДЖЕРЕД СТРУМІНСЬКИЙ
– ЛІЯ СТРУМІНСЬКА
сестра – МАРІЙКА БОРКОВСЬКА
сестрінок – ТАРАС БОРКОВСЬКИЙ з дружиною МАРУСЕЮ і дітьми
кузини – РОБЕРТ ВАЩУК
– ХРИСТИНА БАРТАШ з мужем КАРЛОМ
родини – ЛЕВИЦЬКИХ і МИСЮКІВ

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що в неділю,
5 серпня 2001 р. в Рожнятові, Україна,
після короткої, але важкої недуги
відійшов у вічність

бл. п.

ВОЛОДИМИР РОМАНЮК

(літературний псевдонім ЛЕСЬ КОРОЛЮК)
нар. 28 квітня 1941 р. в Тернополі

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися згідно з обрядами Української Греко-Католицької Церкви, а тлінні останки спочили поруч Його синочка Лесика на цвинтарі в селі Цвітова, Калуського району, Івано-Франківської області, Україна.

Просимо згадати Його у своїх молитвах:

Залишені в смутку:
дружина – ГАЛИНА
дочка – д-р ОЛЬГА ГАЙДАЙЧУК з мужем д-ром В'ЯЧЕСЛАВОМ і сином АНДРІЄМ
сини – о. МИХАЙЛО з дружиною ОКСАНОЮ та дітьми БОГДАНОМ, ІРИНОЮ і МАРУСЕЮ
– МАР'ЯН
– СТЕФАН
вуйки – ІВАН ЦЬОЛКО з родиною
– МАР'ЯН ЦЬОЛКО з дружиною НАДЕЮ і родиною
тети – ВАРКА ЦЬОЛКО БАЧИНСЬКА з мужем ЯРЕМОЮ і родиною
– ЛЮБА ЦЬОЛКО з родиною
– ІВАННА ЦЬОЛКО з родиною
ближча і дальша родина в Україні та Канаді.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 5 липня 2001 р.
упокоїлася в Бозі наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ І ТЕЩА

бл. п.

КАТЕРИНА СТАРАНЧАК

з дому КАРАБИН

нар. 18 січня 1919 р. в Україні

ПОХОРОННІ БОГОСЛУЖБИ відбулися у вівторок, 10 липня 2001 р. в українській католицькій церкві св. Михаїла у Менвил, Н.Дж., а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені у глибокому смутку:
доньки – СТЕФАНІЯ БРЕНИЧ з мужем ЕВГЕНОМ
– РОМАНА ЯВОРСЬКА з мужем НИКОЛОЮ
внуки – ЕВГЕН ЛУКА; МАРІЯ ТЕРЕСА; АНДРІЙ МИХАЙЛО

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що у середу, 1 серпня 2001 р.
упокоївся в Бозі дорогий ТАТО, ДІДО, ПРАДІДО і БРАТ

бл. п.

БОГДАН (ДАНКО) ЧАПЕЛЬСЬКИЙ

нар. 28 лютого 1906 р. у Львові.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 4 серпня 2001 р., о год. 9-ій ранку в українській католицькій церкві св. Михаїла у Балтиморі, Мд.

Залишилися у смутку:
син – ЮРКО з дружиною ЮСТИНОЮ
внуки – ДАНУСЯ МсКЛЕЛЛАН
– ХРИСТЯ ЧАПЕЛЬСЬКА
– АНДРІЙКО ХАРХАЛІС
– ПЕТРО ХАРХАЛІС
правнуки – КАТРУСЯ
– ОЛЕСЬ
– АДРІЯН
сестра – МАРІЯ КОТЕЦЬКА
та ближча і дальша родина в Америці і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

ХОЧЕТЕ КУПИТИ ХАТУ?

Зверніться до

ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА
VASYL KAVATSIUK
SALES REPRESENTATIVE

MORRIS PLAINS
PARSIPPANY OFFICE:
1625 STATE ROUTE 10
MORRIS PLAINS, NJ 07950
OFF: (973) 984-1400, Ext. 3603
EVES: (908) 790-9240
PAGER:(973) 817-1340 • FAX: (973) 984-1075

Weichert Realtors®
WEICHERT ONE STOP.
Ask About Weichert's One-Stop Shopping Services

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • Fax: 914-626-5831
e-mail:lvstaruch@aol.com

ЮРІЙ ЛАЗІРКО
Професійний продавець забезпечення УНС
IOURI LAZIRKO
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
5 Brannon Ct., Clifton, NJ 07013
tel.: 973 881-1291
E-mail: iouri_uke@hotmail.com

„КСЕНЯ"
запрошує на літній відпочинок в горах
* Бенкети
* Весілля, уродини, хрестини

KSENIA RESORT
10241 Rt. 23A, Hunter, NY 12442
Тел.: **(518) 263-4391**

МИХАЙЛО П. ГРИЦАК
адвокат
З КРИМІНАЛЬНИХ І ЦИВІЛЬНИХ СПРАВ, ЯК ТАКОЖ КОМПЮТЕРСЬКОГО ПРАВА
Член адвокатської палати в Н. Дж., Н.Й., Конн., Вашінгтоні.
316 Lenox Ave., Westfield, NJ 07090
Tel. (908)789-1870;

ЕМІҐРАЦІЙНЕ ПРАВО
ТЕТЯНА Б. ДУРБАК
АДВОКАТ
можливі послуги українською мовою

101 Columbia Street, Albany, NY 12210
Tel. (518) 433-0580
Fax (518) 427-1562
e-mail: tdur@capital.net

АДВОКАТ
ЯРОСЛАВ КУЗЕМЧАК
КОМПЕНСАЦІЇ І ВИМОГИ В НАСЛІДОК АВАРІЙ
✔ на роботі
✔ автомобільних
✔ в публічних місцях
✔ лікарських помилок

Перша консультація безплатна
Оплату беремо лише після виграші процесу про відшкодування

А ТАКОЖ:
• ВОДІННЯ під впливом алькоголю
• КУПІВЛЯ І ПРОДАЖ нерухомостей
• ПРОЦЕСИ цивільні і кримінальні
• ШТРАФИ
• РОЗВОДИ
• ЗАГАЛЬНІ КОНСУЛЬТАЦІЇ

WELT & DAVID
1373 Broad St., Clifton, NJ 07013
(973) 773-9800

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки.
Замовляйте новий каталог на 2001 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

Фірма „КАРПАТИ"
Переробляє хати, пивниці, направляє дахи, виконує цементні праці, переробляє лазнички, малює назовні і всередині. Виконує малі і великі роботи (Handy man)
Василь Чолак. Тел.: **(718) 937-6821**
Beeper **(917) 491-6150**

НА ЗАМОВЛЕННЯ

Доставляємо в Україну комп'ютери, копіювальні машини, всяке шкільне приладдя, книжки, ювілейний Шевченків „Кобзар" і т.п.
Ближчі інформації:
T. Shevchenko Centre in Lviv
c/o 2150 Bloor Street West, Suite 96
Toronto, Ontario, Canada, M6S 1M8
Tel.: (416) 239-4407
Fax: (416) 239-1526

Calls to UKRAINE 16.9 ¢/min
Any time
Great domestic rates. Great rates to other countries. We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 13.3 c/min.
For info call Long Distance POST:
WWW.LDPOST.COM **1-800-449-0445**

ECONOMY AIRFARES
FREGATA TRAVEL
Нью-Йорк/Київ – 799 дол.+tax (round trip)
449 дол.+tax (one way)
Н.Й./Львів/Одеса – 925 дол.+tax (round trip)
485 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply

250 West 57 Street, #1211
New York, NY 10107
Tel.: 212-541-5707 • Fax: 212-262-3220

Спеціяліст з внутрішніх хвороб
MARK T. OLESNICKY, M.D.
INTERNAL MEDICINE
Приймає за попереднім домовленням
Лікар говорить по-українськи
135 Columbia Turnpike, Suite #203
Florham Park, NJ 07932
Tel. (973) 822-5000 • Fax: (973) 822-3321

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати – тільки з фірмою КАРПАТИ

KARPATY
СКОРА ГАРАНТОВАНА ДОСТАВА • FAST GUARANTEED DELIVERY

Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно.
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?

KARPATY

KARPATY TRAVEL

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
протягом 2–7 днів
Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Европи американські доляри.

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

ДОСТАВА ХАРЧОВИХ ПАЧОК
з каталоґу

ДОСТАВА ТРАКТОРІВ, АВТОМОБІЛІВ, ПОБУТОВОЇ ТЕХНІКИ ТА ЕЛЕКТРОНІКИ

На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання від Ваших близьких.
Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією.

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y4
Tel. (416) 761-9105
1-800-265-7189
Fax (416) 761-1662
e-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca

Найкращі ціни на квитки
на всі авіялінії світу

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді

ВІДПОЧИНОК
на відомих курортах